

บรรณาธิการ

ภาษาไทยหนังสือ

กมล เกคุสิริ. "เมืองสุรินทร์." ใน ที่ระลึกสมาคมชาวสุรินทร์, หน้า ๔๐-๔๑. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การถอดไฟ, ๒๕๐๕.

กระแสง นาลายากรณ์. "ระบำช่าวบ้านชุดใหม่ ๆ." ใน งานล่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย ครั้งที่ ๓ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ม.ป.ท., ๒๕๗๐.

ก่อ ล้วสดิหายิชย์. "องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับคำนิยม." ใน วัฒนธรรมและการปรับปรุงบุคลิกภาพ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช, ๒๕๖๙.

การฝึกหัดครู, กรม. สังคมไทยและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพมหานคร: หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู, ๒๕๖๐.

กุลทรัพย์ เพชรเม่นกิจ. "ภาษาและวรรณกรรม." ใน มรดกของชาติ, หน้า ๖๘-๗๐. กุลทรัพย์ เพชรเม่นกิจ, บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร: บริษัทประชาชนจำกัด (แผนกการพิมพ์), ๒๕๖๗.

กุหลาบ มี. ภาส. คดีชาวบ้าน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์วนพิมพ์, ๒๕๐๔.

คณะกรรมการฯ "วรรณแห่งชาติ, สำนักงาน. ดนตรีพื้นบ้านและศิลปการแสดงของไทย.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, ๒๕๗๘.

• แนวโนบายวัฒนธรรมแห่งชาติ : ผลการประชุมพิจารณาแนวโนบายวัฒนธรรมแห่งชาติ ๑๗-๑๙ กรกฎาคม ๒๕๗๑. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กรมศิลปากร, ๒๕๗๓.

• เอกสารเผยแพร่วัฒนธรรม. ม.ป.ท., ม.ป.ป.:๒.

ศักดิ์ ปราโมช, ม.ร.ว.. นราธิศิลป์และดนตรีไทย. กรุงเทพมหานคร : เจริญวิทย์การพิมพ์, ๒๕๖๒.

• พื้นฐานทางวัฒนธรรม. พระนคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๖๔.

ฯพ.ล.ง. การพัฒนาสังคมไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ฯพ.ล.ง.มหาวิทยาลัย, ๒๕๖๒.

ชวน เพชรแก้ว. "เพลงนา." ใน ชีวิตไทยปักษ์ใต้ ชุดที่ ๑. หน้า ๕๘-๖๗. ชวน เพชรแก้ว, บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร : กรุงสยามการพิมพ์, ๒๕๖๓.

- _____. "มโนท์ร." ใน ชีวิตไทยปัจจุบัน ชุดที่ ๓. หน้า ๗๙-๘๔. ชวน เพชรแก้ว,
บรรณาธิการ กรุงเทพมหานคร : กรุงสยามการพิมพ์, ๒๕๑๐.
- _____. "ลิเกป่า." ใน ชีวิตไทยปัจจุบัน ชุดที่ ๓. หน้า ๔๗-๔๙. ชวน เพชรแก้ว,
บรรณาธิการ, กรุงเทพมหานคร : กรุงสยามการพิมพ์, ๒๕๑๐.
- ข่อนกลิ่น พิเศษสกุลกิจ. ภาษาถิ่น. ม.ป.ท., ม.ป.ป.
ฐานะปัจจัย นครทรรพ. บทความทางวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศึกษา, ๒๕๑๐.
ดุษฎีมาลา มาลาภุล, ท่านผู้หญิง. มรรยาทเล่นน้อย. กรุงเทพมหานคร : ส.สมบูรณ์การพิมพ์,
๒๕๑๔.
- ทรงศักดิ์ ปรางค์วัฒนาภุล. "เพลงพื้นบ้านล้านนาไทย." ใน วรรณกรรมล้านนา เล่ม ๑, หน้า
๑-๒๔. ทรงศักดิ์ ปรางค์วัฒนาภุล, บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร : มิตรนรา
การพิมพ์, ๒๕๑๗.
- นันทนา เทพบริรักษ์. กิจกรรมนักเรียนในระดับประถมศึกษา : หลักการสู่การปฏิบัติ. โรงเรียน
สาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๖.
- นิคม ทาแดง. "หน่วยที่ ๑๑ การศึกษาภัยวัฒนธรรมในชุมชน" ใน เอกสารการสอนஆக்விசิชன்
ศึกษาเพื่อชีวิตและชุมชน. หน่วยที่ ๑๑-๑๕ หน้า ๑-๗๖ กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
กราฟิคอาร์ต, ๒๕๑๐.
- นิหนอง สุขสวัสดิ์. วรรณคดีเกี่ยวกับประเพณีไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พิชัยเนค, ๒๕๑๙.
บรรพต วีระสัย. สังคมวิทยามานุษยวิทยา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, ๒๕๑๔.
บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. ระบบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร :
แจก.การพิมพ์พระนคร, ๒๕๑๗.
- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ม.ล. การวางแผนการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา,
๒๕๑๐.
- บุปผา ทวีสุข. TH ๔๗๒ วรรณกรรมท้องถิ่น เล่มที่ ๑. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
๒๕๑๔.
- ประจำกอง บรรณสูต. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : เจริญผล
การพิมพ์, ๒๕๑๔.
- ประจำกอง นิมานเหมินท์. ลักษณะวรรณกรรมภาคเหนือ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์asma.com
สังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, ๒๕๑๗.

ประดิษฐ์ มชณิมา. สังคมวิทยาชนบท. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๒๒.

ประพนธ์ เรืองธรรมค์. ต้านการละเล่นและภาษาชาวไทย. กรุงเทพมหานคร : โพธิ์สามัคคี การพิมพ์, ๒๔๙๔.

_____. "มะโย่" ใน ชีวิตไทยปัจจุบัน ชุดที่ ๗, หน้า ๔๗-๔๘. ชวน เพชรแก้ว, บรรณาธิการ, กรุงเทพมหานคร : กรุงสยามการพิมพ์, ๒๕๐๓.

_____. "รองเงง." ใน ชีวิตไทยปัจจุบัน ชุดที่ ๗, หน้า ๑๗๗-๑๘๘. ชวน เพชรแก้ว, บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร : กรุงสยามการพิมพ์, ๒๕๐๓.

_____. "ลิเกโซล." ใน ชีวิตไทยปัจจุบัน ชุดที่ ๗, หน้า ๑๙๖-๑๙๗. ชวน เพชรแก้ว, บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร : กรุงสยามการพิมพ์, ๒๕๐๓.

ประพิร์ เทพธรรมนนท์. การแสดงและการละเล่นพื้นเมืองในภาคกลาง. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กรมการศาสนา, ๒๕๒๒.

ประภาพร พ สุวรรณคูช. "หน่วยที่ ๔ การศักกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียนประถมศึกษา." ใน เอกสารการสอนชุดวิชาพาณิชย์ติดตามการสอนประถมศึกษา. หน่วยที่ ๖-๑๐ หน้า ๑๙๙-๒๐๔ กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ญี่ปุ่นเต็ดโปราต้าชิน, ๒๕๒๔.

ประสิทธิ์ กะพย์กลอน. ภาษากับวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพาณิช, ๒๕๙๘.

ปืน ศิลป์. "เจริยง-นอร์แก๊ส." ใน บันทึกส่วนตัว. อ้างถึงใน สมจิตร พ่วงบุตร. เพลงพื้นเมือง และการละเล่นพื้นเมืองของชังหวัดสุรินทร์. กรุงเทพมหานคร : กรุงสยามการพิมพ์, ๒๕๔๗.

ปัญญา นาลาภุล, ม.ล.. นารายาทไทย. พิมพ์ครั้งที่ ๔ กรุงเทพมหานคร : เพชรบุรีการพิมพ์, ม.ป.ป.:

แปลง สนธิรักษ์, ระเบียบสังคม ประเพณี วัฒนธรรม ศาสนา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ คุณลักษณ์พรา婆, ม.ป.ป..

ผจงจิตต์ อธิคมันทา. การเปลี่ยนแปลงสังคมและวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๒๑.

ผ่อง ไปยะกุญชล. เพลงกล่อมเด็กและเพลงประกอบการเล่นของเด็กภาคกลาง ๑๖ ชังหวัด กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, ๒๕๒๒.

..... "เอกลักษณ์ไทย." ใน เอกสารஆகஸ்ட் 20. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์และทำปักเจริญผล, ๒๕๒๔.

พระบรม โภษะกฤษณะ ชูประพิย์ นักรหราฟ และ ศิริพงษ์ อุคนธพงเพ็ง. การละเล่นของเด็ก
ภาคกลาง. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักเลขาธิการรัฐมนตรี, ๒๕๒๔.

พชรวรรณ จันทรรงค์. "กิจกรรมนักเรียน." ใน หลักและแนวปฏิบัติในโรงเรียนประถมศึกษา,
หน้า ๑๘๘. สุน อมรรัตน์ แรมสมร อัญญาพร และ โสภาควรรณ ชัยสมบัติ,
บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วัดมหาพานิช, ๒๕๒๖.

พนัส หันนาคินทร์. การศึกษาของไทย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วัดมหาพานิช, ๒๕๒๑.
พระชัย ศรีสารคาม. "กล่องยาวยาน." ใน อีสานคดี, หน้า ๑๔๔-๑๔๕. สิริรัตน์ คำวันสา,
บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไพบูลย์, ๒๕๒๑.

พวงผก คุโร瓦ท. คู่มือประวัติเครื่องแต่งกาย. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : เอกลักษณ์
ดีไซน์, ๒๕๒๓.

พิเชฐ ไชยพร. "ลิเกกล่องยาวยา." ใน อีสานคดี, หน้า ๑๔๔-๑๔๕. สิริรัตน์ คำวันสา, บรรณาธิการ.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไพบูลย์, ๒๕๒๑.

พัว อุนรักษ์ราชมงคลเทียร, ท่านผู้หญิง. วัฒนธรรมและประเพณีไทย. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์, ๒๕๒๖.

ไฟบุลย์ ดวงจันทร์. "ชุมเปง." ใน ชีวิตไทยบังเมือง ชุดที่ ๓, หน้า ๑๗๔-๑๗๕. ชวน เพชรแก้ว,
บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร : กรุงสยามการพิมพ์, ๒๕๒๓.

..... ศนต์ กีฬา และการละเล่นของชาวไทยมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทย.
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา, ๒๕๒๗.

ไฟโจรน์ นาคสุวรรณ วันอร์ มะทา. กิจกรรมเสริมหลักสูตร. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนา
พาณิช, ๒๕๒๘.

กัญญา จิตธรรม. ภาษาถิ่น. สงขลา : โรงพิมพ์เมืองสงขลา, ๒๕๑๓.

ภูมิพลอดุลยเดช, พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว. กระเส้นพระราชนิรันดร์
พระราชหัตถเลขา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นรนพ์หลวงกรุงเทพมหานคร, ๒๕๐๗.

..... อ้างถึงใน ประพัฒน์ ศรีณรงค์ "พระบรมราชจักรวิวงศ์ทรงส่งเสริมความนิยมไทย." ใน
นิยมไทย. เอกสารการเผยแพร่เพื่ออุดมการณ์นิยมไทย สำนักนายกรัฐมนตรี, ๒๕๒๖.
เขча กพจ. เชียงใหม่, สำนักงาน. แผนพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ ปีงบประมาณ ๒๕๒๙. ม.ป.ท.,
ม.ป.ป.

เลขา ปีบะชัจฉริยะ. "การปลูกฝังค่านิยมจริยธรรม. ใน เอกสารการสอนஆகவிசாபடிக்ரமவியீடுக்.

กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. ๒๕๒๔.

วิชัย ราชภูรศิริ. หลักสูตรและแบบเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๔.

วีณา วีล เพ็ญและคณะ. "การพ้อนรำภาคอีสาน." ใน รายงานผลโครงการทบทวนบำรุงศิลปะการ

แสดงภาคอีสานประจำปีงบประมาณ ๒๕๒๔. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดมหาสารคาม ม.ป.ท., ม.ป.ป.

วันทนีย์ ชุติลป์. สถิติและการวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : อักษรปัณฑิต, ๒๕๒๕.

ศิลปกร, กรม. กองวรรณคดีและประวัติศาสตร์. จดหมายเหตุงานฉลอง ๗๐๐ ปี ลายสือไทย.

กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์, ๒๕๒๖.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. ประวัติการแต่งภาพของไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม, ๒๕๐๓.

_____. คู่มือการจัดกิจกรรมนักเรียนระดับประถมและมัธยมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๐. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๒๔.

_____. แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๒๐. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษรปัณฑิต, ๒๕๒๐.

_____. แผนการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุณภาพพร้าว, ๒๕๒๖.

_____. หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๙. พิมพ์ครั้งที่ ๒ กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุณภาพพร้าว, ๒๕๒๕.

สมทรง บุญยุฤทธิ์. เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับวิธีปฏิบัติพิธีกรรมทางพุทธศาสนาและวัฒนธรรมไทย.

กรุงเทพมหานคร : สมชายการพิมพ์, ๒๕๒๕.

สมิท เกษะศิริ. คำถ้ามและแนวตอบวิชาวัฒนธรรม. พะนนคร : ผดุงศึกษา, ๒๕๐๗.

สมิท สัมครการ. "สังคมและวัฒนธรรมของภาคเหนือประเทศไทย." ใน สังคมและวัฒนธรรมของภาคเหนือประเทศไทย, หน้า ๑๐ สมิท สัมครการ; บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๒๑.

สามัญศึกษา, กรม. "การศึกษาภารกิจการสืบทอดและเสริมสร้างวัฒนธรรม," ใน ช้อยส่วนพุ, หน้า ๗๐๙-๗๔๘. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ก้าวหน้า, ๒๕๙๒.

ลาโกรช บัวศรี. สัมมนาวัฒนธรรมพื้นบ้าน. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก. วันที่ ๑-๕ พฤศจิกายน ๒๕๗๐. (อัคลดำเนิน).

สิริวรรณ ครีพหล. "หน่วยที่ ๔ การศึกษาภัยวัฒนธรรม." ใน เอกสารการสอนฯดุษฎีชนาศึกษา หน่วยที่ ๔-๑, หน้า ๑-๔๒. กรุงเทพมหานคร : บริษัทธุรกิจลีบ์การพิมพ์ (๐๘๗๘) จำกัด, ๒๕๒๔.

สิริวัฒน์ คำวันสา. อีสานปรัชทกน. (อีสานคดี ๒). พิมพ์ครั้งที่ ๒. ม.ป.ท., ๒๕๒๔.

สุชีพ บุญญาณภพ. วัฒนธรรมวิทยา. (พระนคร : ภาคีประชาค์ประดิษฐ์), ๒๕๐๐.

สุทธิ ภินนาลแทน. มรรยาไทยและราชอาณาจักร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มิตรสัมพันธ์ กราฟฟิค อาร์ต, ๒๕๒๗.

สุทธิวงศ์ พงษ์ไพบูลย์. อ้างถึงใน สุวรรณี อุดมผล. วรรณกรรมการแสดงของไทย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ประกายพริก. ม.ป.ป.

สุพัตรา ลูกภพ. สังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพาณิช, ๒๕๑๔.

สุพัตรา ลูกภพ. สังคมและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพาณิช, ๒๕๑๔.

สุวีดล คุณานุกร. หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, ๒๕๑๔.

สุรินทร์ สรศิริ. กิจกรรมร่วมหลักสูตร. กรุงเทพมหานคร : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครุภัณฑ์ กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๐๘.

สุวรรณี อุดมผล. วรรณกรรมการแสดงของไทย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ประกายพริก, ม.ป.ป..

อนุมาณรักษณ์, พระยา. วัฒนธรรมเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ ๖. กรุงเทพมหานคร : ราชบัณฑิตสถาน, ๒๕๑๔.

อมรา พงศ์ศิริย์. "สังคมและวัฒนธรรม." ใน มนุษย์กับสังคม. หน้า ๘๗-๙๗. สุจิต บุญบงการ ไพบูลย์ ลินลารัตน์ และ ศรีเพ็ญ ศุภพิทยากุล, บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๑.

อรุณ เวชสุวรรณ. สารคดีชุด เอกลักษณ์ไทย. กรุงเทพมหานคร : แพรพิทยาการพิมพ์, ๒๕๒๖.

อาบันท์ อาภาภิรม. สังคมวัฒนธรรมและประเพณีไทย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แพรพิทยา, ๒๕๒๙.

สังคม วัฒนธรรมและประเพณีไทย. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : O.S. Printing House. Co. Ltd., ๒๕๒๕.

yay เกียรติ และ อินทิรา เจริญเวชพิชญ์. คู่มือชาวพุทธ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ประเสริฐ-ศิริ, ม.ป.ป..

วิทยานิพนธ์

กมล รอดคล้าย. "ความคิด เห็นของครู เกี่ยวกับบทบาทของครุภำษາไทยในการอนุรักษ์และสืบทอด วัฒนธรรมไทย." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาแม่รยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๗๒.

กอบแก้ว สิงห์ตี. "ความคิดเห็นของนิสิตครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีต่อวัฒนธรรมไทย." วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๗๖.

ใจ รังสิการพุ. "การทดลองถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมท้องถิ่นแก่เด็กวัยรุ่นในจังหวัด พระนครศรีอยุธยา." ปริญนานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ปราสาณมีตร, ๒๕๗๔.

ชนิดา วัยจุฬะเกียรตี. "การทดลองถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมท้องถิ่นแก่เด็กวัยรุ่นในจังหวัด เชียงใหม่." ปริญนานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ปราสาณมีตร, ๒๕๗๔.

ฐิตima ช่างไม้. "การทดลองถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมท้องถิ่นแก่เด็กวัยรุ่นในจังหวัดราชบุรี." ปริญนานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ปราสาณมีตร, ๒๕๗๔.

นพกุณ คุณาเชิ่วะ. "บทบาททางการศึกษาของปรีศนาไทย." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชา แม่รยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๖.

ประดิษฐ์ อินทนิน. "ทัศนคติอ่อนตระไทยของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยส่วนกลาง." ปริญนานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ปราสาณมีตร, ๒๕๑๙.

ประภัสสร มนิรัตน์. "เจตคติของอาจารย์ใหญ่ ครู และนักเรียนระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียน รัฐบาลในภาคเหนือที่มีต่อการจัดกิจกรรมนักเรียน." ปริญนานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ปราสาณมีตร, ๒๕๑๙.

พยันต์ เอี่ยมสำอางค์. "ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยครุภัณฑ์วันตกที่มีต่อการส่งเสริม วัฒนธรรมไทย." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาสารสนเทศศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๗.

พรรษี สุวัตถี. "การเปรียบเทียบโน้ตคันทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สาม ที่เรียนด้วยกิจกรรมการละเล่นพื้นเมืองของเด็กภาคเหนือกับกิจกรรมตามแผนการ สอนของกระทรวงศึกษาธิการ." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๗.

วรรณี ตีวากุล, "การทดลองการถ่ายทอดความรู้ทางวิชานธุรกรรมท้องถิ่นแก่เด็กวัยรุ่นในสังคมครปฐม."
 ปริญญาบัณฑิต การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยคริสต์วิทยาลัย
 ประสาณมีตร, ๒๕๗๔.

ภณี ปันยสินีคุกุล, "การสำรวจความสนใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียน
 สามเสนวิทยาลัย." วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
 ๒๕๑๐.

วสันต์ พรมมนบุญ. "โปรแกรมการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียนประถมศึกษาในกรุงเทพ-
 มหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
 ๒๕๗๒.

รณา รัสเที่ย. "กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยของวิทยาลัยครุในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ."

วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต ภาควิชาแม่ยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
 ๒๕๑๒.

สมฤล ถาวรเกจ. "การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ลับ เสริมลักษณะความเป็นพลเมืองดีในโรงเรียน
 ประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต ภาควิชาบริหาร
 การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๘.

สมจิตรา เอื้ออุณ. "การทดลองสอนนิสัยทางสังคมโดยใช้สื่อที่เน้นศิลปวัฒนธรรมไทย เพื่อสร้าง
 เสริมเจตคติของวัฒนธรรมไทยแก่เด็กก่อนวัยเรียน." วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต
 ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๘.

สมลักษณ์ สุดหอม. "โปรแกรมการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาใน
 กรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต ภาควิชาแม่ยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๒.

สรัสต์ มิเทศวรรธย์. "ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครุเกี่ยวกับลักษณะความเป็น
 พลเมืองดีจากการจัดกิจกรรมนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เขตการศึกษา ๖."
 วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๓.

สายสุนี นานะกุล. "ความเข้าใจและความขาดชี้แจงในวัฒนธรรมไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
 ปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๐๘." วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
 ๒๕๐๘. (อัสดำเนา).

องค์ศรี วิชาลัย. "การจัดกิจกรรมนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดพะเยา." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิต-วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๔.

อุบลราชธานี ภากนันท. "การทดลองการถ่ายทอดความรู้ด้วยวัฒนธรรมท้องถิ่นแก่เด็กวัยรุ่นในจังหวัดนครราชสีมา." ปริญญาบัณฑ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๒๔.

รายงานการวิจัย

นวลดลอด สุภาพล. "การทดลองสอนการถ่ายทอดความรู้ด้วยวัฒนธรรมท้องถิ่นแก่เด็กวัยรุ่นในภาคกลาง." รายงานการวิจัยคอมมูนิเคชั่นศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร, ๒๕๒๗.

พระอับ โปะกะฤษณะ. "วรรณกรรมประกอบการเล่นหนังไทยรักชั่นวนจังหวัดราชบูรี." รายงานวิจัยโครงการเผยแพร่เอกลักษณ์ไทยทางโทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียง สำนักนายกรัฐมนตรี, ๒๕๑๐.

พุนพงษ์ งามเงิน และคณะ. "การละเล่นพื้นบ้านของจังหวัดพิษณุโลก." รายงานการวิจัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ พิษณุโลก, ๒๕๒๘.

มนต์ชัย มินนาทันนท์. "อิทธิพลของโทรทัศน์ที่มีต่อเยาวชนในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่จังหวัดเชียงใหม่." รายงานการวิจัยภาควิชาสื่อสารมวลชน คอมมูนิเคชั่นศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๒๖.

รายงานการวิจัยและวางแผนเพื่อพัฒนาการศึกษา (เชียงใหม่). โครงการเพื่อพัฒนาการศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา ๒๕๒๗-๒๕๒๘. ม.ป.ท., ๒๕๒๘.

สุมน อุmrิรัตน์ และคณะ. "รูปแบบหลักสูตรระยับลันและการจัดกิจกรรมบูรณาการเพื่อการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยแก่นักเรียนไทยในลօสແອງ ເຈລະສ ສຫະກູອມເມຣິກາ." รายงานการวิจัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๗.

วารสาร

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, สำนักงาน. "พระราชนักุณฑิวัฒนธรรมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๕." วารสารวัฒนธรรมไทยฉบับพิเศษ, ม.ป.ป. : ๑๙.

จิราพร ธรรมชีรีเชียร. "การศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่น." มิตรครุ (พฤษจิกายน ๒๕๐๗) : ๙๗-๑๖.

ธีราภรณ์ นาคพิน. "ข้อสังเกตเกี่ยวกับวัฒนธรรม." วารสารวัฒนธรรมไทย ๗ (กรกฎาคม ๒๕๐๙) : ๓๔.
มาโนชน์ ตัดชานนิชย์. "สถาบันการศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่นของชาติ." วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (มกราคม-พฤษภาคม ๒๕๐๗) : ๒๔-๓๐.

ภาษาต่างประเทศ

Henry Bosley Woolf Spring Field. Webster's New Collegiate Dictionary.

Massachusetts. G&C Monian, 1975.

George, Kneller F. Educational Anthropology : An Introduction. New York : John Weley & Sons, 1965.

Miller, Flankin A. Mayer Jame H. and Patrick Robert R. Planning Student Activities. New York:Presstice Hall Engle Wood Cliffs, 1959.

Triandis, Henry C. Attitude Change. New York:John Weley and Sons, 1971.

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชานวัตกรรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

โครงการที่ ๔

กิจกรรมที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย

๑. คำนำ

เพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์และวัฒนธรรมไทย ซึ่งเป็นทางหนึ่งที่จะนำไปสู่ความมั่นคง และความเป็นเอกราชของชาติ ดังนั้นจึงควรที่โรงเรียนจะได้จัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยขึ้นในโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงาม ของไทย ให้รู้จักกรุงศรีฯ และส่งเสริมให้เจริญอุปกรณ์

๒. จุดประสงค์

- ๒.๑ เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจในวัฒนธรรมไทย
- ๒.๒ เพื่อให้นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องตามวัฒนธรรมไทย
- ๒.๓ เพื่อให้เกิดความรัก ความภาคภูมิใจในมรดกทางลัทธิศิลปะของไทย
- ๒.๔ เพื่อให้เป็นแนวทางในการศึกษาและค้นคว้า เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย
- ๒.๕ เพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ เริ่มและส่งเสริมวัฒนธรรมให้เจริญก้าวหน้า

๓. กิจกรรมที่ควรปฏิบัติ

๓.๑ กิจกรรม เกี่ยวกับชาติ

- ก. จัดกิจกรรมในวันสำคัญของชาติ เช่น วันจักรี วันรัฐธรรมนูญ
- ข. จัดกิจกรรมในวัน เกี่ยวกับบุคคลของชาติ เช่น วันปิยมหาราช วันถวายบังคมพระบรมราชานุสรณ์ ฯลฯ และบุคคลสำคัญของท้องถิ่น

๓.๒ กิจกรรม เกี่ยวกับศาสนา จัดกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนา ได้แก่วันมหาบูชา วันวิสาขบูชา วันอัลลอห์บูชา วันธรรมสวนะ วันอาสาฬหบูชา วันเข้าพรรษา และวันออกพรรษา

๓.๓ กิจกรรม เกี่ยวกับพระมหากษัตริย์ จัดกิจกรรมในวันสำคัญ เกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ ในรัชกาลปัจจุบัน เช่น วันฉัตรมงคล วันเฉลิมพระชนมพรรษา

๓.๔ จัดกิจกรรมตามประเพณีของไทยและท้องถิ่น

ก. ประเพณีส่วนบุคคล ได้แก่ ประเพณีเกี่ยวกับการเกิด การแต่งงาน การตาย การสร้างบ้าน ปลูกเรือน การบวชนาค การทำขวัญ การทำบุญอาสา

ข. ประเพณีส่วนรวม ได้แก่ ประเพณีชุมชนกรานต์ สารท เทศกาลต่าง ๆ ในส่วนกลางและท้องถิ่น เช่น ลอยกระทง หอดอกสูน หอด็อกป่า เป็นต้น

๓.๕ จัดกิจกรรมตามวันสำคัญยิ่ง เช่น วันเด็ก วันครุ วันสหประชาชาติ วันอนามัยโลก

๓.๖ จัดกิจกรรมส่งเสริมการเล่นพื้นเมืองตามระเบียบของกรมศิลปากรที่ยอมให้ประชาชนจัดเล่นได้ โดยไม่ต้องขออนุญาต ๑๘ ชนิด ดัง

๑. เพลงเกี่ยวข้าว	๙๐. เพลงรำโคม
๒. เพลงเรือ	๙๑. เพลงชักกินทาง
๓. เพลงพวงมาลัย	๙๒. เพลงฉวยฉาย
๔. เพลงปรบไก่	๙๓. เพลงช่วงซัยรำ
๕. เพลงระบำ	๙๔. เพลงชักข้า
๖. เพลงโน้มครุ่น	๙๕. เพลงซอเมือง
๗. เพลงกุลาศิไม้	๙๖. เพลงพ้อนเชึง
๘. เพลงระบะ เมือง	๙๗. เพลงหมอลำหมອแคน
๙. เพลงรอง เง็ง	๙๘. เพลงแม่ครี

๓.๗ จัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมทางภาษาและวรรณกรรม

ศึกษาค้นคว้าความหมายของภาษา วัฒนธรรมและวรรณกรรม ประเภทต่าง ๆ ของวรรณกรรม ได้แก่ วรรณกรรมประเภทส่งเสริมอาชีพ ส่งเสริมความอุตสาหะ ส่งเสริมความรักชาติ ประเภทที่มีความหมายเกี่ยวกับคติธรรม เนติธรรม วัตถุธรรม สหธรรม

๓.๘ จัดกิจกรรมส่งเสริมศิริไทยและนาฏศิลป์

ก. ให้รู้จักเครื่องดนตรีไทย ๔ ประเภท ได้แก่ เครื่องเค็ค เครื่องสี เครื่องศี เครื่องเป่า และเครื่องกลับงหะ

ข. สอนให้เล่นดนตรีไทยอย่างโดยย่างหนึ่งตามความถนัดและความสนใจ

ค. ให้รู้จักเพลงไทยเดิม สามารถเข้าใจจังหวะ และซับร้องได้

- ง. ให้รู้สักนาญศิลป์ไทย เช่น สามารถต่อร้านนาญศิลป์ไทยขั้นพื้นฐาน ได้แก่ รำสินวัล รำวมมาตรฐาน และรำแย่บท
 จ. สอนให้ร้องเพลงชาติ เพลงสรรเสริญพระบารมี เพลงปลูกใจที่ปลูกฝังความรักความภาคภูมิใจในความเป็นไทย ได้ถูกต้องทั้งเนื้อร้องและสังทware

- ๓.๙ จัดกิจกรรมส่งเสริมศิลปหัตถกรรมของไทยในด้านต่าง ๆ เช่น ให้รู้สักช่างสิบหมู่ของไทย ในสมัยรัชกาลที่ ๕ ได้แก่ ช่างเย็น ช่างกระดาษ ช่างน้ำทุ่น ช่างปูน ช่างรอก ช่างนู ช่างแกะ ช่างกลึง ช่างหล่อ ช่างไม้สูง ช่างสลัก ช่างไม้
 ๓.๑๐ จัดกิจกรรมเกี่ยวกับกิริยา มารยาท ตลอดจนการแต่งกายของไทย ได้แก่
 ก. จัดให้มีการฝึกหัดมารยาท และประเพณีมารยาทในโอกาสต่าง ๆ
 ข. ให้เข้าใจและเปียบแบบแผนของการแต่งกายของไทยในโอกาสต่าง ๆ

๔. วิธีดำเนินการ

- ๔.๑ ให้ผู้บริหารโรงเรียนส่ง เสริมและสนับสนุนกิจกรรมที่จัดขึ้น
 ๔.๒ ให้ครุภุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นตามนัด
 ๔.๓ ให้ความรู้แก่ครุฑ์ปรึกษาของกิจกรรม
 ๔.๔ จัดเป็นรูปแบบกรรมการ ซึ่งประกอบด้วยครุและนักเรียน
 ๔.๕ ระยะเวลาดำเนินการ ใช้เวลา ๑ ปีการศึกษา
 ๔.๖ งบประมาณ การใช้เงินบำรุงการศึกษาไปดำเนินการ หรือจากสมาคมองค์การต่าง ๆ ที่ไม่ขัดต่อระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ
 ๔.๗ ประเมินผลเพื่อเตรียมแผนงานในปีต่อไป

๕. วิธีสอน

- ๕.๑ การสอนแบบบรรยาย
 ๕.๒ การสอนแบบฐาน
 ๕.๓ การอภิปราย และการแบ่งกลุ่มอภิปราย
 ๕.๔ การสาธิต
 ๕.๕ การฉายภาพยนตร์

๔.๖ การใช้สื่อทัศนอุปกรณ์

๔.๗ การแสดงบทบาทแบบละคร

๔.๘ การจัดนิทรรศการ

๔.๙ จัดการประกวด

๔.๑๐ จัดให้มีการศึกษาออกสถานที่

๕. การวัดผลกิจกรรม

๕.๑ トイบการทดสอบข้อเขียน

๕.๒ ทดสอบด้วยการปฏิบัติ

๕.๓ วัด เจตคติด้วยการสัมภาษณ์ และออกแบบสอบถาม

๕.๔ วัดด้วยการสังเกตพฤติกรรม

๕.๕ วัดด้วยการปฏิบัติจริง

๕.๖ วัดด้วยการถูความร่วมมือจากผู้ชุมชน

๖. ข้อเสนอแนะ

๖.๑ กิจกรรมที่เสนอมาทั้งหมดนี้ให้โรงเรียนเลือกจัดให้เหมาะสมตามกำลัง เทศะ

๖.๒ ควรจัดทำอย่างไรโดยถือหลักประยุกต์

๖.๓ กิจกรรมที่จัดควรให้สัมพันธ์กับแข่งขันของวิชาต่าง ๆ ที่เอื้ออำนวยต่อกัน

๖.๔ ให้ทำอย่างมีอิทธิพลต่อสาธารณะเดียวกัน

๖.๕ จัดให้มีการประกวดหนังสืออุ่มมีอธิหรือหนังสืออ่านประกอบ

๖.๖ หน่วยงานที่จะให้การสนับสนุนได้

- กองวัฒนธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
- ศูนย์ข้อมูลส่งเสริมวัฒนธรรมไทย กองวัฒนธรรม กรมการศาสนา
- คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครุศาสตร์ เชียงใหม่ (แผ่นภาพและสไลด์ ชุด "มารยาทไทย")
- คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยทุกแห่ง
- สำนักงานแอลลงข่าวอเมริกา ญี่ปุ่น ฮังกง
- ศูนย์วัสดุอุปกรณ์ กรมวิชาการ

- กรมศิลปากร
- ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา
- วิทยาลัย เพาะช่าง
- สำนักงานส่งเสริมวัฒนธรรม
- สำนักงานส่งเสริมวัฒนธรรมทั่วไปประจำจังหวัด
- พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติและในท้องถิ่น

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ช.

การกิจกรรมเพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมไทย

ปัจจุบันนี้วัฒนธรรมตะวันตกได้เข้ามาเผยแพร่ในประเทศไทย เป็นอันมาก ทั้งในทางตรงและทางอ้อม ซึ่งเป็นเหตุนึงที่ทำให้เด็กไทยสนใจวัฒนธรรมไทยน้อยลง ดังนั้น ทางหนึ่งที่จะทำให้เด็กไทยสนใจในวัฒนธรรมไทยมากขึ้น เพื่อที่จะได้รักษาเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมไทยให้คงไว้ลึกลับต่อไป

โรงเรียนควรจัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทยขึ้น เพื่อจะได้ปลูกฝังให้เด็กมีทัคคติที่ดี มีความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมอันดีงามของไทย อิกหึ้งให้รู้จักรักษา และส่งเสริมวัฒนธรรมไทยให้เจริญกางงาม

๑. จุดมุ่งหมายในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมไทย

การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ ดังนี้

- ๑.๑ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรม
- ๑.๒ เพื่อให้นักเรียนสามารถปฏิบัติตามได้ถูกต้องตามแบบฉบับประเพณีวัฒนธรรมไทย
- ๑.๓ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีทัคคติที่ดีต่อวัฒนธรรมไทย
- ๑.๔ เพื่อปลูกฝังให้นักเรียนเกิดความรัก ความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมไทย
- ๑.๕ เพื่อให้นักเรียนได้รู้จักวิธีทางบุปผารุ่ง และส่งเสริมวัฒนธรรมไทยให้เจริญ ก้าวหน้าและมีอายุยืนนานตลอดไป

๒. ประเภทของกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย

กิจกรรมทางวัฒนธรรมไทยนั้น สามารถแบ่งออกได้เป็นหลายประเภท แต่สำหรับกิจกรรมที่จะจัดให้กับนักเรียนระดับประถมศึกษานั้น ควรแบ่งเป็น ๔ ประเภทดังนี้

- ๒.๑ วัฒนธรรมทางภาษาและวรรณกรรม
- ๒.๒ วัฒนธรรมทางมารยาท
- ๒.๓ วัฒนธรรมอันเป็นพิธีกรรมทางศาสนา
- ๒.๔ วัฒนธรรมที่เกี่ยวกับการแสดงหรือการละเล่นแบบพื้นเมือง
- ๒.๕ วัฒนธรรมที่เกี่ยวกับการแต่งกายของคนไทย

๓. วิธีการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย

การจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยสามารถจัดได้หลายรูปแบบ แต่ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับลักษณะของกิจกรรมนั้น ๆ เป็นหลัก ในที่นี้จะแยกกล่าวถึงวิธีการจัดกิจกรรมแต่ละประเภท ดังต่อไปนี้

๓.๑ วิธีการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมทางด้านภาษาและวรรณกรรม

ก. วิธีการจัดกิจกรรมทางด้านภาษา ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติใช้เป็นสื่อในการสื่อสาร ดังนั้น ครุศาสตร์ให้เด็กได้รู้สึกใช้ภาษาให้ถูกต้องทั้งในด้านการฟัง การอ่าน และการเขียน พร้อมทั้งคำราชาศพที่นอกจากนั้นในแต่ละภาคยังมีภาษาท้องถิ่นของตนเองด้วย ครุศาสตร์ให้เด็กรู้สึกใช้ภาษาท้องถิ่นของตนให้ถูกต้องด้วย และถ้ามีโอกาสควรจัดกิจกรรมแสดงให้เด็กได้ทราบ เกี่ยวกับภาษาของท้องถิ่นต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อให้เด็กได้ทราบถึงความแตกต่างของภาษาท้องถิ่นแต่ละท้องถิ่นอีกด้วย

การจัดกิจกรรมทางด้านภาษานี้ สามารถจัดได้หลายวิธี เช่น การให้เด็กแสดงบทบาทสมมติการแสดงละคร การซุกป่าฐานะ การตัวทิพ การเป็นโขไซ กการทายปัญหา เป็นต้น

ข. วิธีการจัดกิจกรรมทางวรรณกรรม วรรณกรรมของไทยมีหลายชนิดทั้งที่เป็นร้อยกรองและร้อยแก้ว วรรณกรรมเหล่านี้ล้วนมากจะสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมของคนไทยในอดีต พร้อมทั้งให้คติต่าง ๆ ไว้มากมาย นอกจากนั้นแล้ววรรณกรรมบางประเภทยังให้ความรู้ทางวิชาการและความสนุกสนานควบคุณไปด้วย

การจัดกิจกรรมทางวรรณกรรมนี้สามารถจัดได้ดังนี้ คือ

๑. จัดนิทรรศการทางวรรณกรรมชั้นโดยหาหนังสือวรรณกรรมภาพต่าง ๆ มาแสดงให้นักเรียนดู

๒. เขียนเรียงเรียงความราย เกี่ยวกับวรรณกรรมสมัยต่าง ๆ

๓. จัดแสดงละครโดยเลือกเอาวรรณคดีเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่นักเรียนกำลังเรียนอยู่หรือเรื่องที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน

๔. จัดแข่งขันเรื่องการแต่งกายของนางในวรรณคดิต่าง ๆ

๕. จัดประกวดการแต่งร้อยแก้ว ร้อยกรองและการอ่านทำนอง เสนนา

๖. จัดทำสมุดภาพ

๓.๒ การจัดกิจกรรมวัฒนธรรมทางมารยาท มารยาทถือว่าเป็นพฤติกรรมทาง

สังคมซึ่งแสดงออกทางความคิดและทางกิริยา เมื่อยู่ในสังคมควรจะต้องแสดงมารยาทที่ดีที่สังคมยอมรับ การแสดงมารยาทในสังคมนั้นจะต้องประกอบไปด้วยการแสดงอธิริยาบที่ถูกต้อง กิริยาจากที่สุภาพ เรียบร้อย อีกทั้งแต่งกายที่มีระ เป็นแบบสมกับกับกาลเทศะ

กิริยามารยาทที่ควรฝึกให้กับนักเรียนในระดับประถมศึกษานี้ ได้แก่ การนั่ง การยืน การเดิน การท่าความ เคราะพ การล่งของ รับของจากผู้ใหญ่การต้อนรับแขก เป็นต้น

การจัดกิจกรรม เพื่อฝึกในด้านมารยาทนี้สามารถทำได้โดย

๑. เขียนวิทยากรมาสาธิตให้นักเรียนดูและให้นักเรียนปฏิบัติตาม
๒. จัดให้มีการประกวดมารยาทงาน
๓. จัดแสดงบทบาทสมมติ
๔. จัดฉายภาพยนตร์หรือสไลด์เกี่ยวกับเรื่องมารยาทงาน
๕. จัดทำสมุดภาพ

๓.๓ การจัดกิจกรรมวัฒนธรรมอันเป็นพิธีกรรมทางศาสนา ศาสนาทุกศาสนาอยู่ในประเทศ เป็นแบบแผนที่ดีที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง เพื่อเอาไว้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ ในที่นี้จะขอกล่าวเฉพาะพิธีกรรมทางศาสนาพุทธเท่านั้น

พิธีด่าง ๆ ในศาสนาพุทธที่ได้กระทำกันอยู่โดยทั่ว ๆ ไปแล้วนั้น ก็คือ พิธีเกี่ยวกับการบำเพ็ญกุศล ในการประกอบพิธีบำเพ็ญกุศลนี้ ผู้ที่เป็นเจ้าภาพหรือเจ้าของงานควรจะต้องตรัส เตรียมจัดหาสิ่งของด่าง ๆ ซึ่งจะต้องใช้ในพิธีนั้น ๆ ให้เรียบร้อยก่อนที่จะถึงวันงาน สิ่งของที่เจ้าภาพควรจะต้องตรัส เตรียมนั้น เป็นเรื่องที่ควรจะได้ฝึกให้นักเรียนกระทำ เพื่อที่ว่า นักเรียนจะได้ปฏิบัติตามได้ถูกต้อง และสามารถช่วยเหลือผู้ป่วยรองได้ในเมื่อถึงโอกาส

กิจกรรมพิธีกรรมทางศาสนาที่ควรฝึกให้นักเรียนระดับประถมศึกษาได้เรียนรู้ ได้แก่

๑. การนิมนต์พระสงฆ์มา เจริญพระพุทธมนต์
๒. การจัดสถานที่และตกแต่งไว้ให้เรียบร้อย
๓. การบูชาด อาสนะ สำหรับพระสงฆ์
๔. การเตรียมเครื่องรับรองพระสงฆ์
๕. การจัดเครื่องสักการะบูชา
๖. การตั้งภาชนะสำหรับทำน้ำมนต์
๗. การเตรียมวงศ้ายสายสิญจน์

นอกจากในเรื่องการตระเตรียมจัดทำสิ่งของต่าง ๆ ที่กล่าวแล้วนั้น ควรฝึกให้บังคับเรียนรู้สักการนิมนต์พระขึ้นบ้าน การกราบพระ การถวายของให้พระ และการล่งพระกลับคัว

บริสุทธิ์กิจกรรมเพื่อฝึกการปฏิบัติศีกิริมทางศาสนาสามารถทำได้โดย

๑. เขยุวิทยากรรมมาสากิทให้บังคับเรียนดูและให้บังคับเรียนปฏิบัติตาม

๒. เมื่อโรงเรียนปีงานบ่า เพ็ญกุคลต่าง ๆ ให้บังคับเรียนเมียล่วงร่วมในการรับผิดชอบในเรื่องพิธิกรรมทางศาสนา

๓.๔ วัฒนธรรมเกี่ยวกับการแสดงคงหรือการละเล่นแบบพื้นเมือง

ในชุมชนหนึ่ง ๆ ย่อมมีการแสดงคงและการละเล่นแบบพื้นเมือง ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของคนของตัวอย่างเช่น

ภาคเหนือ มีเพลงพื้นเมือง เพลงหมอลำ รำพื้นเส็บฯลฯ

ภาคกลาง มีเพลงด้อย เพลงเกี่ยวข้าว ละครชาตรีโขน สีเก ฯลฯ

ภาคใต้ มีเพลงรองเงิง มโนทรา หนังตะลุง ฯลฯ

ครุครูฝึกบังคับเรียนให้มีความรู้ความสามารถในการแสดงที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นของตนเอง เลยก่อน จากนั้นจึงฝึกการแสดงคงของท้องถิ่นต่าง ๆ ในกรณีครุครูให้บุคคลที่อยู่ในชุมชนนั้น ๆ ที่มีความสามารถเป็นผู้ฝึก หันนี้เพื่อจะได้ไม่มีการฝิดผลักหรือบีบเบือนไปจากความเป็นจริง

๓.๕ วัฒนธรรมเกี่ยวกับการแต่งกาย

คนไทยมีการแต่งกายเป็นวัฒนธรรมประจำชาติที่สวยงาม แต่ทว่าคนไทยล้วนใหญ่ภูมิใจในชุดของข้ามไปเสีย ดังนั้น ครุครูจะได้ส่งเสริมให้บังคับเรียนได้หันมาสนใจต่อวัฒนธรรมในด้านการแต่งกายให้มากขึ้น

วัฒนธรรมการแต่งกายของคนไทยเริ่มมีมาตั้งแต่สมัยสุโขทัย และมีวิวัฒนาการอยู่เสมอ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้การแต่งกายแต่ละสมัยแตกต่างกันไปบ้าง ดังนั้นครุครูจัดแสดงให้เด็กได้เห็นการแต่งกายของคนในทุกสมัย เพื่อให้บังคับเรียนได้เห็นว่าการแต่งกายของไทยนั้นได้ริเริ่มนารมยาอย่างไรบ้าง

การจัดกิจกรรมในด้านนี้ครุครูอาจจัดโดยจัดการประมวลการแต่งกายของทุกสมัย จัดทำสมุดภาพจัดให้มีแฟชั่น秀 จัดนิทรรศการ ฉายภาพยันต์หรือฉายสไลด์ เป็นต้น

ภาคผนวก ค.

ภาพประกอบมารยาทไทย

การไหว้

การไหว้ แบ่งออกเป็น ๓ ระดับดังนี้ คือ

การไหว้ระดับหนึ่ง ได้แก่ การไหว้พระภิกษุสงฆ์ ให้หัวแม่มืออยู่ระหว่างศีรษะปลายนิ้วจารคตีนผม แบบใช้ชิดหน้าผาก ชายให้ค้อมหัวลง หญิงให้ก้าวขาขวาออกไปข้างหน้า เล็กน้อย และยื่อศีรษะลง

การไหว้ระดับสอง ได้แก่ การไหว้ปู ย่า ตา ยาย และครูอาจารย์ ให้หัวแม่มือจารคปลายจมูก ปลายนิ้วซึ่งจะห่วงศีรษะ ชายให้ค้อมหัวลงเล็กน้อย หญิงยื่อศีรษะพองาม

การไหว้ระดับสาม ได้แก่ การไหว้ผู้ที่เคารพนับถือที่สุด รวมทั้งผู้มีฐานะ เสมอ กันให้หัวแม่มือจารคปลายกลาง ปลายนิ้วซึ่งจารคปลายจมูก ก้มหน้า เล็กน้อย ยืนหน้าชิดกันในสักษะตรอง

การกราบ เบญจจางคประดิษฐ์

การกราบ เบญจจางคประดิษฐ์ ใช้เมื่ograbaพระพุทธอธูป หรือพระภิกษุสงฆ์ โดยให้หน้าผากหนึ่ง มือสอง เข้าทั้งสองจารคพื้น

ชายนั่งท่าพรหม เข่ายันพื้นท่ากัน

พ่อสมควร ปลายเท้าตั้งชิดกัน

นั่งทับลันเท้า

หญิงนั่งท่า เทพธิดา เข่ายันพื้นอยู่ในสักษะชิดกันให้ปลายเท้าราบไปกับพื้น
นั่งทับลันเท้า

การกราบจังหวะที่หนึ่ง เรียกว่า "อัญชลี"
ให้ประนมมือระดับอกปลายนิ้ว บนจาก
ทรวงอก ๔๔° ไม่ควรกางแขนหรือหนีบให้
มากเกินไป

การกราบจังหวะที่สอง เรียกว่า "รัตน"

ให้ยกมือที่ประนมขึ้นพร้อมกับก้มศีรษะลงรับ
มือเล็กน้อย นิ้วหัวแม่มือจัดระหง่านคิ้ว
ปลายนิ้วจัดตื้นผน

การกราบจังหวะที่สาม เรียกว่า "อภิวاث"
เป็นจังหวะกราบโดยก้มศีรษะลงให้มือและแขน
ทابพื้นมือห่างประมาณ ๑ ศິບ ขยายให้ส่อง
ต่อเข้า

ท่าจบ ปฏิบัติเช่นเดียวกับการกราบจังหวะ
ที่สอง โดยยกมือประนมขึ้น พร้อมกับก้มศีรษะ
ลงรับมือเล็กน้อย นิ้วหัวแม่มือจัดตื้นผน
สำหรับท่าจบนี้ให้ปฏิบัติ เมื่อกราบครบสามครั้ง
แล้ว

ภาคผนวก ง.

ศิวอย่าง การแสดงหรือการละเล่นพื้นเมืองของไทยภาคกลาง

เพลง เกี้ยวข้าว

ในระหว่างฤดูเกี้ยวข้าว ชาวนาจะจัดโถกาลในระหว่างเกี้ยวข้าว หากว่ามีเรื่องเริงร้อง เพลงยิ่วเย้ากัน ซึ่งเป็นโถกาลให้ชายหญิงค้างบ้านต่างครอบครัวรู้สึกท่วงทิกิริยาซึ้งกันและกัน เมื่อจากมีเวลาน้อยและเห็นด้วยเนื่องจากการเกี้ยวข้าวจึงเล่นกันในนานนัก

ระบบอกปัว

เป็นระบบทาชุดหนึ่งในละครเรื่อง "รถเสน" ดร.มนตรี ตราโนมท เป็นผู้แต่งบทร้อง อาจารย์ลุมูล ยมมาศุปต์ และอาจารย์นาฏศิลป์ ในกรุงนั้นได้ร่วมกันประดิษฐ์ทำรำ เป็นชุดรำที่น่าดู มีทั้งสองของผู้รำถือดอกปัวรำกันเป็นหมู่ ๆ

ระบบกรับ

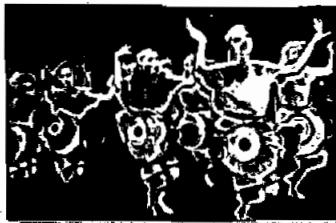
"กรับ" เป็นเครื่องประกอบจังหวะของวงปีพาทย์ เครื่องสายและไมโทรี อาจารย์ลุมูล ยมมาศุปต์และอาจารย์เฉลย ศุขะวนิช ได้คิดประดิษฐ์ทำรำตามท่านอง เพลงของ ดร.มนตรี ตราโนมท ซึ่งลีลาท่ารำนี้จะนุ่มนวลและซ่อนอยู่ในช่วงแรก แล้วจึงเปลี่ยนเป็นเร็วในตอนท้าย

ระบบจึง

"จึง" เป็นเครื่องดนตรีก้ากับจังหวะ เช่น เดียวกับ "กรับ" ซึ่ง ดร.มนตรี ตราโนมท อาจารย์ลุมูล ยมมาศุปต์และอาจารย์เฉลย ศุขะวนิช ได้ร่วมกันคิดประดิษฐ์ทำรำ โดยนำจึงมาประกอบการร่ายรำ โดยให้เสียงและจังหวะของจึง เชื่อมโยงสัมพันธ์กันระหว่างท่ารำและดนตรี

รำกลองยาวพุทธศิริ

เป็นการละเล่นในเทศการรื่นเริงต่าง ๆ หลวงพ่อแก้ วัดเขาก้า เป็นผู้เริ่มให้ชาวบ้านที่พุทธศิริหักขี้น โดยได้ดัดแปลงจากของเดิม มีการต่อกลอง คาดกลอง ควบกลอง ซึ่งผู้แสดงจะต้องการต่อตัวต่อ กlong กันให้เข้ากับจังหวะด้วย

ตัวอย่าง การแสดงหรือการละเล่นพื้นเมืองของไทยภาคเหนือ

พ่อน เล็บ

เป็นการพ่อนที่สวยงาม เรียกชื่อตามสักษณะมือข้างพ่อนที่สวมเล็บยาว ทำด้วยทองเหลืองทุกคน การพ่อนเล็บจะนำมามีการพ่อนต้อนรับ แขกเมืองและพ่อนให้ประชาชนชม

พ่อนไทด

ประดิษฐ์ท่ารำโดย นางมะละหยื่น ทองเชียว ซึ่งเป็นคนไทยใหญ่ และท่านองเพลงไทด์โดย นายแก้ว ทองเชียว ได้สอดคลายแก่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินี นาถ ในคราวที่เสด็จประพาสจังหวัดแม่ย่องสอน

พ่อนม่ายมุย เชียงตา

เป็นศิลปะสมรัฐว่างไทยกับพม่า ซึ่งพระราชชายา เจ้าครารัตน์ โปรดให้ครุลacremontri ของพระองค์ข่าวกับปรันท่ารำ และคนตระเข้า กันด้วย เป็นชุดที่สวยงาม

พ่อนสาวใหม

เป็นท่าพ่อนที่เลียนแบบอาภีกิริยาการสาวใหม บัวใหม จนถึงการ ทอผ้าใหม พ่อนในสังหวะและท่านองของ เพลงสาวใหม และเพลง ล่องแม่น้ำ แต่งกายแบบพื้นเมือง

พ่อนโถ (หรือสิงห์โถ)

เป็นประเพณีของชาวไทยใหญ่ในการพ้อนรำขบวนต่าง ๆ ในงานเทศกาลออกพรรษา เพื่อต้อนรับพระพุทธองค์ เนื่องในวันคล้ายวันที่พระพุทธเจ้า เส็งจักสันจากการจำพรรษาที่เมืองคาติงซ์ในเกวโลก นาบังโอลกมนุษย์

ตัวอย่าง การแสดงหรือการละเล่นพื้นเมืองของไทยภาคใต้

รองเงง

เป็นการแสดงศิลปะการใช้เท้าเต้น เดิม เป็นการเต้นของหญิงสาวในราชสำนักมาเลเซีย เพื่อรับรองแขกบ้านแขกเมือง ต่อมาก็แพร่หลายมาสู่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทย เป็นการเล่น เพื่อ เชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างหนุ่มสาวในเทศบาลต่าง ๆ

โนนท์รา หรือนรา

เป็นนาฏศิลป์พื้นเมืองภาคใต้ เน้นท่ารำ เป็นสำคัญ ชื่นล้วนใหญ่ได้มาจากการประทับใจที่มีต่อธรรมชาติ มีท่ารำเม่นทอยู่ ๑๒ ท่า เรื่องที่นิยมเล่น คือ "พระสุนกันนางโนนท์รา" ชาวบ้านภาคใต้มักจะจัดการแสดงในงานเทศบาลนักขัตฤกษ์ งานมมงคล งานประจำปีหรืองานแก้บน

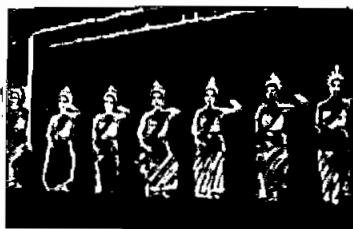
ศุภนิรัตน์พยากร อหาวดารคุ่มหาวิทยาลัย

ระบำกະลา

เป็นการแสดงเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของชาวภาคใต้ ท่ารำเลียนแบบมาจากการเก็บกาแฟในไร่จนเสร็จงาน แล้วจึงนำกะลาตามหัวมาเคาะเป็นสังหวะการรำ พร้อมด้วยมือเคาะไม้ไฝ์ควยกะลาให้สังหวะด้วย โดยไม่มีคนตีประกอบ

ระบำครรภิชัย

เป็นระบำโบราณคดีขุกหนึ่งในจำนวน ๔ ขุก อาณาจักรครรภิชัย มีอาณาเขตตั้งแต่ภาคใต้ของไทย มาเลเซียจนจรดอินโดนีเซีย บางส่วน เคยรุ่งเรืองในระหว่างพุทธศตวรรษที่ ๑๐-๑๘ ทำ รำอาศัยหลักฐานจากศิลปกรรมภาพจานหลักที่พระสูปุโรหุโตร ในเก้าะขวา ประกอบกับศิลปกรรมอื่น ๆ ท่านอง เพลงก์ไกล์เดียง กับขวา

ตะรีกีปัส

เป็นการแสดงที่ตัดเปล่งมาจากการของเง็ง คำว่า "ตะรี" แปลว่า รำรำและคำว่า "กีปัส" แปลว่า พัด กังหัน "ตะรีกีปัส" จึง เป็นเครื่องประกอบท่ารำให้มีสีลักษณะงาม

ตัวอย่าง การแสดงทรือการละเล่นพื้นเมืองของไทยภาคอีสาน

รำโปงลาง

เป็นการแสดงที่ใช้เครื่องดนตรีพื้นเมืองชนิดหนึ่งคือ "โปงลาง" ซึ่งเป็นเครื่องดนตรีที่ทำด้วยไม้ เป็นท่อนลั้น ๆ ร้อยเข็อกโดย ไว้คล้ายระนาด เสียงแบบมาจากกระดึงที่แขวนคือรัว ใช้เป็น เครื่องดนตรีประกอบท่ารำ

เข็งตังหวาย

เกิดจากความเชื่อถือผีสางนางไม้ แคน (เทวคा) เมื่อเกิดเหตุ การณ์ที่ผีดักประดิษ์ขึ้นก็เข้าใจว่า เป็นการคลบบันดาลของผีสางเทวคा จึงจดให้มีพิธีขอขมาขึ้น มีการแก็บน เช่นสรวง บุชาและพ้อนรำ กวาย เรียกว่า รำตั้งกวายแคน ต่อมาเพี้ยนเป็นรำตังหวาย

ເຂັ້ມງະຫຍັງ

ເປັນກາຮແສດງອຍ່າງໜຶ່ງຂອງຊາວກພສິນຖືໃນອໍາ ເກອກຈິນາຮາຍ໌
ໄດ້ປະຢຸກຕີ້ນໂຄຍນໍາເອາທ່າර່າຈາກເຂັ້ມຕ່າງ ຖ້າ ເຂົາຜສມກັນ
ແລ້ວຈັດຂວານຮໍາຂັ້ນໄກນໍ ອັກ ກະຫຍັງ (ກີບການນະອຍ່າງໜຶ່ງ
ສານດ້ວຍໄນໄຟ່ຄລ້າຍກະບຸງໃຫ້ໄສສິ່ງຂອງຕ່າງ ບໍ່) ເຄາມໄຫ້
ປະກອບກາຣ່າເຂັ້ມ ຈຶ່ງຂໍ້ວ່າ ເຂັ້ມງະຫຍັງ

ພ້ອນແຄນ

ເປັນກາຮພ້ອນທີ່ໄຟ້ແຄນ ທີ່ເປັນເຄື່ອງຄົນຕີ້ນເມືອງຂອງກາກ
ຕະວັນອອກເຈີບງ ແນຎອ ນັກພ້ອນຈະມີຫັກຜູ້ຫຼຸງຜູ້ໜາຍ ອຍ່າງລະເທົ່າ ບໍ່
ກັນ ກາຮແຕ່ງກາຍແລ້ວທ່າຮ່າມສັກພະໄປກາງເກີນເມືອງກາກຍືສານ
ທ່ານອອ ເພັນສຳເນົາງລາວ ໄຟພ້ອນໃນ ໂອກສາງນິ່ງເຮັງແລະ ເທັ
ກາລຕ່າງ ບໍ່

ພ້ອນງູໄທ

ເປັນກາຮພ້ອນທີ່ເກົ່າແກ່ອຍ່າງໜຶ່ງຂອງຊາວງູໄທ ທີ່ເປັນຊາວເຂົາເພົ່າ
ໜຶ່ງທີ່ອພບພນາຈາກອາຄາຈັກນໍານໍາເຈົ້າ ກາຮພ້ອນງູໄທໃຫ້ຜູ້ແສດງເປັນ
ທົ່ງລ້າວຈະແສດງເມື່ອມົງນານມົງຄລ ພານບຸນຍ ເຫັນ ພານບຸນຫາຫາດີ
ຈະມີກາຮແບ່ບັນຍໄປວັດ ໂດຍມີກາຮພ້ອນງູໄທຮ່ວມຂວານແກ້ດ້ວຍ

ภาคผนวก จ.

การละเล่นของไทย

ปิดตาตีหม้อ สศตั้งเส้นตั้งแต่ 3 คนขึ้นไป ยืนห่างกันพอสมควร แล้วผู้คนๆ ละเล่นหมุน 1 รอบ ให้ผู้เล่นเดินไปตีหม้อ หรือถังพลาสติกซึ่งเป็นภาชนะที่ครัวไว้ให้ถูก ถ้าไม่ถูกก็เป็นฝ่ายแพ้

หน้อข้าวหน้อแกง เป็นการเล่นกันเมืองมาตั้งแต่โบราณ โดยเด็ก ๆ จะจัดหาหน้อข้าวหน้อแกง ถ้วยขามและช้อน ซึ่งเป็นของเด็กเล่นหรือของคริชนาคเล็ก แล้วช่วยกันหา เค็งไม้ในหมู่หรือพืชผัก มาสุมมติว่า ใช้ปุรงอาหารหรือกานวนมีสารรับกินร่วมกัน หรือเพื่อยายให้ผู้เล่นคนอื่น บางครั้งก็ปุรงอาหารแล้วกินได้จริง

รรข้าวสาร เด็ก 2 คนจะมีอกกันชูระดับศรีษะ ให้เด็กที่ลับเอวกันเดินลอดพร้อมกันท่องกลอน "รรข้าวสารส่องเทียนข้าวเปลือก เสือกห้องใบลาน คดข้าวใส่คานเก็บเปี้ยใต้ถุนร้าน ครอบพาณคนข้าวหลังไว้" คนข้างหลังต้องระวังไม่ให้ถูก "พาน" เอาไว้

เล่นข้ายอยง เด็กจะเสบบแบบญี่ปุ่นโดยการห่ออาหารค้ายาย หรือเสบบน้อง โดยนำเอาอุปกรณ์ซึ่งเป็นเครื่องบันทึกเผาขันเล็ก ๆ ใบไม้ใบหญ้าและถุงตาไส้เปลเล็ก ๆ มาเล่นกัน

ยกเบ่อ ใช้เสือกเล่นยาวยูกผ้าไว้ตรงกลาง แบ่งเด็กเป็น 2 ฝ่าย ฝ่ายละเท่า ๆ กันออกกำลังกัน ตึงเสือกให้เข้าไปในแคนของคน ผึ้งกว่าจะแพ้

หมากเป็น เด็กนั่ง เล่นเป็นกลุ่มประมาณ 4-5 คน โดยโยนก้อนกรวดหรือก้อนหินขึ้นไปบนอากาศ แล้วต้องรับเป็นก้อนหินที่หันยันมา พร้อมกับรับก้อนหินที่โยนยัน上来ให้ได้

กินหาด จะมีฝ่ายพ่อและฝ่ายแม่ เด็ก ๆ จะซับเอวแม่ พ่อจะถาม "แม่รู้เรื่อง กินน้ำบ่อไหน" แม่ตอบ "กินน้ำบ่อไหน (ทราบหรือไม่)" พ่อจะถาม "กินหัวหรือกินหาด" แม่ก็ตอบ "กินหาดตลอดตัว (กินหัวตลอดเวลาหรือกินหัวตลอดตัว)" แล้วพ่อจะลับสับลูกชู ถ้าลับได้จะถามว่า "อยู่กับแม่หรืออยู่กับพ่อ" อยู่กับพ่อ "หักคอตีมน้ำพริก" อยู่กับแม่ "ลองแพไป"

อีตัก เด็กนั่นเล่นเป็นกลุ่ม ใช้เมล็ดพี่ดีคนละ 10/15 เมล็ด มารวมกันแล้วก่อผลไปบนพื้น ใช้กระดาษหรือใบไม้มาคล้ายกระแทก กระแทก 1 มุมเป็นข้อมือตักกีละเมล็ดโดยไม่ให้ลุดจากข้อน หรือไปถูกเมล็ดอื่น ซึ่งจะถือว่าแพ้

แมงมุม เด็กนั่งล้อมวงใช้นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้จับหลังมือตนเอง แล้ว เพื่อนจะมาซับต่อ กันไป พร้อมกับท่องกลอน "แมงมุมขยູ້หลังคาແມວກິນປາ ມາກັດກະຫຼັງກົນ" ร้องจนเด็กจะซับมือ เอาມือออกจากกัน

ญົມ້າຊີ່ງເມືອງ เด็กเลิกຢືນເຄີຍເຄີຍເປັນໜ້າ ສັບພົກສີຮະຜູ້ຕໍ່ສັກ ແບ່ງເປັນ 2 ຝ່າຍ ຝ່າຍລະເທຳ ຖ້າ ຕົກ ມາຈະພາເຕີກຢືນແຍ່ງຜ້າໂພກສີຮະຜູ້ຝ່າຍຕຽບຮັງຂ້າມໂດຍຕ້ອງຮະຮວງຂອງຕ້ວເວົງດ້ວຍ

ລົງສີ ເຕີກຈະນັ່ງລ້ອມວາງກັນ ຄວ້າມືອກັ້ງ 2 ລົງບນຫົນ ຂະມົກນໍາເປັນຜູ້ໃຫ້ຜົບຫົບຫລັງມີເພື່ອນວານໄປກາງຊ້າຍພ້ອມກັນທ່ອງກລອນ "ຈັກສິມະເຊືອເປຣະ-ກະເທາະໜ້າແວ່ນ ພາຍເຮືອອກແດ່ນ ອານ້າກໍາໄຫນ ອານັກໍາໄຫນ ເຂົ້າແນ້ຳກໍາໄຫນຜັດ ເອກະຈກກໍາໄຫນສ່ອງ ເບີຍນ ຖ້າ ມອງ ຖ້າ ນັກຫຸນກອງຮັງວັງ" ດັກກີ່ຈຸກສີຕອນຈບຈະຕ້ອງເຫຼືອກົກໄກໄປ 1 ຊ້າງ ຄັ້ງ 2 ຊ້າງກົກຈາກວາງ

ໂພງພາງ ເຕີກລັບມືອເຕີນເປັນວາງກລມ ຜູ້ເປັນໂພງພາງຈຸກປົດຕາວູ້ຕຽກລາງ ເຕີກ ທີ່ຈະທ່ອງກລອນ "ໂພງພາງເອຍ ປລາ ເຂົ້າລອດ ປລາຕາບອດ ເຂົ້າລອດໂພງພາງ" ແລະຄາມວ່າ "ປລາ ເປັນຫຮອປລາຕາຍ" ຄັ້ງໂພງພາງຕອບວ່າ "ປລາເປັນ" ເຫັນ ຖ້າ ກີ່ເຄີສອນກີ່ໜໍາໄດ້ ຄັ້ງຕອບວ່າ "ປລາຕາຍ" ກີ່ຕ້ອງນຶ່ງຍູ້ກັກທີ່ ແລ້ວໂພງພາງກີ່ຈະລັບເພື່ອນກາບຢູ່ໃໝ່ໄຫ້ໄດ້ ກາຍໄນ້ໄດ້ກີ່ຕ້ອງ ເປັນໃໝ່

ອຸກຢ່າງຢ່າ ເຕີກຈະແບ່ງເປັນ 2 ຝ່າຍ ໃຫ້ຜ້າມ້ວນເປັນກັອນກລມ ແລ້ວໂຍນໄປໃຫ້ຝ່າຍຕຽບກັນຫ້າມຮັບ ຄັ້ງຕົກໄດ້ກີ່ໂຍນກລົບໄປໃຫ້ອັກຝ່າຍຮັບ ຄັ້ງຕົກນີ້ໄດ້ແຕ່ມີຢູ່ຜັກກີ່ຕ້ອງໄປເປັນເຂົ້າລົຍຍອງຝ່າຍຕຽບຫ້າມ ແລະເນື່ອໃຫ້ເຫັນເຫັນວ່າກີ່ຕ້ອງໂຄັ້ງອັກຝ່າຍຮັບ

ກະໂດຕເຢືອກໜູ້ ເຕີກຈະຕົກຄົງກັນວ່າຜູ້ໄດ້ຈະແກວ່າງ ເຊືອກ ນອກນັ້ນກີ່ເຂົ້າໄປກະໂດຕໂດຍໄຫ້ເຊືອກຕາເຂົ້າກັບສັງຫວະກະໂດຕ ຄັ້ງສະຫຼຸດເຢືອກແລະເຢືອກບຸດຕືວ່າ "ຕາຍ" ຕີ່ອັພັດຕ້ອງໄປເປັນຄົນແກວ່ງ ເຊືອກແກ່ນ

ກາຟັກໄຍ້ ເຕີກຈະຢືຕວາງກລມ ແລ້ວນຳກັອນທຶນມາຄົນຄະ 1 ກ້ອນ ຂະມົກນໍາເປັນກັບກົມະ ຜົກເຄີຍ ຕົວວ່າເປັນໄຍ້ແກ້ວ ເຕີກທີ່ເປັນກາຈະໃຫ້ຕ້ວແລະແພນຄ່ອມໄຢ້ໄວ້ໄຢ້ເທົ່າໄລ່ເຕະ ເຫັນກີ່ມາແຍ່ງໄຢ້ ຖຸກຄົນໄຫ້ຄົນນັ້ນຈະຕ້ອງມາເປັນກາແກ່ນ ຄັ້ງຢູ່ແຍ່ງໄຢ້ໜົມຕີ່ອັນກີ່ຈະເຫົາໄປຢ່ອນ ຜູ້ເປັນກາຕ້ອງປົດຕາແລະຫາໄຢ້ໃຫ້ຮັບ

มองยื่นผ้า เด็กมีส้อมวง มีคนยื่นผ้าถือผ้า เดินวนไปรอบ ๆ วงหรือกับท่อ กลอน "มองยื่นผ้า ตุ๊กตาอยู่ข้างหลัง ไว้นั่นไว้ฉันจะตักมันเรอ" ระหว่างเดินจะยื่นผ้าไว้ข้างหลัง เพื่อคนในครอบครัวที่ต้องซับผ้าริ่งไม่ขับคนยื่น ถ้าผลอภิคุณยื่นวนมา เอาผ้านั้นตี

ตีรับ เด็กจะแบ่งเป็น ๒ ฝ่าย ฝ่ายละเท่า ๆ กัน และตกลงกันว่าฝ่ายใดจะตีก่อน โดยการร้อง "ตี..." เข้าไปในแทนฝ่ายตรงข้าม ชิงคอยจะหัวไป ถ้าถูกหัวได้ และขาดเสียงต้องเป็นเชลยรอ ฝ่ายตนที่มาแตะมือจึงกลับไปได้ ถ้าตีแล้วกับสามฝ่ายตนเองได้ผู้ที่หัวจะต้องไปเป็นเชลย

ขึ้นมาสั่งเมือง แบ่งผู้เล่นออกเป็น ๒ ฝ่ายเท่า ๆ กัน มีคนตัดสิน ๑ คน สั่งกลาง เมื่อเริ่มเล่นผู้เล่นคนหนึ่งของแต่ละฝ่ายสับเปลี่ยนกันออกแบบชิงบอกซือฝ่ายตรงกันข้ามให้ผู้ตัดสินทราบ ถ้าซึ่อนั้นทรงกับผู้เล่นอีกฝ่ายที่ลูกออกแบบชิงต่อ ก็จะได้เป็นผู้ซึ่งหลังฝ่ายที่ลูกออกแบบชิงถือว่า เป็นฝ่ายแพ้

ขึ้นมาภันกลัวย เป็นการเล่นพื้นเมืองที่นิยมเล่นกันทั่วไป โดยเฉพาะเด็กเล็ก เด็ก ๆ จะเอากันใบกลัวยมาหักหัวเป็นหัว หู ทางของม้า และสมมติว่า เป็นคนขึ้นมา พากันรึ่งเหยาะ ๆ เสมือนขึ้นมา

รังเปีย แบ่งผู้เล่นออกเป็น ๒ กลุ่ม บักเสา ๒ เสาระยะ เท่ากัน หรือใช้คนเล่น ๒ คนเป็นเสา ผู้เล่นถือไม้ขังละอันรังวึง เวียนรอบ ๆ เสาหั้งสอง เมื่อไล่ทันอีกฝ่ายหนึ่ง ใช้มีดแคะหลัง ถ้ากำลังรังวึงไม้หลุดมือ ผู้รังวึงตามใช้มีดไม้ที่อีกฝ่ายหนึ่งหักหลุดได้ ขณะรังวึงไม้หลุดมือ ผู้รังวึงในฝ่ายเดียวกันไปหอบรังต่อไปได้

ภาคผนวก ๙.

ภาพประกอบการแต่งกายของคนไทยสมัยต่าง ๆ

(พวงผก คุโรวัท ๒๔๘๓-๗๐๔)

ສນັບຂ້າຍລາວຮະບະແຮກ

ຊາຍ

ທ່ຽງ

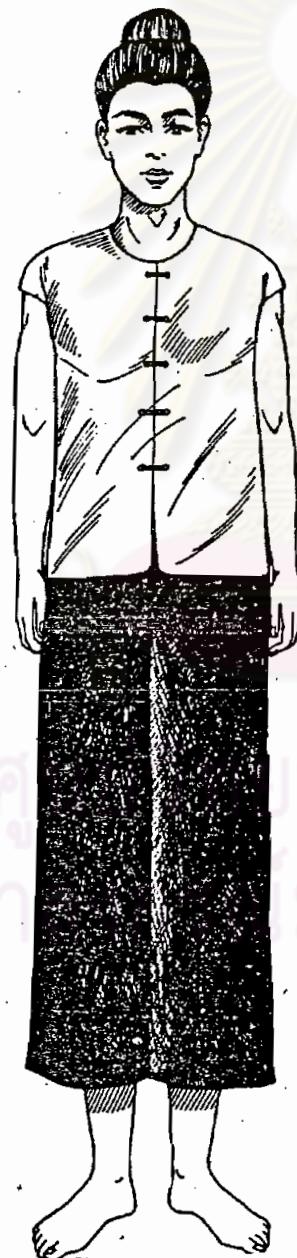

ພ.ศ. ๔๐๐ ຂ້າຍລາວຮູ້ຈັກບັນລື້ມ້າ ແລະ ກໍາທຽມນິນຕົກ ການແຕ່ງກາຍກະຫຼຸນ
ທ່ຽງນຸ່ງກາງເກົ່າ ມຸນພົນສູງ ແລະ ລວມຮອງເທົ່າໜ່າງ

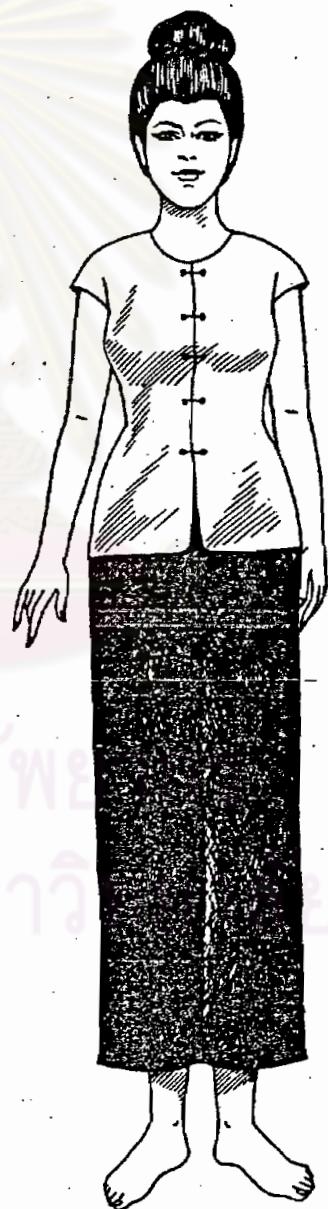
ไทยนุ่ง

สมัยเดิม ก่อนที่ไทยจะได้เคลื่อนลงมาจากขั้น การแต่งกายทั้งหญิงชาย คงนุ่งกางเกงหนืดอน กัน และมุ่นผ้าไว้กลางกระหม่อม ปราศจากเครื่องประดับใดๆ

ชาย

หญิง

อ้ายดาวระยะเหลือง

ชาย

หญิง

ພ.ຊ. 791-831 ເຮັນໃຫ້ຄ້າມໍາຍເຮັດກວ້າກັນໜັນນາກຂັ້ນ

ສາມບໍາວາງວາດ

ໜູ້

ເຄື່ອງປະຕັບ
ນິກອງ ດີນຸກ ລູກບົດແກ້ວແລະຫິນ

ໃຫ້ພ້າຜ່າຍເນືອນວາ ຂ້ອນລື້ອກັກ (ແກ່ນຫຼຸນໃຫ້ອົມພ້າ)

สมัยทวาราวดี

ชาย

ชาย

เครื่องประดับ มีก่อง ตีบุก ลูกบุดแก้ว และพิม

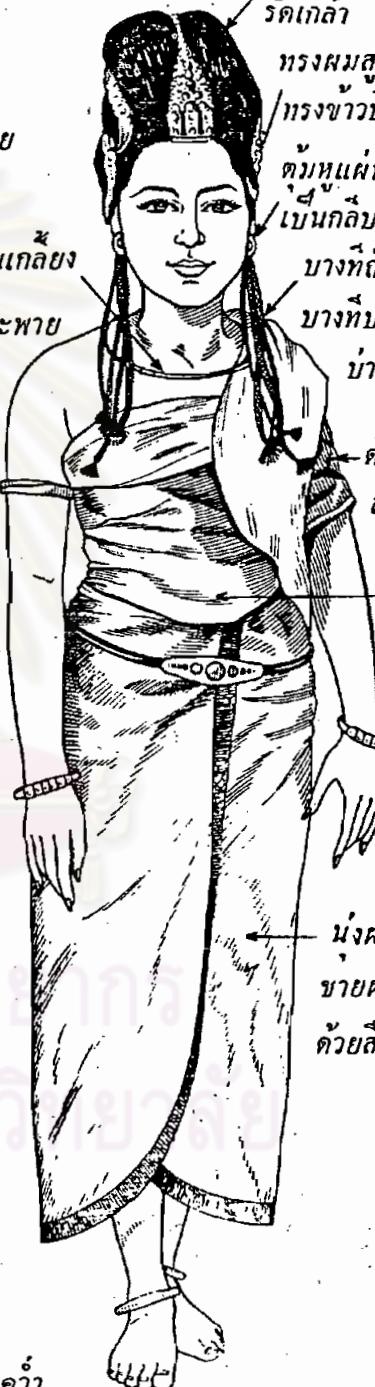
สมัยศรีวชัย

ชาย

ทรงเกล้าเป็นพนมเรียงถุง
 รัดด้วยเครื่องประดับ
 บางที่ปล่ออย่างผ้าบุญมา
 ประบ่าลงมาบนชันๆ สหาย
 คุณหญิงหัวเม็ดกลมใหญ่
 กรองคอเส้นเกลียง
 ไข้ผ้าพาดบ่าหรือบางครงสะพาย
 ด้วยลูกน้ำต์เรียกสังวาลย์
 ไม่สวมเสื้อ
 กองกรหรือพาหาร
 ทำด้วยโลหะหรือ
 เนื้อน้ำดีโลหะ ลูกน้ำต์อ้อย
 หัวเป็นกระหนก เป็นพวง
 สวนกำไลข้อมือ
 กลมเกลียง

หญิง

สวนกลีบรวมด้วย
 รัดเกล้า
 ทรงหมาลงเป็นพนม
 /ทรงข้าวบินท์
 ตามหนาแน่นกลม
 เป็นกลบดอกไม้
 บางที่ตักเป็นเบี้ย
 บางที่ปล่ออย่าง
 นา 2 ชั้น
 ดึงเดินไม่
 สวนเสื้อ
 เอวตัว
 เทียน
 หน้าห้อง
 กำไล
 กอก
 น่องผ้าคริ้งแข็ง
 ขายผ้าโถงหลิน
 ด้วยสีเข้ม

รูปเครื่องประดับ

แผ่นกลมกลบดอกไม้

รูปหัวเบ็ดคว้า

สมัยเด่นใน ชาติพม่า

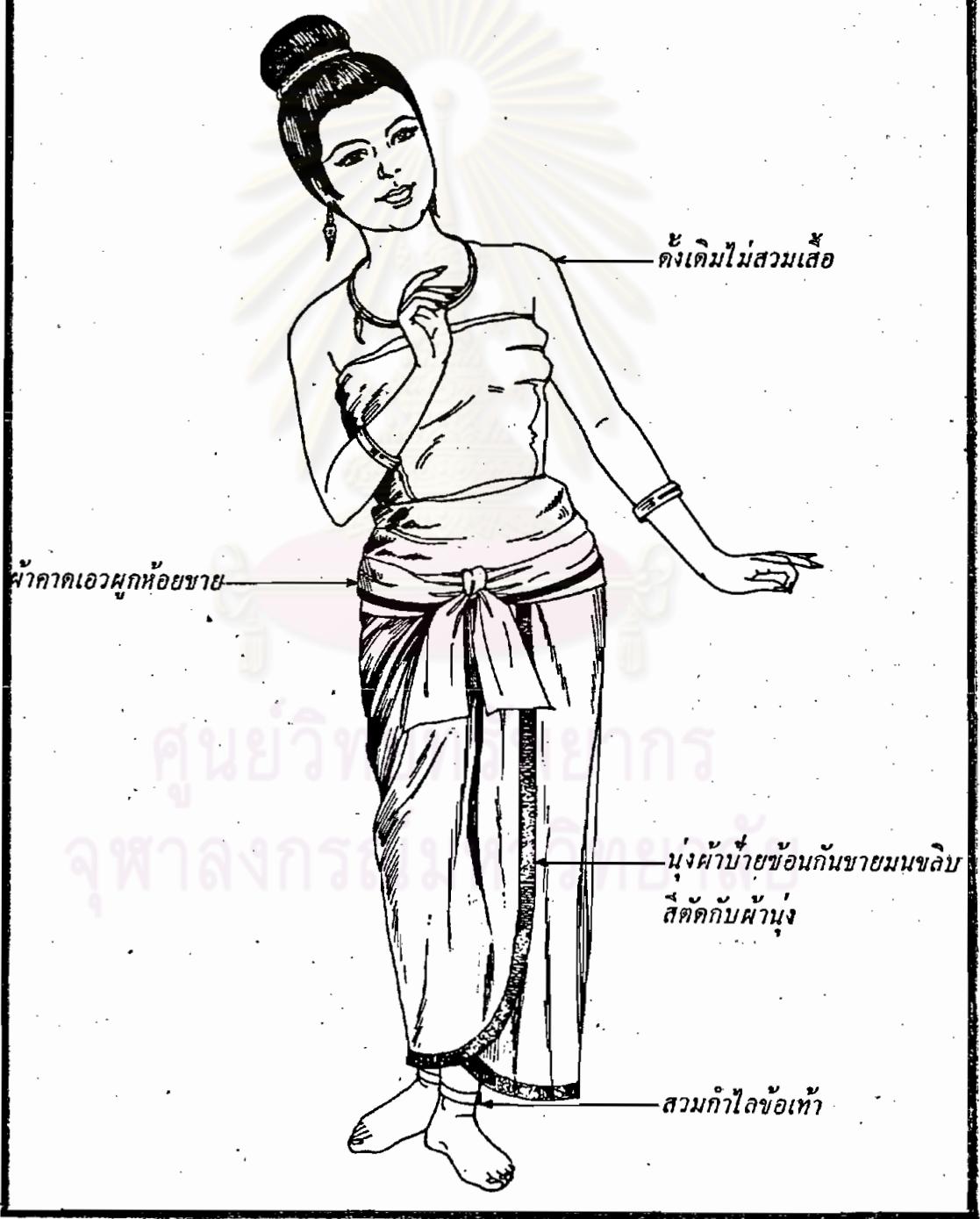
ชาติ

พม่า

สมัยพนรี

หญิง

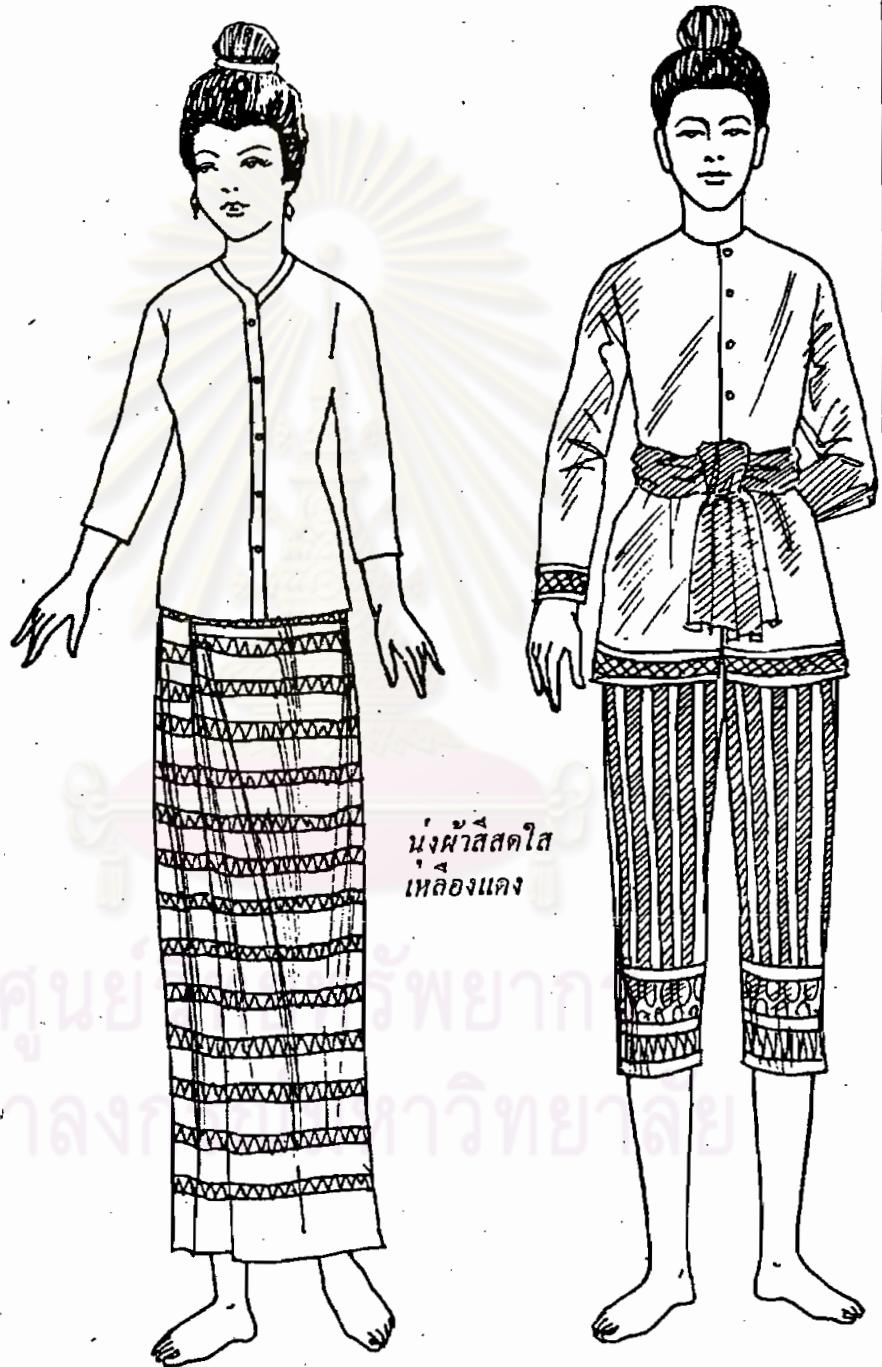
สมัยเชียงแสน

ผู้ชายชาวบ้าน ใช้เครื่องแต่งกาย เริ่มใช้ผ้าห่มนิลวดลาย

หญิง

การแต่งกายชุดหญิงชาวสันบเชียงแส่น

น่องผ้าสีสดใส
เหลืองแฉก

เรือนไข้ห้านั่นลวดลาย

สมัยเชียงแสน

ชาย

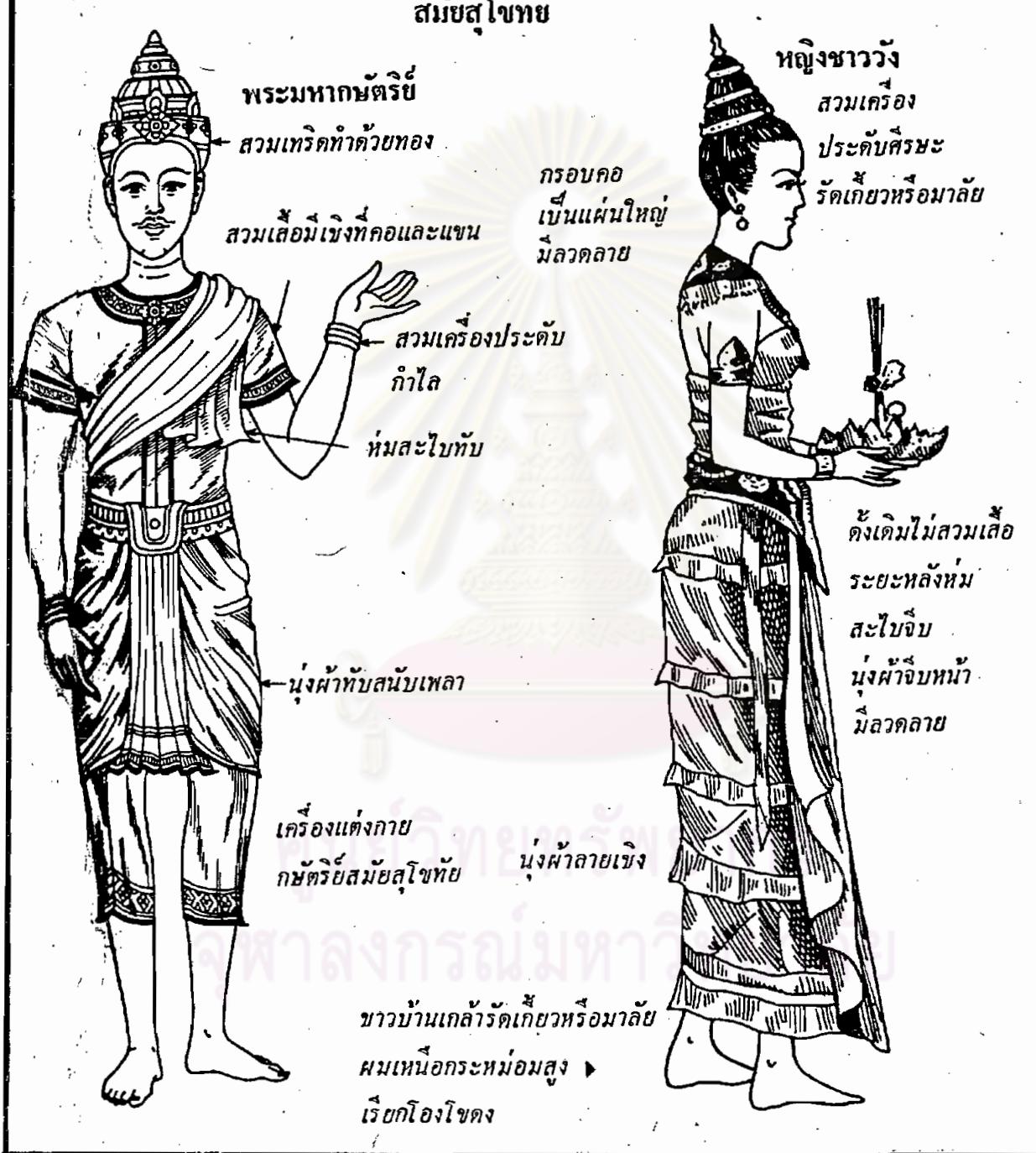

หญิง

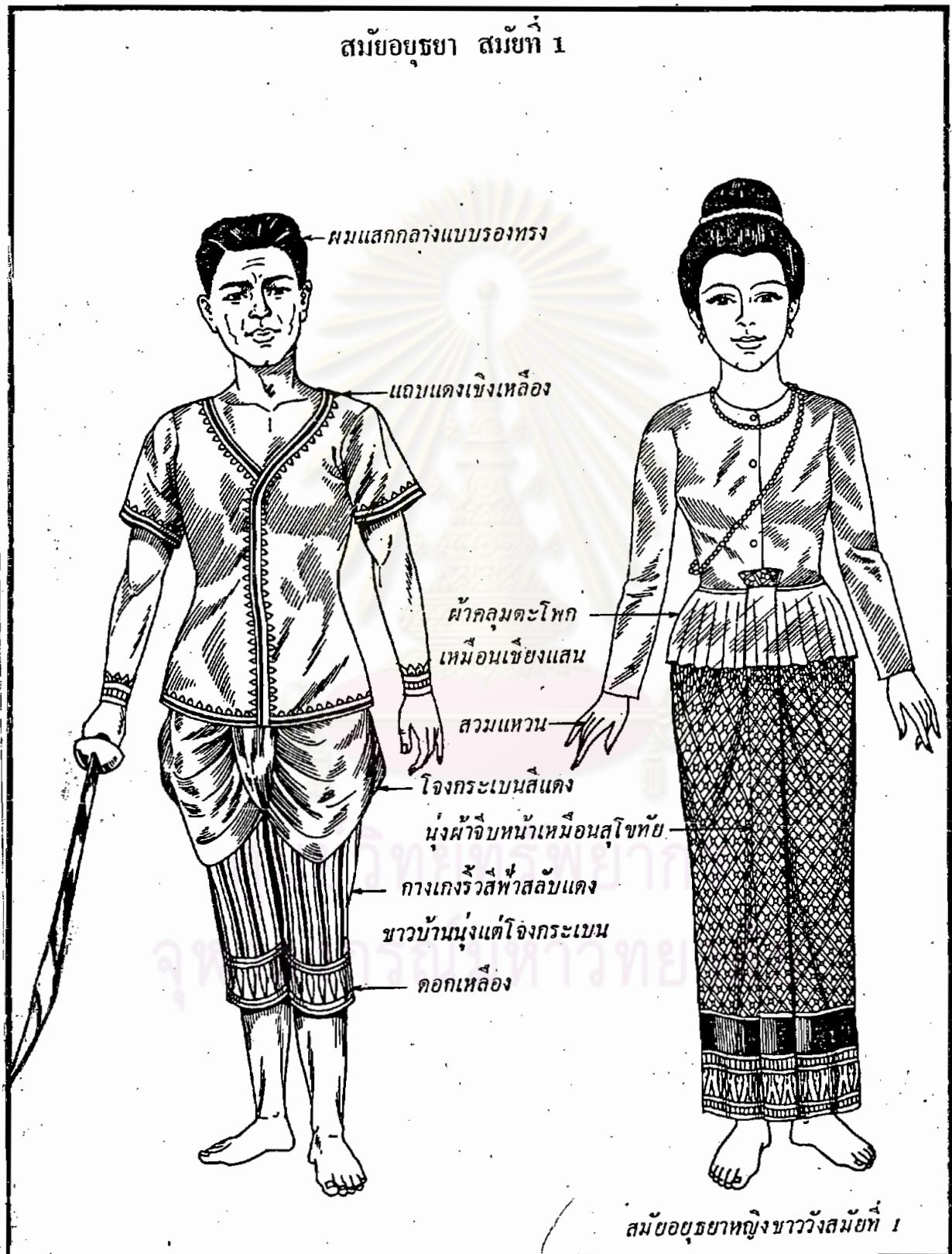

เริ่มไข่ผ้านั่นคลุมคลาย

สมัยสุโขทัย

สมัยอยุธยา สมัยที่ ๑

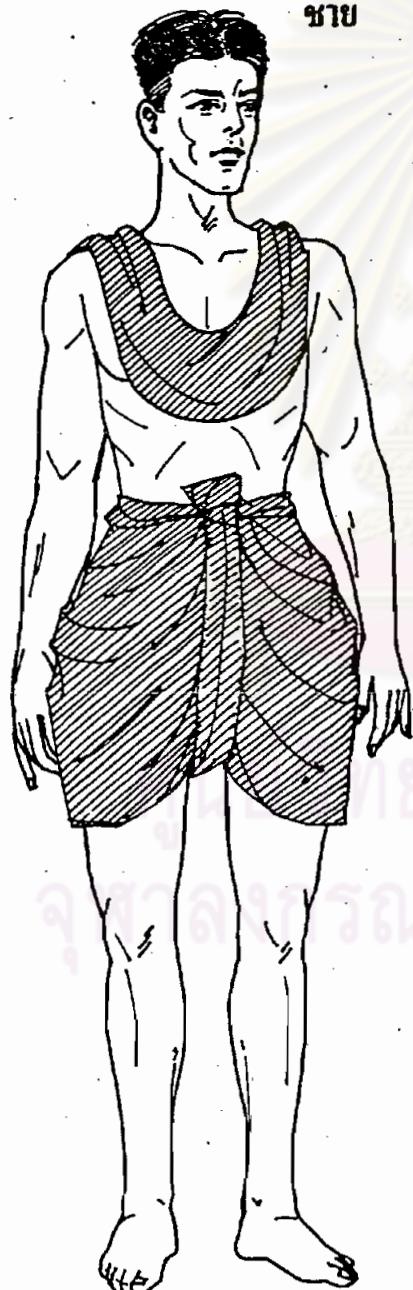

สมัยอยุธยาที่ ๑ ขาวน้ำเงิน

อัญญาสมัยที่ 2 พ.ศ. 2091-2163

หญิง นุ่งกางเกงหรือใจกระเบน ส่วนเสื้อเป็นกระบอก กอกลมผ่าอก ไม่นิยมสีใบเหลียง ทั้ง
ผนังสันเพื่อคุ้ม庇น้ำขับ แต่จะหัวเสื้อขึ้นไป ไม่แต่งหน้า ของนิ่มๆ หุกข่อนไว้ เบื้องใต้โถงผ่าดินเพรากระกลัว
ข้าศึกจะมาบี้ดไป ไม่กล้า้นนำมานาตยกแต่งอย่างเบื้องเดียว

ชาย

หญิง

อัญชยาสมัยที่ ๓

ชาย

หญิง

มุนผนคล้ายญี่ปุ่น

นักป่าน

นังศาจัน

น้อยพก

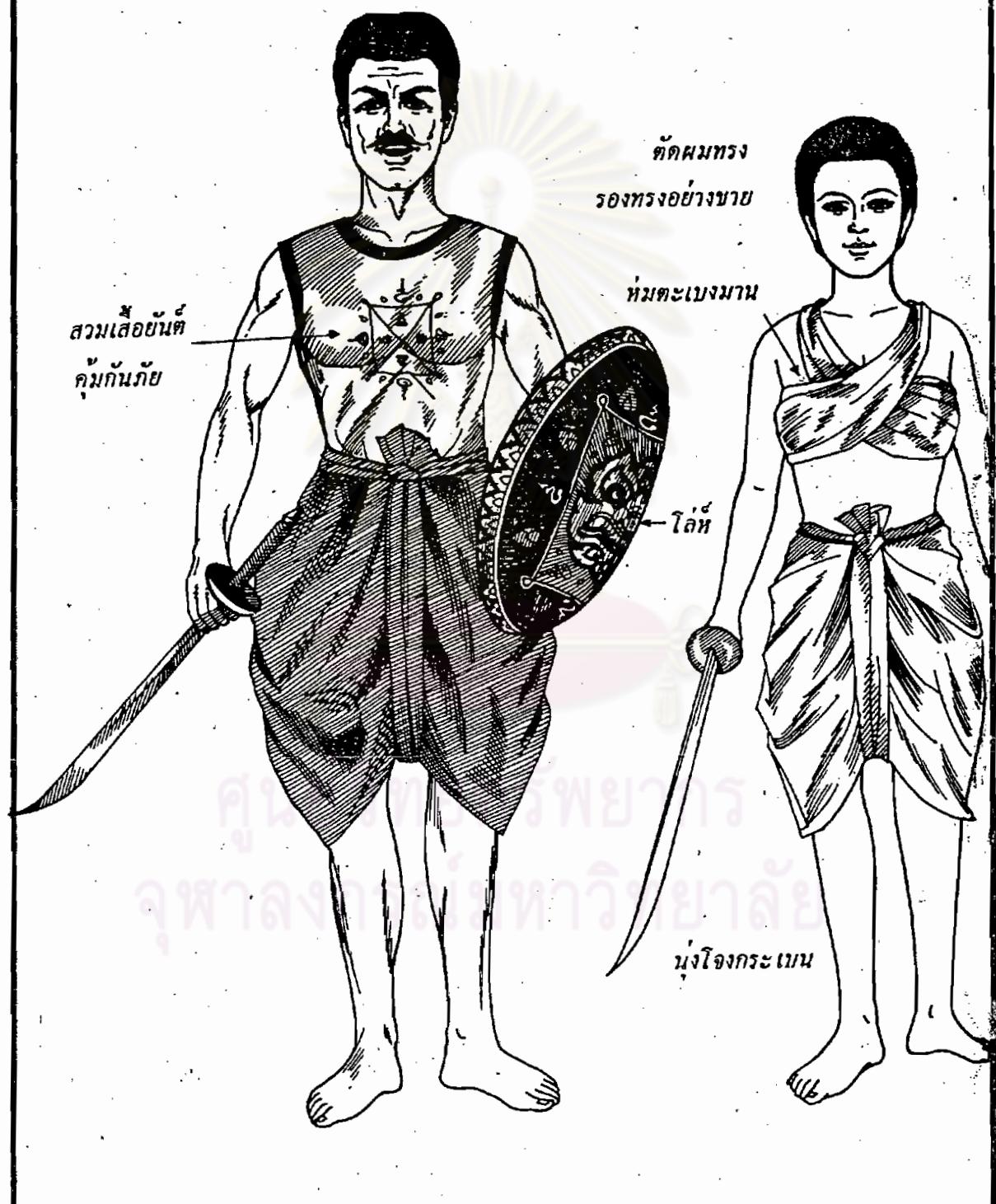

ภาพเขียนจากสมุดภาพไตรภูมิสมัยอยุธยา ราชดำเนินทุกชุดควรรับที่ 22

อยุธยาสมัยที่ ๔

ชายออกศึก

หญิงออกศึกร่วมสังค الرحمنกับชาติ

ឧបុរាណ សុងម៉ា ៥

สมัยกรุงศนบุรี

ชาย

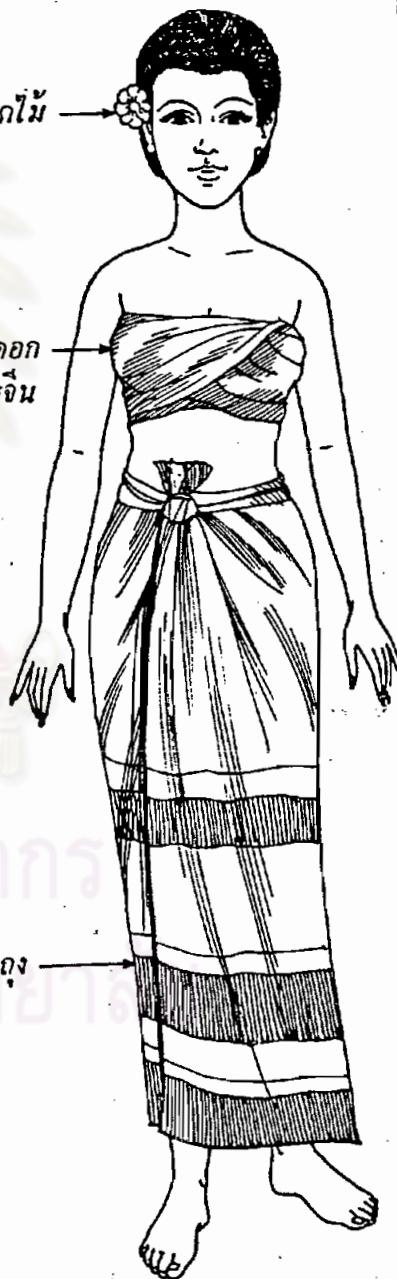
หญิง

พัดคาดใน

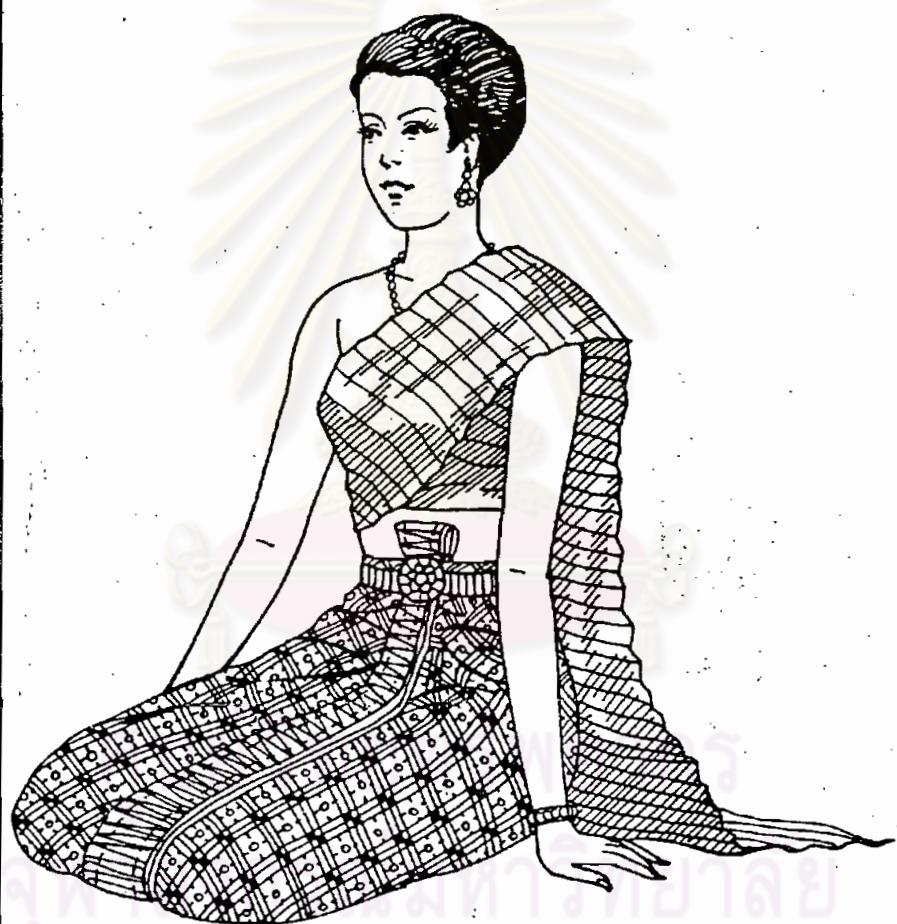
สินรัดอก
ໃขแพรจัน

ผุงผ้าถุง

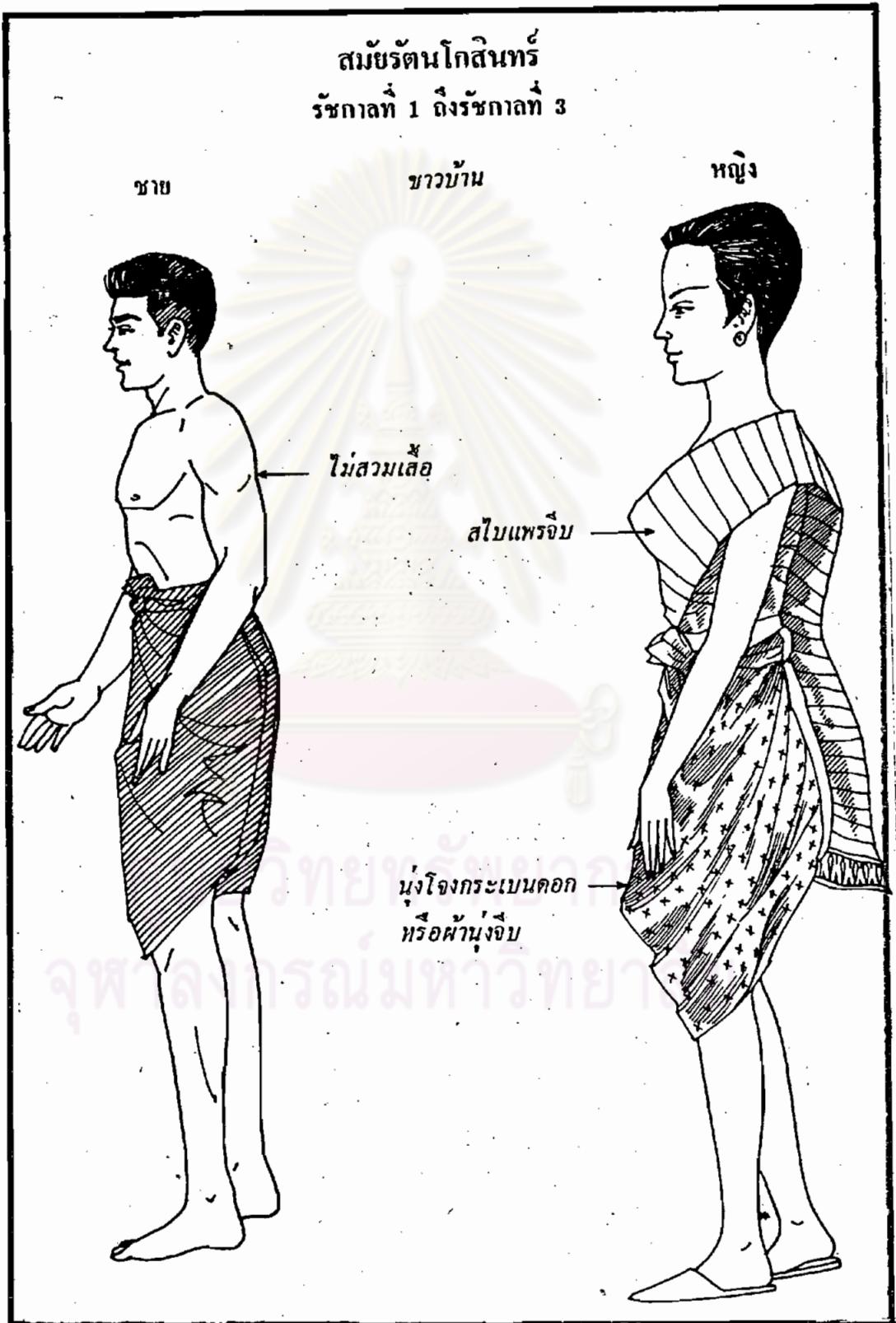

สมัยรัตนโกสินาร
รัชกาลที่ ๑ ถึงรัชกาลที่ ๓

หญิงชาววัง

สมัยรัตนโกสินทร์
รัชกาลที่ ๑ ถึงรัชกาลที่ ๓

การแต่งกายชายหญิงในราชสำนักสมบูรณ์ราชาลักษณ์ ๔

ชาย

ทุกขาราชการผู้ ให้ภูมิเต็มยศ

หญิง

ทรงผุมดอกกระทุน ไว้ฉ่อนยัง

รัตนโกสินทร์ ราชกาลที่ 4

พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พ.ศ. ๒๓๙๔-๒๔๑๑

ณ ปัจจุบัน นั่งผ้าลายโ诏งพระบรม ได้เสื้อคอกบัดชานยว่า ห่มสะไภ้เฉียง (อบร้า) ทับตัวเสื้ออักษรหนังชา นั่งผ้าม้วง แพรโ诏งพระบรม ส่วนเสื้ออนอกสวมแบบเดียวกันของพระบรมฯ ฯ

ทรงหมนมหารา

ทรงหมนมหาดไทย

ปลายราชกาลที่ ๔

ชาวบ้านแห่นแต่จะไปจีบ

หม หญิงไว้หม่นสนที่เรียกว่า “หมนก”

น้ำก่ออ่อนไว้หม

หมทัด ชายไว้หม “มหาดไทย”

หน้า ผู้หญิงไว้เล็บ ยังคงทำหมน

ให้ผิวเหลือง ผัดหน้าด้วย

แมงนวลด กระยะฉันท์

กับเนื้อชนมนาก

เครื่องประดับ สำหรับสตรี

ที่ถุงศักดิ์ในศรีเทฐ

(เครื่องประดับศรีฆะ)

กรรเจียกซอ (ดอกไม้ทัดหู)

หันทรง (เครื่องประดับอกหัน)

ตาด (เครื่องประดับอกหันอ)

อกทำเบ็นแผ่นๆ)

พานรัด (เครื่องประดับแขน)

สอง (สายรัดเอว)

สร้อยลังวางล้อ (สร้อยขาวไข้กล้อง

ละพายแลง)

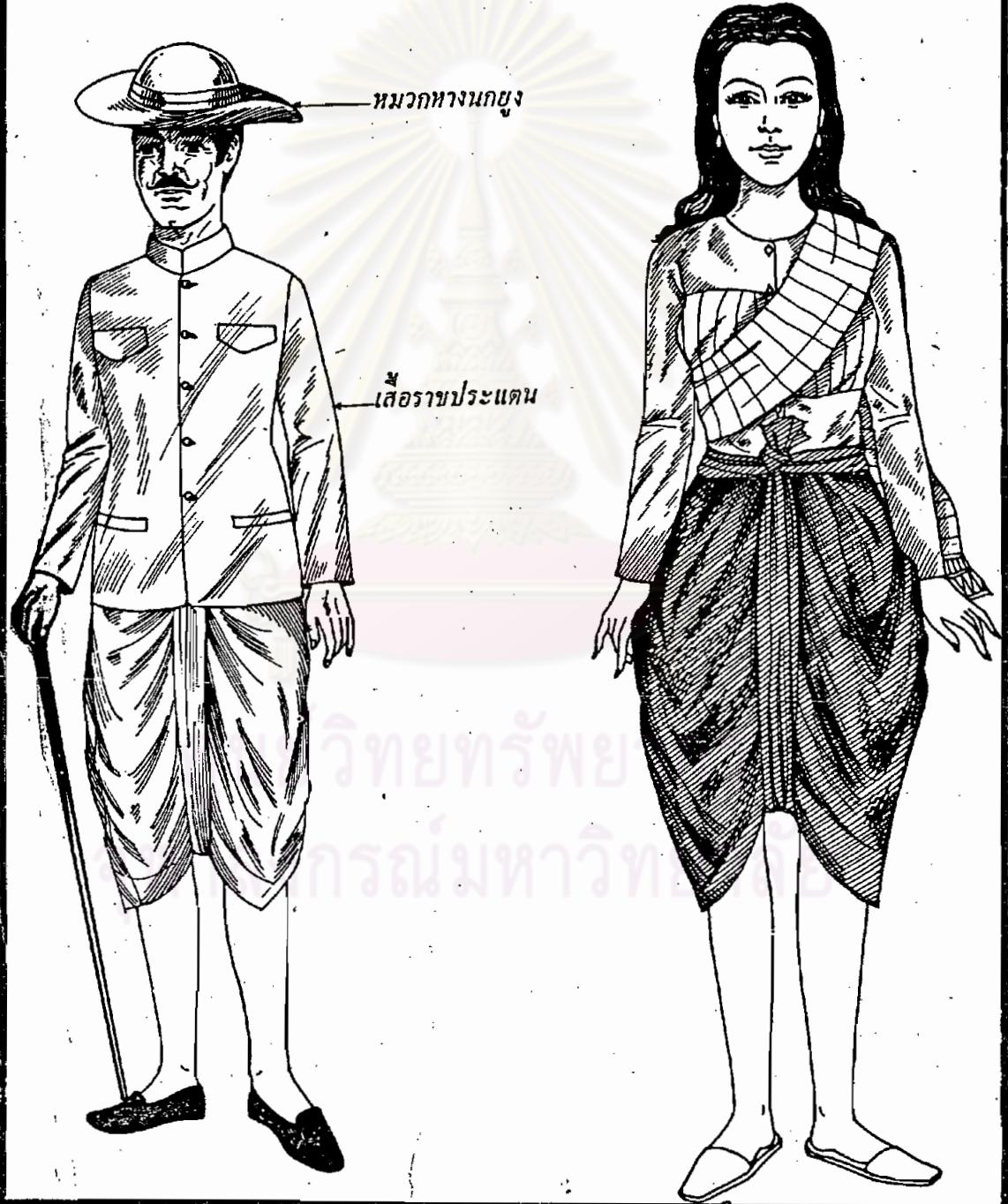
ตุ่นทุเพชร แหวนเพชร

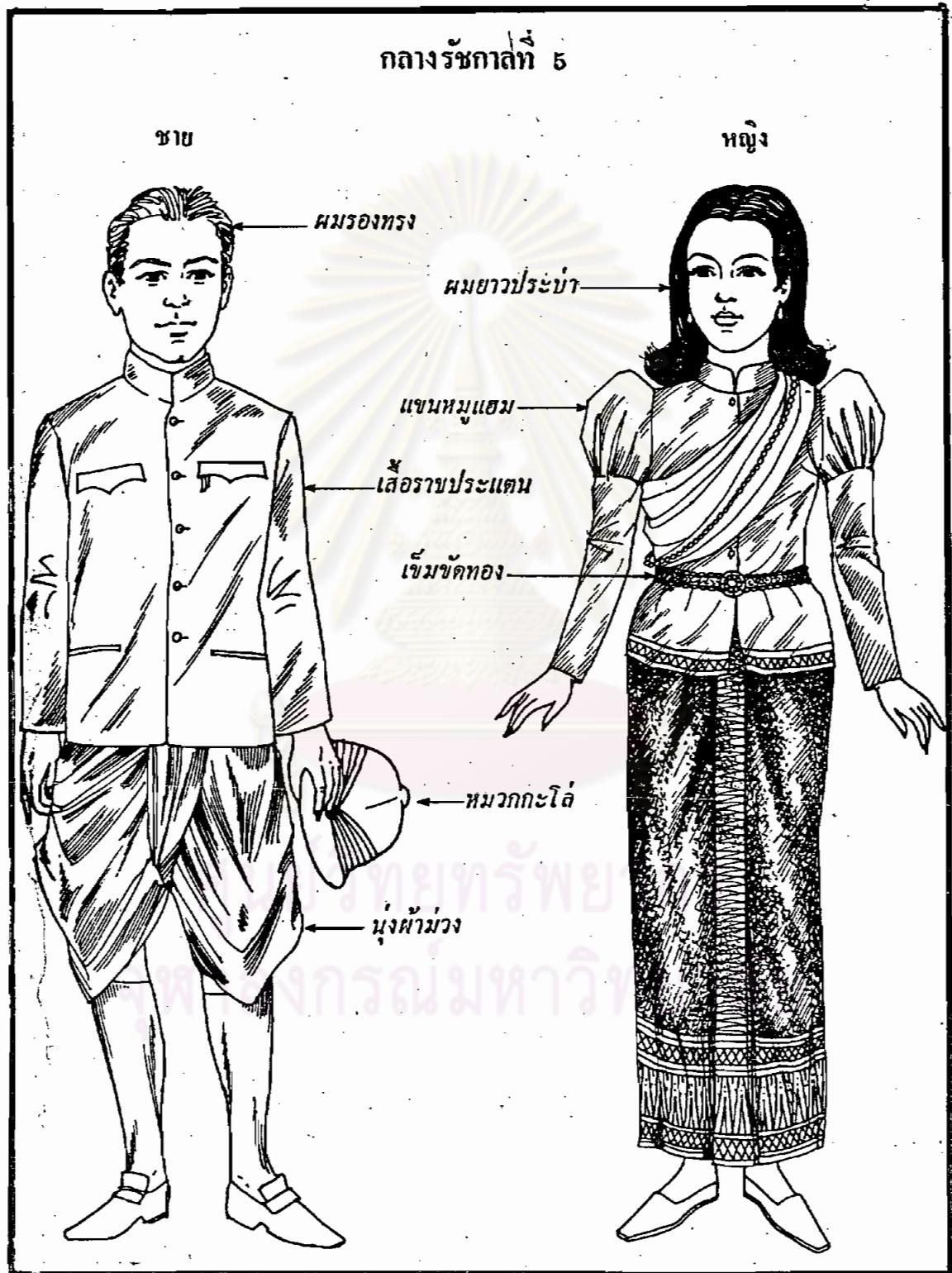
รัชกาลที่ ๕

ชาย

หญิง

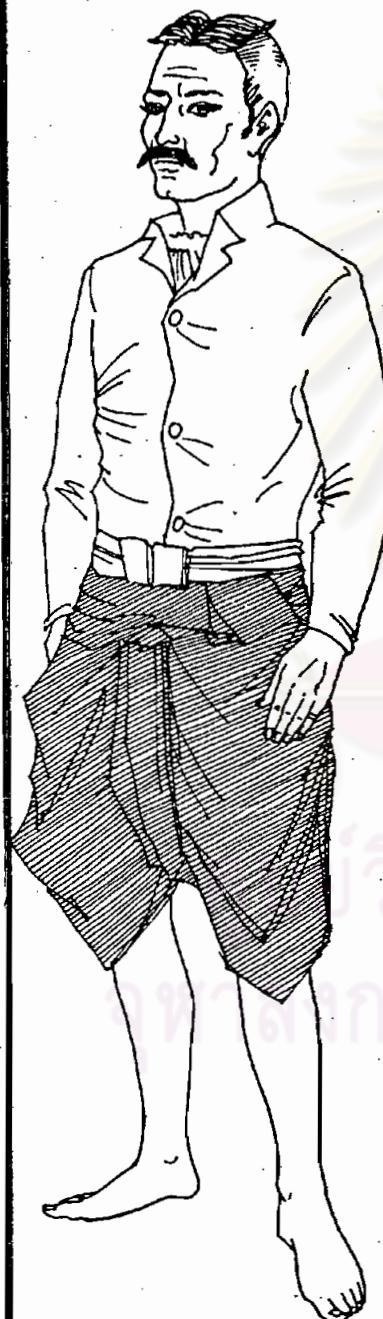

กล่องรัชกาลที่ ๕

ปลายรัชกาลที่ ๕

ชาย

หญิง

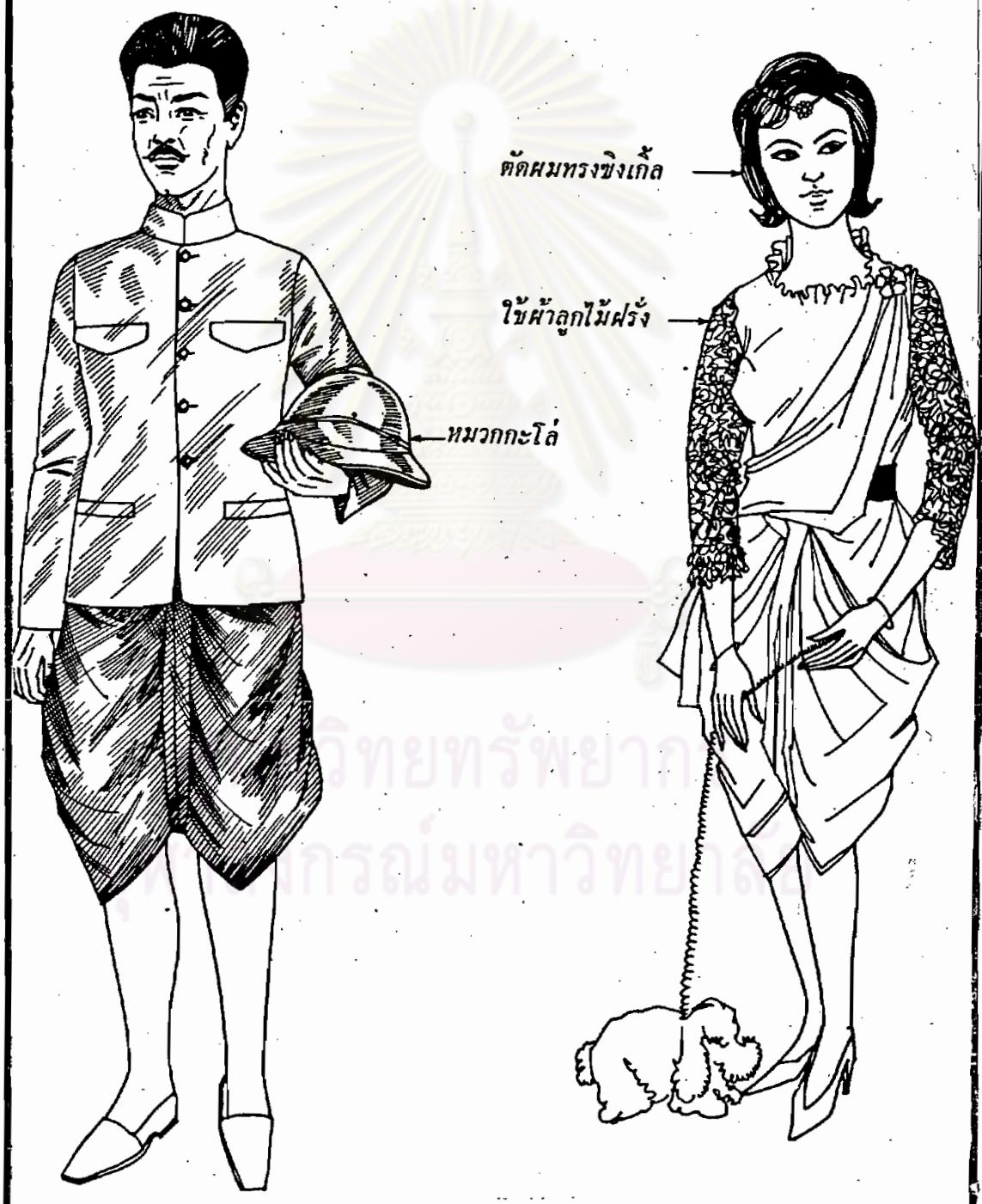
ไข้แพห์ฟรั่ง
ระบายน้ำให้หย่อนมาพองงาม
แบบระบายน้ำลูกไม้เบ็นบนๆ
แบบพระเจ้าหลุยส์ที่ ๑๔

เครื่องแต่งกายสตรีในราชสำนัก
สมัยรัตนโกสินทร์ ในรัชกาลที่ ๕

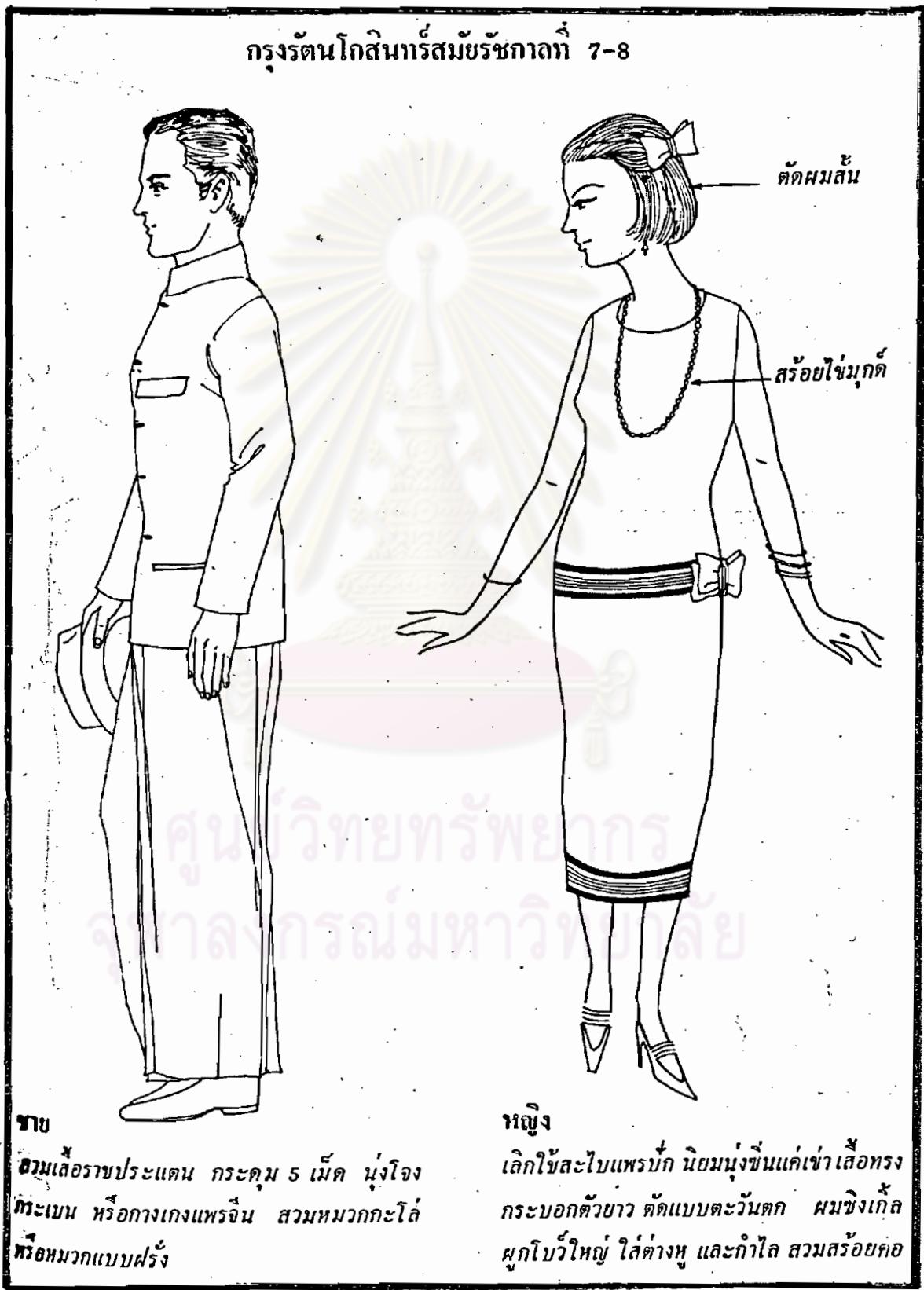
รัชกาลที่ ๘

ชาย

หญิง

กรุรัตนโกสินาร៉ែសមីរាជាណ ៧-៨

រាយ

ទុកដោយរាយប្រពេន ក្រចុន ៥ ម៉ែត ឬក្នុង
ក្របេន វគ្គការកេងអេរិះ សុវណ្ណកកខ្លួន
ការអុំណុកបេនអូរ

ល្អុយ

តើកិនីត្រីបិនអេរិះ និយមុំងឱ្យដោក់ខ្លោះត្រូវ
ក្របេកកុំព្យូទ័រ តុកបេនតម្លៃកក ឯកិច្ចកក
អូកបូវិវិឌ្ឍ ឲ្យតាំងអូ និងការិក សុវនរ៉ែយកទៅ

รัชกาลที่ ๙
ชุดไทยพระราชนิยม

ไทยเรือนด้น

ไทยอัตรลดา

ใช้ในโอกาสสำคัญ

ใช้ในโอกาสพิเศษ เช่น งานพิธีต่างๆ

ไทยอันรินทร์

ไทยบรมราชภานุ

◀ ไทยจิตรลดา กับ ไทยอันรินทร์
แบบที่เห็นอ่อนกัน ต่างกันที่ใช้เนื้อ
ชุดพิเศษตอนค่ำ มีเครื่องประดับ
หรูหรากว่าไทยจิตรลดา

ใช้ผ้ายกใหม่หรือยกกองเชิง
หรือยกหัก ตัวตัดต่อกัน ขึ้นจีบหน้า
มีนายพก ยาวจัดข้อเท้า คาดเข็ม
ขัดไทย เสื้อแขนยาวคลอกลม
มีปักหงส์ ผ้าหน้าหรือหลัง
ใช้เครื่องประดับพิเศษ เท่มยศ ชุดเจ้าสาว
หรืองานอุทกานต์โน้มส่องพระ-
ราบทาน ►

ใช้ในโอกาสพิเศษ ที่กำหนดให้แต่งกาย
เต็มยศหรือครงยศ เช่น ในงานพระราชพิธีฯ รัช
พิธี หรืองานสมโภรณ์สันนิบาต

ใช้ในโอกาสเดียวกับชุดไทยอันรินทร์
เต็มยศชุดเจ้าสาวหรืออุทกานต์โน้มส่องพระ-
ราบทาน

ไทยดุสิต

ไทยศิวาลัย

ไข้ผ้ายกใหม่หรือยกทอง ตัวขันยาวมีจับ
อย่างแบบนี้ไทยอัมรินทร์ ไทยบรมพิมาน
และไทยจักรี ยกข้างหน้าและชายหาด
ไข้เข็มขัดติดกันตรงตัวเสื้อ คือเป็นเสื้อ
ไม่มีแขน กอดตัวหน้าและหลังกว้างตัวเล็ก
น้อย ผ่าด้านหลังตัวเสื้อ บักเบ็นลวดลาย
ตัวยิ่งนุกค์ ลูกนัดหัวอ่อนเลื่อน

ไข้ขันใหม่หรือยกทอง มีชายหาด
ตัวเสื้อไข้ผ้าลีทองเนื้อนิ่นสีเนื้อ
แขนยาว กอดกลุ่มผ่าหลัง ปักตั้ง^๔
เดือน้อย เย็บติดกับผ้าขัน คล้าย
แบบไทยบรมพิมาน ห่มผ้านัก^๕
คลายไทยอย่างแบบไทยจักรพรรดิโดย
ไม่ต้องมีแพรจีบรองหันก่อน

ใช้ในงานพระราชนิชี ที่กำหนดให้แต่ง
กายเต็มยศ

ใช้ในโอกาสพิเศษ ที่กำหนดให้แต่งกัน
เต็มยศ

ไทยจักร

ไทยจักรพรม

ใช้ชั้นไหนหรืออยกทอง
ข้างหน้ามีนายพก เอวจัน
ห่มพร้อมแบบไทย สตัดกับ
ผ้านุ่งเบนบนท้นง ก่อนแล้ว
จึงไข่ผ้าห่มนกอบ่างสตรี
บรรดาศักดิ์ สมัยโบราณ
ห่มทับพร้อมอิกบนท้นง

ใช้ในโอกาสพิเศษ ที่กำาหนดให้แต่งกาย
เช่นเมียศุภในกรณีที่อุกาสไม่เย็น

ใช้ในโอกาสพิเศษ ที่กำาหนดให้แต่งกาย
แบบเต็มชุดแบบไทยจักร

ส่วนผ้าไหนหรือ ผ้ายาทาทาง
ดอกร กอตั้ง ตกแต่งสถาบัน^๔
และปักตามริ้ว และลิ่งของผ้า
คาดเอวด้วย ผ้าขาวม้า

ศูนย์วิทยบริพัท
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ช.

การวัดความเที่ยงของแบบสอบถาม เจตคติต่อรัฐธรรมนูญไทยของนักเรียน โดยใช้
สูตรสัมประสิทธิ์ (α coefficient)

$$\begin{aligned}
 \text{สูตรสัมประสิทธิ์ } \alpha &= \frac{n}{n - 1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s_x^2} \right) \\
 &= \frac{53}{53 - 1} \left(1 - \frac{3452.67}{11887.05} \right) \\
 &= \frac{53}{52} \left(1 - 0.290 \right) \\
 &= 1.019 \times 0.71 \\
 &= 0.723
 \end{aligned}$$

n = จำนวนข้อสอบ

s_i^2 = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

s_x^2 = ความแปรปรวนของคะแนนของผู้มีการทดสอบทั้งหมด

(ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๔ : ๔๙-๕๐)

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
บุคลากร暨มหาวิทยาลัย**

ภาคผนวก ช

ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สิงหาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน ผู้อำนวยการ/อาจารย์/ 교수/ครูใหญ่และครูผู้สอนขั้นประถมศึกษาที่นับถือ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามจำนวน ๑ ชุด

ด้วยดีฉันกำลังทำการวิจัยเรื่อง "การจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัด เชียงใหม่ ตามการรับรู้ของผู้บริหาร ครุและนักเรียน" ซึ่งในการนี้ต้องใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการ เก็บรวบรวมข้อมูล เกี่ยวกับสภาพการของ การจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนของท่านในฐานะ ที่ท่าน เป็นผู้มีประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย จึงโปรดช่วยความ กรุณาได้โปรดพิจารณาตอบแบบสอบถามแต่ละข้ออย่างละเอียดความความ เป็นจริง คำตอบของ ท่านทุก ๆ ข้อ เป็นสิ่งที่มีค่าอย่างที่จะทำให้การวิจัยนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ข้อมูลที่ได้จากการท่านจะถือเป็น ความลับและนำไปใช้ประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น

จึงหวังว่าท่านคงให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวสักขณา อินทะจาร)

นิสิตปริญญาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชาประถมศึกษา

โทร. ๐๘๔๘๕๗๙

โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้ก่อน เปิดหน้าต่อไป

ปัจจุบันนี้วัฒนธรรมตะวันตกได้เข้ามาเผยแพร่ในประเทศไทย เป็นอันมาก ทั้งในทางตรงและทางอ้อม ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กไทยสนใจวัฒนธรรมไทยน้อยลง ดังนั้น ทางหนึ่งที่จะทำให้เด็กไทยสนใจในวัฒนธรรมมากขึ้น เพื่อจะได้รักษาเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมไทยให้คงไว้ตลอดไป คือ โรงเรียนจะต้องสอดคล้องกับสังคมไทยที่เปลี่ยนแปลงไป ให้เด็กไทยมีเจตคติที่ดี มีความภูมิใจในวัฒนธรรมอันดีงามของไทยอีกด้วย ให้เด็กไทยรักษาและส่งเสริมให้เจริญก้าวหน้า

กิจกรรมวัฒนธรรมไทยที่ควรจัดให้แก่นักเรียนประถมศึกษานั้น แบ่งออกเป็น

๕ ประเภท คือ

๑. วัฒนธรรมทางภาษาและวรรณกรรม
๒. วัฒนธรรมทางมารยาท
๓. วัฒนธรรมอันเป็นพิธีกรรมทางศาสนา
๔. วัฒนธรรมที่เกี่ยวกับการแสดงหรือการละเล่นพื้นเมือง
๕. วัฒนธรรมที่เกี่ยวกับการแต่งกายของคนไทย (ประเพณี สุราษฎร์ฯ ๑๘๔๔:๒๐๔)

กิจกรรมวัฒนธรรมไทยหมายถึง การจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย โดยสำคัญเป็นโครงการหรือกิจกรรม เสริมหลักสูตรมีการกำหนดครุประสงค์ ขั้นตอนในการดำเนินการ จัดและการประเมินผลไว้อย่างชัดเจน

วิธีการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยสามารถจัดได้หลายวิธี ดังนี้

๑. วิธีการจัดกิจกรรมทางด้านภาษาและวรรณกรรม ได้แก่ การให้เด็กแสดงบทนาทรมนติการแสดงละคร การพูดป่ารกษา การโถัวที การเป็นโขไซก การทายบัญหา การซัมมิทระศการทางภาษา และวรรณกรรม การจัดแข่งขันโขไว์การแต่งกายของนางในวรรณคดีต่าง ๆ การประกวดแต่งร้อยแก้ว ร้อยกรอง การอ่านทำนอง เสนะและการจัดทำสมุดภาพ รวมทั้งกิจกรรมที่ทำในรูปของโครงการ เป็นต้น

๒. วิธีการจัดกิจกรรมทางมารยาท ได้แก่ การให้นักเรียนปฏิบัติ การสาธิต การประมวลมารยาท การแสดงบทนาทรมนติ การฉาย สไลด์ เกี่ยวกับมารยาทงามและ

การทำสมุดภาพ รวมทั้งกิจกรรมที่ทำในรูปของโครงการ เป็นต้น

๓. วิธีการจัดกิจกรรมอันเป็นพิธีกรรมทางศาสนา ได้แก่ การสาชิตพิธีกรรมทางศาสนาการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบในเรื่องพิธีกรรมทางศาสนา รวมทั้งกิจกรรมที่ทำในรูปของโครงการ เป็นต้น

๔. วิธีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการแสดงออกและเล่นพื้นเมือง ได้แก่ การฝึกให้นักเรียน มีความรู้ ความสามารถในการแสดงที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นคนและของชาติ รวมทั้งกิจกรรมที่ทำในรูปของโครงการ เป็นต้น

๕. วิธีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการแสดงออกของคนไทย ได้แก่ การจัดให้นักเรียนได้เห็นการแสดงออกของคนไทยทุกสัญชาติ ประมวลการแสดงออก การแสดงทำสมุดภาพ การจัดแฟชั่นโชว์ การจัดนิทรรศการและการฉายภาพยนตร์หรือสไลด์ รวมทั้งกิจกรรมที่ทำในรูปของโครงการ เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
บุคลากรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารและครุ

แบบสอบถามผู้บริหารและครุ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด เชียงใหม่

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น ๔ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ

ตอนที่ ๒ ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพโดยทั่วไปในการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย แบ่งออกเป็น ๔ ส่วนคือ

ก. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพภายนอกโรงเรียน

ข. ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะการดำเนินการจัดกิจกรรม

ค. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาและอุปสรรคที่พบในการจัดกิจกรรม

ง. ข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป

ตอนที่ ๓ ข้อมูลเกี่ยวกับประเภทของกิจกรรมหรือโครงการที่โรงเรียนจัดขึ้น ในปีการศึกษา ๒๕๖๘ รวมทั้งรายละเอียดของวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรม ปัจจัยที่ทำให้การจัดกิจกรรมประสบผลสำเร็จ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคที่พบในการจัดกิจกรรมแต่ละประเภท

ตอนที่ ๔ ข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติต่อวัฒนธรรมไทยของนักเรียน ภายหลังการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยที่โรงเรียนจัดขึ้น ปีการศึกษา ๒๕๖๘ ตามการรับรู้ของผู้บริหารและครุ

ตอนที่ ๑ สถานภาพของผู้ตอบ

โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงใน และเติมข้อความลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

๑. เพศ ชาย

หญิง

๒. อายุ ปี

ผู้บริหาร

ครุ

๔. ภูมิการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี
 ปริญญาตรี
 สูงกว่าปริญญาตรี
๕. ประสบการณ์ในการทำงาน น้อยกว่า ๔ ปี
 ๕-๑๐ ปี
 ๑๑-๑๔ ปี
 มากกว่า ๑๔ ปี
๖. ประสบการณ์และความรู้ของท่าน เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยและการจัดกิจกรรมส่งเสริม
 วัฒนธรรมไทย
- ก. เคยเรียนในสถาบันการศึกษา
 ข. เคยวาระการอบรม
 ค. เคยศึกษาและอุทิศงานเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย
 ง. ไม่เคยมีประสบการณ์และไม่เคยศึกษามาก่อน
๗. ท่านเคยมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมร่วมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยหรือไม่?
 เคย
 ไม่เคย
- ถ้าเคย (โปรดระบุว่าทำหน้าที่อะไร)

โปรดทำตอบที่ ๒ ต่อไป

ตอนที่ ๒ สภาพโดยทั่วไปของการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย

ก. สภาพภายในโรงเรียน

- โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงใน และเติมข้อความลงในช่องว่างที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงในโรงเรียนของท่าน
๑. ชื่อโรงเรียน ตั้งอยู่ในอำเภอ
 ๒. โรงเรียนของท่านมีจำนวนนักเรียนทั้งหมด คน

๗. โรงเรียนของท่าน เป็นที่ตั้งของศูนย์วัฒนธรรมท้องถิ่นหรือไม่

เป็น

ไม่เป็น

ถ้า เป็น (โปรดระบุว่า เป็นศูนย์วัฒนธรรมท้องถิ่นทางด้าน)

๘. โรงเรียนของท่านตั้งอยู่ใกล้สถานที่ใด?

ก. วัด

ข. พิพิธภัณฑ์

ค. สถานที่ราชการ คือ

ง. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๙. อย่างไรที่โรงเรียนของท่านตั้งอยู่มีวัฒนธรรมพื้นบ้านอะไรบ้างที่มีชื่อเสียง?

ก. วัด ได้แก่

ข. ประเพณีของท้องถิ่น ได้แก่

ค. โบราณสถาน ได้แก่

ง. การละเล่นพื้นเมืองหรือการแสดงของท้องถิ่น ได้แก่

จ. อื่น (โปรดระบุ)

๑๐. ท่านคิดว่าครูในโรงเรียนของท่านมีความรู้ในเรื่องวัฒนธรรมไทยเป็นอย่างไร?

ก. มีความรู้ดีมาก

ข. ไม่ค่อยมีความรู้มากนัก

ค. ไม่มีความรู้เลย

๑๑. โรงเรียนของท่านใช้หรือจัดทำแผนการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยจากที่ใด?

ก. จัดทำตามแผนของ เอกการศึกษา

ข. จัดทำตามแผนของกลุ่มโรงเรียน

ค. จัดทำตามแผนของโรงเรียนเอง

ง. จัดทำตามนโยบายสร้างสังคมของจังหวัด

จ. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๘. โรงเรียนของท่านแต่งตั้งหรือมอบหมายให้ผู้ใดรับผิดชอบในการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย

วัฒนธรรมไทย

- ก. ครุพัชนาคมวัฒนธรรม
- ข. คณะกรรมการนักเรียน
- ค. ฝ่ายบริหารของโรงเรียน
- ง. แต่งตั้งให้ครูผู้ใดผู้หนึ่งรับผิดชอบโดยตรง
- จ. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๙. โรงเรียนของท่าน เคยได้รับรางวัลเกียรติบัตรการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยหรือไม่?

- เคย
- ไม่เคย

ถ้า เคย (โปรดระบุกิจกรรมที่ได้รับรางวัล)

โปรดทำตอนที่ ๒ ข. ต่อไป....

๖. สักษะภารตा เนินการจัดกิจกรรม

โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงใน และเติมข้อความลงในช่องว่างที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงในโรงเรียนของท่าน (แต่ละข้อท่านสามารถตอบได้หลายข้อ)

ด้านการวางแผน

๑. ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยแต่ละครั้ง ผู้กำหนดโครงการหรือศึก เลือก กิจกรรมนั้น ๆ ในโรงเรียนของท่านคือใคร? (ตอบได้หลายข้อ)

- ก. ผู้บริหาร
- ข. ครุฝ่ายกิจกรรม
- ค. กรรมการบริหารโรงเรียน
- ง. คณะกรรมการนักเรียน
- จ. ผู้บริหารและคณะครุร่วมกัน
- ฉ. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๒. โรงเรียนของท่านวางแผนการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยให้ลูกคอลองกับเรื่องใด? (ตอบได้หลายข้อ)

- ก. ศาสนา จริยธรรม และวัฒนธรรม
- ข. ความต้องการของชังหวัดและสังคม
- ค. การเรียนการสอนตามหลักสูตร
- ง. การทำบุญ บารุง และส่งเสริมวัฒนธรรมไทย
- จ. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๓. โรงเรียนของท่านวางแผนการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยอย่างไรบ้าง?
(ตอบได้หลายข้อ)

- ก. จัดทำโครงการ
- ข. แบ่งงานและหน้าที่แก่คณะกรรมการนั้น ๆ
- ค. จัดสรรงบประมาณ วัสดุและอุปกรณ์
- ง. กำหนดวิธีการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน
- จ. กำหนดวิธีการประเมินผล
- ช. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๔. โรงเรียนของท่านเตรียมคำแนะนำการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยอย่างไรบ้าง
(ตอบได้หลายข้อ)

- ก. ผู้บริหารและคณะครุร่วมกันวางแผนและกำหนดครรลองประสังค์
- ข. คณะครุร่วมกันวางแผนและกำหนดครรลองประสังค์
- ค. ครุและคณะกรรมการนักเรียนวางแผนและกำหนดครรลองประสังค์
- ง. คณะกรรมการนักเรียนร่วมกันวางแผนและกำหนดครรลองประสังค์
- จ. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ด้านการกำหนดวัตถุประสงค์

๔. ผู้กำหนดวัตถุประสงค์การจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนของท่านศึกษา? (ตอบได้หลายข้อ)

- ก. ผู้บริหาร
- ข. ครุที่เป็นกรรมการของแต่ละโครงการ
- ค. คณะกรรมการนักเรียน
- ง. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๕. ในการกำหนดวัตถุประสงค์การจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย โรงเรียนของท่านคำนึงถึงสิ่งใดบ้าง? (ตอบได้หลายข้อ)

- ก. เวลาที่ใช้ในการจัด
- ข. งบประมาณที่ใช้ในการจัดกิจกรรมนั้น ๆ
- ค. ประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมนั้น ๆ
- ง. ความต้องการของสังคมและท้องถิ่น
- จ. วัยและความสามารถของนักเรียน
- ฉ. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๖. ในการกำหนดวัตถุประสงค์การจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย โรงเรียนของท่านจัดให้ลูกค้าลงกับเรื่องใด (ตอบได้หลายข้อ)

- ก. นโยบายส่งเสริมวัฒนธรรมไทยของจังหวัด
- ข. วัตถุประสงค์การจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยตามภารกิจการ
จัดกิจกรรมนักเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ
- ค. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๔. ในการกำหนดวัตถุประสงค์การจัดกิจกรรมล่าง เสริมวัฒนธรรมไทย โรงเรียนของท่าน ยึดวัตถุประสงค์ในข้อใดบ้าง (ตอบได้หลายข้อ)

- ก. เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมไทย
- ข. เพื่อให้นักเรียนสามารถปฏิบัติตามได้ถูกต้องตามแบบประเพณีวัฒนธรรมไทย
- ค. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวัฒนธรรมไทย
- ง. เพื่อให้นักเรียนได้รู้จักวิธีทำนุ บำรุง และส่งเสริมวัฒนธรรมไทยให้คงอยู่ตลอดไป
- จ. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความรักและภาคภูมิใจในวัฒนธรรมไทย
- อ. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ด้านการประชาสัมพันธ์

๕. โรงเรียนของท่านให้ข้อมูล ข่าวสารการจัดกิจกรรมล่าง เสริมวัฒนธรรมไทยแก่ครุและนักเรียนโดยวิธีใด ? (ตอบได้หลายข้อ)

- ก. การประกาศคิวยาวาชา เช่น หน้าเสาธง เสียงตามสาย
- ข. การปักป้ายประกาศ
- ค. การแจกเอกสารที่เกี่ยวกับโครงการต่าง ๆ
- ง. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๖. โรงเรียนของท่านเผยแพร่ผลงานของโรงเรียน เกี่ยวกับกิจกรรมล่าง เสริมวัฒนธรรมไทย โดยวิธีใด ? (ตอบได้หลายข้อ)

- ก. จัดนิทรรศการแสดงผลงานของโรงเรียน
- ข. แจกเอกสารเผยแพร่แก่ผู้ปกครองของนักเรียน
- ค. ออกข่าววิทยุ
- ง. ลงข่าวในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น
- จ. จัดป้ายนิเทศ
- อ. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ค้านการประسانงาน

๑๙. โรงเรียนของท่านจัดให้มีการประسانงานการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยอย่างไร?

(ตอบได้หลายข้อ)

- ก. จัดทำเป็นแผนผังการปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ
- ข. จัดทำเอกสารประกอบการจัดกิจกรรม
- ค. จัดประชุมบริการภาคผนวกการในแต่ละกิจกรรม
- ง. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๒๐. โรงเรียนของท่านมีการประسانงานการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย โดยยึดหลักข้อใด?

(ตอบได้หลายข้อ)

- ก. หลักมนุษย์สัมพันธ์
- ข. หลักความร่วมมือ
- ค. หลักความรับผิดชอบ
- ง. หลักการของกระบวนการกลุ่ม
- จ. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ค้านการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน

๒๑. โรงเรียนของท่านเปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยอย่างไร?

(ตอบได้หลายข้อ)

- ก. ครูเป็นผู้ตัดเลือกนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเป็นรายบุคคล
- ข. เข้าร่วมตามความสนใจของนักเรียนเอง
- ค. โรงเรียนให้เข้าร่วมเป็นบางชั้นเรียน
- ง. ใช้คะแนนเป็นเงื่อนไขให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม
- จ. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๑๔. การเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยของนักเรียน ท่านคิดว่าնักเรียนได้รับประโยชน์อะไรบ้าง? (ตอบได้หลายข้อ)

- ก. ได้รับความรู้ ความเข้าใจในเรื่องวัฒนธรรมไทย
- ข. ได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ ทางด้านวัฒนธรรมไทย เพิ่มขึ้น
- ค. ได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลิน
- ง. เป็นการฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อตน เองและส่วนรวม
- จ. มีโอกาสสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อก្មែបលេខោ ฯ
- อ. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

สถานที่

๑๕. โรงเรียนของท่านใช้สถานที่ใดในการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย (ตอบได้หลายข้อ)

- ก. ในชั้นเรียน
- ข. โรงอาหาร
- ค. ห้องประชุม
- ง. สนามของโรงเรียน
- จ. รั้วที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงเรียน
- อ. ศูนย์วัฒนธรรมห้องถีน
- ช. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๑๖. โรงเรียนของท่านเลือกจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยในเวลาใดบ้าง? (ตอบได้หลายข้อ)

- ก. เวลาเข้าก่อนเข้าห้องเรียน
- ข. เวลาฟากกลางวัน
- ค. เวลาหลังเลิกเรียน
- ง. วันเสาร์ - อาทิตย์
- จ. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ค้านงบประมาณ

๑๗. โรงเรียนของท่านได้เงินมาใช้จ่ายในการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย โดยวิธีใด?
(ตอบได้หลายข้อ)

- ก. เงินงบประมาณของโรงเรียน
- ข. เงินบริจาคจากครุ
- ค. เงินบริจาคจากผู้ปกครอง
- ง. เงินบำรุงค่าสมาชิกของแต่ละกิจกรรม
- จ. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ค้านรัฐ สื่อ และอุปกรณ์

๑๘. โรงเรียนของท่านมีรัฐ สื่อ และอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย เป็นอย่างไร?
(ตอบเพียง ๑ ข้อ)

- ก. มีใช้อย่างเพียงพอ และสะดวกในการใช้
- ข. มีใช้อย่างเพียงพอ แต่ไม่สะดวกในการใช้
- ค. มีใช้ไม่เพียงพอ แต่สะดวกในการใช้
- ง. มีใช้ไม่เพียงพอ และไม่สะดวกในการใช้
- จ. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๑๙. รัฐ สื่อ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมในโรงเรียนของท่าน น่าสนใจหรือไม่? (ตอบเพียง ๑ ข้อ)

- ก. น่าสนใจมาก
- ข. น่าสนใจพอใช้
- ค. ไม่น่าสนใจเลย
- ง. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๒๐. โรงเรียนของท่านได้รับสุ สื่อ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยมาโดยวิธีใดบ้าง? (ตอบได้หลายข้อ)

- ก. ซื้อด้วยเงินงบประมาณของโรงเรียน
- ข. ได้รับบริจาคจากบุคคลอื่น
- ค. คณะกรรมการร่วมมือกับผู้ผลิตขึ้นจาก เศษวัสดุในห้องถัง
- ง. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ด้านการประมีนผล

๒๑. เมื่อจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยแล้วครึ่ง เสร์วัล โรงเรียนได้แจ้งผลของการจัดกิจกรรมให้ครูและนักเรียนทราบหรือไม่? (ตอบเพียง ๑ ข้อ)

- ก. แจ้งผลให้ครูและนักเรียนทราบทุกกิจกรรม
- ข. แจ้งผลให้ครูและนักเรียนทราบ เป็นบางกิจกรรม
- ค. ไม่เคยแจ้งผลให้ครูและนักเรียนทราบเลย
- ง. แจ้งผลให้ทราบเฉพาะครู

๒๒. โรงเรียนของท่านมีการประมีนผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยในด้านใดบ้าง? (ตอบได้หลายข้อ)

- ก. ประโยชน์ที่ได้รับ
- ข. เจตคติที่อ้วนนธรรมไทยของนักเรียน
- ค. พฤติกรรมทางด้านวัฒนธรรมไทยของนักเรียน
- ง. ความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรม
- จ. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๒๓. โรงเรียนของท่านได้ทราบผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย โดยวิธีใด?

(ตอบได้หลายข้อ)

- ก. จากรายงานผลการปฏิบัติงานนั้น ๆ
- ข. จากการสุ่มปลในการประมีนแบบสอบถาม
- ค. จากการประชุม อภิปรายของคณะกรรมการในแต่ละโครงการ
- ง. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๒๔. ผู้ที่มีส่วนร่วมในการประเมินผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนของท่านได้แก่ขอใดบ้าง? (ตอบได้หลายข้อ)

- ก. ผู้บริหาร
- ข. ครุ
- ค. นักเรียน
- ง. ผู้ปกครองนักเรียน

๒๕. โรงเรียนของท่านประยุกต์ผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย โดยวิธีใดบ้าง?
(ตอบได้หลายข้อ)

- ก. สังนักงานครุและนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรม
- ข. สังเกตพฤติกรรมของผู้เข้าร่วมกิจกรรม
- ค. ใช้แบบสอบถาม ถานผู้เข้าร่วมกิจกรรม
- ง. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๒๖. โรงเรียนของท่านกำหนดผู้ประเมินผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยไว้อย่างไร?
(ตอบได้หลายข้อ)

- ก. แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นเฉพาะกาล
- ข. แต่งตั้งจากผู้รับผิดชอบโครงการนั้น ๆ
- ค. แต่งตั้งคณะกรรมการร่วมระหว่างครุภูมิที่สนใจและมีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ จากห้องเรียน
- ง. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๒๗. ใน การประเมินผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยแต่ละครั้ง โรงเรียนของท่านมีการบันทึกผลการประเมินอย่างไร? (ตอบเพียง ๑ ข้อ)

- ก. บันทึกผลการประเมิน ทุกกิจกรรม
- ข. บันทึกผลการประเมินเป็นบางกิจกรรม
- ค. ไม่เคยบันทึกผลการประเมินเลย
- ง. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๒๔. เมื่อทราบผลการประเมินการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยแล้ว โรงเรียนได้นำผลไปใช้ในทางใดบ้าง? (ตอบได้หลายข้อ)

- ก. นำผลไปปรับปรุงการจัดกิจกรรมในครั้งต่อไป
- ข. นำผลไปเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมครั้งที่ผ่านมา
- ค. ไม่มีการนำผลไปใช้แต่อย่างใด
- ง. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ค้านอื่น ๆ

๒๕. โรงเรียนของท่านมีการส่งเสริม สนับสนุนครูที่มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยอย่างไรบ้าง? (ตอบได้หลายข้อ)

- ก. จัดให้คณาจารย์ได้ศึกษา และถูกงาน
- ข. จัดอบรมและเชิญวิทยากรมาให้ความรู้แก่คณาจารย์ตามโอกาส
- ค. ให้ครูจัดกิจกรรมตามความรู้ ความสามารถของตน
- ง. สนับสนุนด้านงบประมาณอย่างเพียงพอ
- จ. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๒๖. การจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนของท่าน เป็นไปตลอดปีการศึกษาหรือไม่?

(ตอบเพียง ๑ ข้อ)

- ก. เป็นไปตามแผนงานตลอดปีการศึกษา
- ข. ทำได้เฉพาะบางกิจกรรมหรือโครงการเท่านั้น
- ค. ไม่เป็นไปตามแผนงานเลย
- ง. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๒๗. โรงเรียนของท่านใช้อะไรเป็นเครื่องมือในการควบคุมการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย
(ตอบได้หลายข้อ)

- ก. แผนปฏิบัติงาน
- ข. โครงการต่าง ๆ
- ค. ผู้บริหาร
- ง. คณะกรรมการโรงเรียน
- จ. คู่มือการจัดกิจกรรมนักเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ
- ฉ. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๓๒. ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยที่ผ่านมาครูและนักเรียนให้ความร่วมมือเพียงใด?
(ตอบเพียง ๑ ข้อ)

- ก. ทั้งครูและนักเรียนกระตือรือร้นเข้าร่วมกิจกรรมตีมมาก
- ข. ครูและนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับบันเทิงมากกว่า
- ค. ครูและนักเรียนไม่ให้ความสนใจและร่วมมือเท่าที่ควร
- ง. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

โปรดทำหนังสือไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
บุคลากรนิมหมายลัย

ค. สภาพปัญหาและอุปสรรคที่พบในการศักกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย

โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องตามระดับมาก น้อย หรือไม่เป็นปัญหาของสภาพปัญหาและอุปสรรคที่พบในการศักกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนของท่านเฉพาะปีการศึกษา ๒๕๖๘ เท่านั้น

สภาพปัญหาและอุปสรรคที่พบในการศักกิจกรรม ๒๕๖๘	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด	ไม่เป็น ปัญหา
ค้านการวางแผน					
๑. บุคลากรเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนการศักกิจกรรมน้อย
๒. ขาดข้อมูลและข่าวสารที่จะนำมาประกอบการวางแผน
๓. เวลาที่ใช้ในการวางแผนการศักกิจกรรมมีน้อย
๔. ครูและนักเรียนมีโอกาสเลือกกิจกรรมในการศักน้อย
๕. อื่น ๆ (โปรดระบุ)
๕.๑
๕.๒
ค้านการกำหนดครรลองประสังค์					
๖. การกำหนดครรลองประสังค์ไม่แน่นอน
๗. การกำหนดครรลองประสังค์ไม่ครอบคลุมเรื่องที่จะทำ
๘. การกำหนดครรลองประสังค์ไม่ยัดห่วงของกิจกรรมนักเรียน
๙. คณะกรรมการส่วนร่วมในการกำหนดครรลองประสังค์น้อย
๑๐. อื่น ๆ (โปรดระบุ)
๑๐.๑
๑๐.๒
ค้านการประชาสัมพันธ์					
๑๑. การให้ข่าวการศักกิจกรรมไม่ทั่วถึง
๑๒. ไม่มีการแจกเอกสาร หรืออุปกรณ์เพื่อการเผยแพร่
๑๓. อื่น ๆ (โปรดระบุ)
๑๓.๑
๑๓.๒

สภาพปัจจุบันและอุปสรรคที่พบในปีการศึกษา ๒๕๖๘	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด	ไม่เป็น ปัญหา
--	---------------	-----	------	----------------	------------------

ค้านการประสานงาน

๑๔. ขาดการประสานงานระหว่างครุฑีกรรมการที่จัดกิจกรรม

๑๕. การจัดกิจกรรมไม่เป็นไปตามขั้นตอนที่วางไว้

๑๖. ไม่มีครุฑุประஸงค์เป็นหลักในการคำเนินการจัดกิจกรรม

๑๗. ขาดความมือในการคำเนินงานในแต่ละกิจกรรม

๑๘. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๑๙.๑

๑๙.๒

ค้านการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน

๒๐. นักเรียนไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรม

๒๑. ครูใช้คะแนนเป็นเงื่อนไขให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรม

๒๒. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๒๓.๑

๒๓.๒

ค้านสถานที่

๒๔. ขาดอาคารสถานที่ที่ใช้ในการจัดกิจกรรม

๒๕. ในมีห้องจัดกิจกรรมโดยเฉพาะ

๒๖. ห้องประชุมมีขนาดเล็กไม่เพียงพอสำหรับจำนวนนักเรียน

๒๗. การใช้ล้าน้ำหรือห้องประชุมต้องขออนุญาตผู้บริหารทุกครั้ง

๒๘. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๒๙.๑

๒๙.๒

ค้านเวลา

๒๙. มีเวลาในการจัดกิจกรรมน้อย

๓๐. เวลาที่จัดกิจกรรมในวันเสาร์ หรืออาทิตย์มักไม่ได้รับความร่วมมือ

๓๑. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๓๒.๑

๓๒.๒

สภาพปัจุทายและอุปสรรคที่พบในปีการศึกษา ๒๕๗๘	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด	ไม่เป็น ปัจุทาย
ค้านรัศดุ สื่อ และอุปกรณ์					
๗๐. ไม่มีรัศดุ สื่อ และอุปกรณ์เลย				
๗๑. รัศดุ สื่อ และอุปกรณ์ที่ใช้มีจำนวนจำกัด				
๗๒. ไม่มีงบประมาณในการซื้อรัศดุ สื่อ และอุปกรณ์				
๗๓. การติดต่อขอรับสื่อและอุปกรณ์จากหน่วยงานภายนอกมักไม่ได้รับความร่วมมือ				
๗๔. อื่น ๆ (โปรดระบุ)					
๗๔.๑				
๗๔.๒				
ค้านงบประมาณ					
๗๕. ไม่มีงบประมาณสำหรับการจัดกิจกรรม				
๗๖. งบประมาณมีจำนวนน้อยไม่เพียงพอ				
๗๗. การเบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการจัดกิจกรรมมีขั้นตอนยุ่งยาก				
๗๘. อื่น ๆ (โปรดระบุ)					
๗๘.๑				
๗๘.๒				
ค้านการประเมินผล					
๗๙. ขาดเครื่องมือในการประเมินผล				
๘๐. กำหนดวิธีการติดตามและประเมินผลไม่เหมาะสม				
๘๑. กำหนดเครื่องมือในการประเมินผลและติดตามผลไม่เหมาะสม				
๘๒. ขาดผู้ติดตามประเมินผลที่มีความรู้ ความเข้าใจและทักษะ				
๘๓. อื่น ๆ (โปรดระบุ)					
๘๓.๑				
๘๓.๒				

๔. ข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรม

โปรดเขียนข้อความลงในช่องว่างตามความคิดเห็นของท่านที่มีต่อการจัดกิจกรรม

ส่งเสริมวัฒนธรรมไทยในครั้งต่อไป

๑. ใน การจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยที่ผ่านมา ท่านคิดว่า โรงเรียนของท่านควรปรับปรุง
แก้ไขสิ่งใดบ้าง?

- ๑.๑
๑.๒
๑.๓
๑.๔
๑.๕

๒. ท่านคิดว่า นอกเหนือจากกิจกรรมที่โรงเรียนได้จัดมาในปีการศึกษา ๒๕๖๘ แล้วนั้นควรจัด
กิจกรรมอะไรเพิ่มขึ้นอีกบ้าง

- ๒.๑
๒.๒
๒.๓

โปรดทำตอบที่ ๓ ด้านไป

ตอนที่ ๗ ประเททของกิจกรรมหรือโครงการที่โรงเรียนจัดขึ้นในปีการศึกษา ๒๕๖๘ ประกอบด้วย
โครงการ รายละเอียดของหัวข้อประสังค์ในการจัด ปัจจัยที่ทำให้การจัดกิจกรรมประสบผลสำเร็จ
รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคที่พบในการจัดกิจกรรมในแต่ละประเภท

โปรดเขียนเครื่องหมาย ลงใน และเติมข้อความลงในช่องว่างที่ตรงกับ
กิจกรรมหรือโครงการ หัวข้อประสังค์ ปัจจัยที่ทำให้การจัดกิจกรรมประสบผลสำเร็จ รวมทั้ง
ปัญหาและอุปสรรคที่พบในการจัดกิจกรรมในโรงเรียนของท่าน ปีการศึกษา ๒๕๖๘ (หัวข้อใดไม่มี
กรอบ เว้น และหากโรงเรียนของท่านมีน้อยกว่าหัวข้อที่กำหนดให้ กรุณาเติมลงในช่องอื่น ๆ
(โปรดระบุ) ด้วย)

หมายเหตุ แต่ละช่องท่านสามารถตอบได้หลายข้อ

๑. ประเพณีพัฒนาชุมชนทางภาษาและวรรณกรรม ในโรงเรียนของท่าน	วัตถุประสงค์ที่สร้างขึ้นของการซักกิจกรรมวัฒนาชุมชนทางภาษาและวรรณกรรมในโรงเรียนของท่าน	ปัจจัยที่ทำให้การซักกิจกรรมในโรงเรียนของท่านประสบผลสำเร็จ	สภาพปัจจุบันและอุปสรรคที่พบในการซักกิจกรรม ชุมชนทางภาษาและวรรณกรรม
กิจกรรมหรือโครงการที่ซักซิ่นเพื่อส่งเสริมวัฒนาชุมชนทางภาษาและวรรณกรรม <ul style="list-style-type: none"> ☐ การแสดงละคร ☐ การได้ฟ้าฟี ☐ การประกวดเจ้านิทาน ☐ การประกวดเขียนเรียงความ ☐ การประกวดอ่านหนังสือน่าสนใจ ☐ การประกวดศิลปะร่ายรำ ☐ การประกวดคำขวัญรับสถาปัตย์ด้าน ๆ ☐ การซักนิทรรศการทางวรรณกรรมด้าน ๆ ☐ ปีน ๆ (ไปกรอบ) ๑. ๒. ๓. ๔. ๕. 	☐ ๑. เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสถ่ายทอดความรู้และความคิดของตนเอง ☐ ๒. เพื่อให้นักเรียนได้มีกิจกรรมที่ถูกต้อง ตามอักษราระหว่าง แสงและเงาในโอกาสต่าง ๆ ☐ ๓. เพื่อฝึกให้นักเรียนได้ใช้ภาษาที่ถูกต้อง และสละสละ ☐ ๔. เพื่อฝึกให้นักเรียนอ่านหนังสือน่าสนใจ ☐ ๕. เพื่อให้นักเรียนได้เห็นความสำคัญของ การทำงานที่เป็นระเบียบเรียบร้อย ☐ ๖. เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของ การศึกษาอย่างมีอัจฉริยะ ☐ ๗. เพื่อปลูกฝังเชคติที่ต้องการใช้ภาษาไทยให้กับนักเรียน ☐ ๘. เพื่อยกระดับภาษาและวรรณกรรมของไทยให้คงอยู่ตลอดไป ☐ ๙. ปีน ๆ (ไปกรอบ)	ค้านบุคลากร <ul style="list-style-type: none"> ☐ ๑. ผู้บริหารให้การสนับสนุน ☐ ๒. บุคลากรในโรงเรียนมีความรู้และศักยภาพ เป็นอย่างดี ☐ ๓. ครูให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ☐ ๔. นักเรียนสนใจและเข้าร่วมกิจกรรม จำนวนมาก ☐ ๕. ผู้ปกครองให้การสนับสนุน ☐ ๖. บุคลากรในห้องเรียนมีความรู้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ☐ ๗. ปีน ๆ (ไปกรอบ) ค้านงบประมาณ <ul style="list-style-type: none"> ☐ ๑. มีเงินงบประมาณจำนวนเพียงพอ ☐ ๒. ได้รับเงินจากการบริจาค ☐ ๓. ปีน ๆ (ไปกรอบ) ค้านสื่อ และอุปกรณ์ <ul style="list-style-type: none"> ☐ ๑. มีสื่อ และอุปกรณ์จำนวนเพียงพอ ☐ ๒. ได้รับการช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ☐ ๓. ปีน ๆ (ไปกรอบ) 	ค้านบุคลากร <ul style="list-style-type: none"> ☐ ๑. ผู้บริหารไม่ให้การสนับสนุน ☐ ๒. บุคลากรในโรงเรียนไม่มีความรู้และ ศักยภาพเพียงพอ ☐ ๓. ครูไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร ☐ ๔. นักเรียนไม่สนใจและเข้าร่วมกิจกรรม ☐ ๕. ผู้ปกครองไม่ให้การสนับสนุน ☐ ๖. บุคลากรในห้องเรียนที่มีความรู้ไม่ให้ ความร่วมมือ ☐ ๗. ปีน ๆ (ไปกรอบ) ค้านงบประมาณ <ul style="list-style-type: none"> ☐ ๑. ขาดเงินงบประมาณ ☐ ๒. งบประมาณมีจำนวนน้อยไม่เพียงพอ ☐ ๓. ปีน ๆ (ไปกรอบ)

๔. ประเภทวัสดุรวมทางภาษาไทย	หัวข้อประสังค์ที่สำคัญของการศึกษาการ รักนธรรมทางภาษาไทยในโรงเรียนของท่าน	ปัจจัยที่ทำให้การศึกษาการรักนธรรมทางภาษาไทยประสบผลสำเร็จ	สภาพปัจจุบันและอุปสรรคที่พบในการศึกษาการรักนธรรมทางภาษาไทย
<p><u>กิจกรรมหรือโครงการที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริม</u></p> <p><u>รักนธรรมทางภาษาไทย</u></p> <p>☐ การฝึกภาษาไทย</p> <p>☐ การประกวตภาษาไทย</p> <p>☐ การเรียนสร้างวินัยทางภาษาไทย</p> <p>☐ การศึกษาระดับชาติทางภาษาไทย</p> <p>☐ ชั้น ๑ (โปรดระบุ)</p> <p>๑.</p> <p>๒.</p> <p>๓.</p> <p>๔.</p> <p>๕.</p> <p>๖.</p> <p>๗.</p> <p>๘.</p> <p>๙.</p> <p>๑๐.</p>	<p>☐ ๑. เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้และความเข้าใจในภาษาไทยของไทย</p> <p>☐ ๒. เพื่อให้นักเรียนได้ปฏิบัติตามถูกต้องตามแบบภาษาไทย</p> <p>☐ ๓. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีภาษาที่บุ่นนาดแบบไทย</p> <p>☐ ๔. เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าและภาคภูมิใจในบุรุษของไทย</p> <p>☐ ๕. เพื่อให้นักเรียนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุคคลที่นำไป</p> <p>☐ ๖. เพื่อนำรักษ์ภาษาไทยให้คงอยู่ตลอดไป</p> <p>☐ ๗. เพื่อรักษาเอกลักษณ์ของชาติไทย</p> <p>☐ ๘. ชั้น ๑ (โปรดระบุ)</p>	<p><u>ค้านบุคคลากร</u></p> <p>☐ ๑. ผู้บริหารให้การสนับสนุน</p> <p>☐ ๒. บุคลากรในโรงเรียนมีความรู้และทักษะเป็นอย่างดี</p> <p>☐ ๓. ครุให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี</p> <p>☐ ๔. นักเรียนสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมจำนวนมาก</p> <p>☐ ๕. ผู้ปกครองให้การสนับสนุน</p> <p>☐ ๖. บุคลากรในห้องเรียนที่มีความรู้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี</p> <p>☐ ๗. ชั้น ๑ (โปรดระบุ)</p>	<p><u>ค้านบุคคลากร</u></p> <p>☐ ๑. ผู้บริหารไม่ให้การสนับสนุน</p> <p>☐ ๒. บุคลากรในโรงเรียนไม่มีความรู้และทักษะเพียงพอ</p> <p>☐ ๓. ครุไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร</p> <p>☐ ๔. นักเรียนไม่สนใจและเข้าร่วมกิจกรรม</p> <p>☐ ๕. ผู้ปกครองไม่ให้การสนับสนุน</p> <p>☐ ๖. บุคลากรในห้องเรียนที่มีความรู้ไม่ให้ความร่วมมือ</p> <p>☐ ๗. ชั้น ๑ (โปรดระบุ)</p>

๙. ประเภทวัฒนธรรมอันเป็นพิธีกรรมทางศาสนา	วัตถุประสงค์ที่สำคัญของการจัดกิจกรรมวัฒนธรรมอันเป็นพิธีกรรมทางศาสนาในโรงเรียน	ปัจจัยที่ทำให้การจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมอันเป็นพิธีกรรมทางศาสนาประسانดิษฐ์เจริญ	สภาพปัจจุบันและอุปสรรคที่พบในการจัดกิจกรรมวัฒนธรรมอันเป็นพิธีกรรมทางศาสนา
<u>กิจกรรมหรือโครงการที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริม</u> <u>วัฒนธรรมอันเป็นพิธีกรรมทางศาสนา</u> ☐ การสวดมนต์ ☐ การฝึกสมาธิ ☐ การทำบุญ และดักน้ำดื่ม ☐ การส่งเสริมจริยธรรม ☐ การจัดให้ท่านผู้ชาย ☐ การหล่อเทียนพรรษา ^๑ ☐ การจัดเครื่องถ้วย牲牢สักขุญ ^๒ ☐ การเวียนเทียน ☐ การทอดผ้าป่า และทอดกฐิน ^๓ ☐ การซัมมิตหัวหน้าสหกรณ์ ^๔ ☒ ล้าน ๆ (ไปกราบ) ๑. ๒. ๓. ๔.	☐ ๑. เพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้เกี่ยวกับ พิธีกรรมทางศาสนา ☐ ๒. เพื่อให้นักเรียนได้แสดงตนเป็นผู้มีศาสนา ☐ ๓. เพื่อรักษาขนธรรมเนียมประเพณีทาง ศาสนา ☐ ๔. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อ พิธีกรรมทางศาสนา ☐ ๕. เพื่อรักษาเอกลักษณ์ของไทยทางศาสนา ☐ ๖. เพื่อเน้นการประพฤติด้วยศรัทธาในความรู้กับ การเรียน ☐ ๗. เพื่อสร้างความเชื่อถือทางค่านิจ และให้นักเรียนนำไปประพฤติปฏิบัติ ☐ ๘. เพื่อให้นักเรียนนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ☐ ๙. เพื่อบูรณะพิธีกรรมทางศาสนาให้คงอยู่ ตลอดไป ☒ ๑๐. ล้าน ๆ (ไปกราบ)	<p><u>ก้านบุคลากร</u></p> ☐ ๑. ผู้บริหารให้การสนับสนุน ☐ ๒. บุคลากรในโรงเรียนมีความรู้และทักษะ เป็นอย่างดี ☐ ๓. ครุให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ☐ ๔. นักเรียนสนใจและเข้าร่วมกิจกรรม เป็นจำนวนมาก ☐ ๕. ผู้ปกครองให้การสนับสนุน ☐ ๖. บุคลากรในห้องเรียนที่มีความรู้ให้ความ ร่วมมือเป็นอย่างดี ☐ ๗. ล้าน ๆ (ไปกราบ)	<p><u>ก้านบุคลากร</u></p> ☐ ๑. ผู้บริหารไม่ให้การสนับสนุน ☐ ๒. บุคลากรในโรงเรียนไม่มีความรู้และ ทักษะเพียงพอ ☐ ๓. ครุไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร ☐ ๔. นักเรียนไม่สนใจและเข้าร่วมกิจกรรม ☐ ๕. ผู้ปกครองไม่สนับสนุน ☐ ๖. บุคลากรในห้องเรียนที่มีความรู้ไม่ให้ ความร่วมมือ ^๕ ☐ ๗. ล้าน ๆ (ไปกราบ)

๔. ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินการและพัฒนาชุมชน	วัตถุประสงค์ที่สำคัญของการจัดกิจกรรมชุมชนชุมชน การดำเนินการและพัฒนาชุมชนในจังหวัดเชียงใหม่ เมืองในจังหวัดเชียงใหม่	ปัจจัยที่ทำให้การจัดกิจกรรมชุมชนชุมชน การดำเนินการและพัฒนาชุมชนเมืองในจังหวัดเชียงใหม่	สภาพปัจจุบันและอุปสรรคที่พบในการจัดกิจกรรมชุมชนชุมชน การดำเนินการและพัฒนาชุมชนเมืองในจังหวัดเชียงใหม่
<u>กิจกรรมหรือโครงการที่สำคัญเพื่อส่งเสริมชุมชน</u> <u>การและพัฒนาชุมชนเมือง</u> ☐ การขอเมือง ☐ เครื่องสายไทย ☐ การพ่อนเจ็บ ☐ การพ่อนดาน ☐ การพ่อนเตียน ☐ การประภาคร่างกล่องสะบัดซับ ☐ การแข่งขันการและพัฒนาชุมชนเมือง ☐ การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับการและพัฒนาชุมชนเมือง ☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ) ๑. ๒. ๓.	☐ ๑. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับและพัฒนาชุมชนไทย ☐ ๒. เพื่อฝึกการและพัฒนาชุมชนเมืองแก่นักเรียน ☐ ๓. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความสามารถ ☐ ๔. เพื่อปลูกฝังความรัก ความภาคภูมิใจ และห่วงใยในการและพัฒนาชุมชนไทย ☐ ๕. เพื่อยุทธศาสตร์การและพัฒนาชุมชนเมือง ☐ ๖. เพื่อลดเหลี่ยมการและพัฒนาชุมชนเมืองให้เป็นที่รู้จักของคนทั่วไป ☐ ๗. เพื่อรักษาเอกลักษณ์ของไทยทางด้านการแสดงและการและพัฒนาชุมชนเมือง ☐ ๘. อื่น ๆ (โปรดระบุ)	<u>ค่านิยม</u> ☐ ๑. ผู้บริหารให้การสนับสนุน ☐ ๒. บุคลากรในโรงเรียนมีความรู้และพัฒนาชุมชนเป็นอย่างดี ☐ ๓. ครุภัณฑ์ความร่วมมือเป็นอย่างดี ☐ ๔. นักเรียนสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมจำนวนมาก ☐ ๕. ผู้ปกครองให้การสนับสนุน ☐ ๖. บุคลากรในห้องเรียนมีความรู้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ☐ ๗. อื่น ๆ (โปรดระบุ)	<u>ค่านิยม</u> ☐ ๑. ผู้บริหารไม่ให้การสนับสนุน ☐ ๒. บุคลากรในโรงเรียนไม่มีความรู้และพัฒนาชุมชนเป็นอย่างดี ☐ ๓. ครุภัณฑ์ความร่วมมือทำให้การ ☐ ๔. นักเรียนไม่สนใจและเข้าร่วมกิจกรรม ☐ ๕. ผู้ปกครองไม่ให้การสนับสนุน ☐ ๖. บุคลากรในห้องเรียนที่มีความรู้ไม่ให้ความร่วมมือ ☐ ๗. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ศูนย์วิทยุและอุปกรณ์

จุดลงรายชื่อ

- ค่านิยมและอุปกรณ์
- ๑. มีเงินงบประมาณจำนวนหนึ่งเพียงพอ
 - ๒. ได้รับเงินจากการบริจาค
 - ๓. อื่น ๆ (โปรดระบุ)
- ค่านิยมและอุปกรณ์
- ๑. มีสื่อและอุปกรณ์จำนวนหนึ่งเพียงพอ
 - ๒. ได้รับการช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 - ๓. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

- ค่านิยมและอุปกรณ์
- ๑. ขาดเงินงบประมาณ
 - ๒. งบประมาณมีจำนวนน้อยไม่เพียงพอ
 - ๓. อื่น ๆ (โปรดระบุ)
- ค่านิยมและอุปกรณ์
- ๑. ขาดสื่อและอุปกรณ์ที่จำนวนน้อย
 - ๒. สื่อและอุปกรณ์มีจำนวนน้อยไม่เพียงพอ
 - ๓. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

๔. ประเภทวัฒนธรรมการแต่งกายของคนไทย	วัตถุประสงค์ที่สำคัญของการซักกิจกรรมวัฒนธรรม การแต่งกายของคนไทยในโรงเรียนของท่าน	ปัจจัยที่นำไปใช้ในการซักกิจกรรมวัฒนธรรมการแต่งกาย ของคนไทยประดับผลสร้าง	สภาพปัจจุบันและอุปสรรคที่พบในการซักกิจกรรม วัฒนธรรมการแต่งกายของคนไทย
<p>☒ กิจกรรมหรือโครงการที่รักชื่น เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรม การแต่งกายของคนไทย ให้แก่</p> <p>☐ การศึกษาหรือการการแต่งกายของไทย ในลักษณะต่าง ๆ</p> <p>☐ การประมวลการแต่งกายไทยงาม</p> <p>☐ การรวมเลี้ยงอ่อนโยนทุกวันสุกสุภาพดี</p> <p>☐ ชั้น ๑ (ปีกรอบ) ๑. ๒. ๓.</p>	<p>☐ ๑. เพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้เกี่ยวกับ การแต่งกายของคนไทยแบบต่าง ๆ</p> <p>☐ ๒. เพื่อให้นักเรียนได้รู้วัฒนาการของ การแต่งกายของคนไทยในลักษณะต่าง ๆ</p> <p>☐ ๓. เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสแต่งกาย แบบไทย</p> <p>☐ ๔. เพื่อส่งเสริมให้มีการแต่งกายแบบไทย</p> <p>☐ ๕. เพื่อปลูกฝังความรัก ความภาคภูมิใจ ใน การแต่งกายแบบไทย</p> <p>☐ ๖. เพื่อให้นักเรียนเห็นคุณค่าของการแต่ง กายแบบไทย</p> <p>☐ ๗. เพื่อยกระดับการแต่งกายแบบไทย</p> <p>☐ ๘. เพื่อรักษาเอกลักษณ์ทางด้านการแต่ง กายแบบไทย</p> <p>☐ ๙. เพื่อปลูกฝังเจตคติที่ดีของการแต่งกาย แบบไทย</p> <p>☐ ๑๐. ชั้น ๑ (ปีกรอบ)</p>	<p><u>ค้านบุคคลากร</u></p> <p>☐ ๑. ผู้บริหารให้การสนับสนุน</p> <p>☐ ๒. บุคลากรในโรงเรียนมีความรู้และรักภูมิ เป็นอย่างดี</p> <p>☐ ๓. ครูให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี</p> <p>☐ ๔. นักเรียนสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมเป็น จำนวนมาก</p> <p>☐ ๕. ผู้ปกครองให้การสนับสนุน</p> <p>☐ ๖. บุคลากรในห้องเรียนที่มีความรู้ให้ความ ร่วมมือเป็นอย่างดี</p> <p>☐ ๗. ชั้น ๑ (ปีกรอบ)</p> <p><u>ค้านงบประมาณ</u></p> <p>☐ ๑. มีงบประมาณจำนวนเพียงพอ</p> <p>☐ ๒. ได้รับเงินจากการบริจาค</p> <p>☐ ๓. ชั้น ๑ (ปีกรอบ)</p> <p><u>ค้านสื่อและอุปกรณ์</u></p> <p>☐ ๑. มีสื่อและอุปกรณ์จำนวนเพียงพอ</p> <p>☐ ๒. ได้รับการช่วยเหลือจากหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง</p> <p>☐ ๓. ชั้น ๑ (ปีกรอบ)</p>	<p><u>ค้านบุคคลากร</u></p> <p>☐ ๑. ผู้บริหารไม่ให้การสนับสนุน</p> <p>☐ ๒. บุคลากรในโรงเรียนไม่มีความรู้และ ภูมิปัญญา</p> <p>☐ ๓. ครูไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร</p> <p>☐ ๔. นักเรียนไม่ให้ความสนใจและเข้าร่วม กิจกรรม</p> <p>☐ ๕. ผู้ปกครองไม่ให้การสนับสนุน</p> <p>☐ ๖. บุคลากรในห้องเรียนที่มีความรู้ไม่ให้ ความร่วมมือ</p> <p>☐ ๗. ชั้น ๑ (ปีกรอบ)</p> <p><u>ค้านงบประมาณ</u></p> <p>☐ ๑. ขาดเงินงบประมาณ</p> <p>☐ ๒. เงินงบประมาณมีจำนวนน้อยไม่เพียงพอ</p> <p>☐ ๓. ชั้น ๑ (ปีกรอบ)</p> <p><u>ค้านสื่อ และอุปกรณ์</u></p> <p>☐ ๑. ขาดสื่อและอุปกรณ์ที่จะนำมาใช้</p> <p>☐ ๒. สื่อและอุปกรณ์มีจำนวนน้อยไม่เพียงพอ</p> <p>☐ ๓. ชั้น ๑ (ปีกรอบ)</p>

ตอนที่ ๕ เจตคติต่อวัฒนธรรมไทยของนักเรียน ภายหลังการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยความการรับรู้ของผู้บริหารและครู

โปรดอ่านพฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวัฒนธรรมไทยมากขึ้นภายหลังจากที่โรงเรียนได้จัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยให้กับนักเรียนของท่านในการศึกษา ๒๕๖๖ โดยเขียนลงในช่องว่างตรงกับที่ท่านได้เห็นหรือรับรู้ตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้น

๑. พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงให้เห็นว่ามีเจตคติที่ดีต่อวัฒนธรรมไทยทางด้านภาษาและวรรณกรรม ทัวอย่าง

- ๐. นักเรียนแสดงความสนใจในการเรียนวิชาภาษาไทยมากขึ้นกว่าเดิม
- ๐๐. นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในภาษาไทยและพยายามพูดภาษาไทยให้ถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น
- ๐๐๐. นักเรียนแสดงความซาบซึ้งในท่านอง เสนะและแสดงความสนใจที่จะฝึกการอ่าน ท่านอง เสนะมากขึ้นกว่าแต่ก่อน

- ๑.๑
- ๑.๒
- ๑.๓
- ๑.๔
- ๑.๕

๒. พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงให้เห็นว่ามีเจตคติที่ดีต่อวัฒนธรรมไทยทางด้านมารยาท

ทัวอย่าง

- ๐. นักเรียนรู้จักใช้คำพูดที่สุภาพ อ่อนโยน และไพเราะมากขึ้นกว่าเดิม
- ๐๐. นักเรียนแสดงความเคารพและให้เกียรติแก่ผู้ที่มาเยี่ยมโรงเรียนมากขึ้น
- ๐๐๐. นักเรียนแสดงความรู้สึกรักในมารยาทไทยและได้แสดงออกด้วยการประพฤติและปฏิบัติตามมารยาทไทยมากขึ้น

- ๒.๑
- ๒.๒
- ๒.๓
- ๒.๔
- ๒.๕

๓. พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงให้เห็นว่ามีเจตคติที่ดีต่อสังคมไทยทางด้านพิธีกรรมทางศาสนา
ตัวอย่าง ๐. นักเรียนแสดงความสนใจและปฏิบัติตามพิธีกรรมทางศาสนามากขึ้น
 ๐๐. นักเรียนแสดงความชื่นชมในพิธีกรรมทางศาสนามากขึ้น
 ๐๐๐. นักเรียนแสดงความกระตือรือร้นและเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาด้วยความเต็มใจ
ยิ่งขึ้น
- ๓.๑
 ๓.๒
 ๓.๓
 ๓.๔
 ๓.๕
๔. พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงให้เห็นว่ามีเจตคติที่ดีต่อสังคมไทยทางด้านการแสดงหรือการ
ละเล่นพื้นเมือง
- ตัวอย่าง ๐. นักเรียนแสดงความภาคภูมิใจในเพลงไทยที่ใช้ประกอบการแสดงและได้พยายาม
ฝึกการร้องเพลงให้ถูกต้องตามเนื้อร้อง ทั้งน่องและซังหะมากขึ้น
 ๐๐. นักเรียนแสดงความสนใจและได้เข้าร่วมฝึกการแสดงพื้นเมืองไว้ประจำตัวมากขึ้น
 ๐๐๐. นักเรียนแสดงความเพิงพอใจเป็นอย่างยิ่ง เมื่อมีผู้นิยมเล่นการละเล่นของไทยมากขึ้น
- ๔.๑
 ๔.๒
 ๔.๓
 ๔.๔

ศูนย์วิทยาพัฒนาฯ

บุคลิกภาพนักเรียน

๔. พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงให้เห็นว่ามีเจตคติที่ติดอวัณธรรมไทยทางด้านการแต่งกายของคนไทย

ตัวอย่าง ๐. นักเรียนแสดงความรู้สึกภาคภูมิใจที่คนไทยมีเอกลักษณ์ทางด้านการแต่งกาย เป็นของตน เองมากขึ้นกว่าเดิม

๐๐. นักเรียนแสดงความยกย่องและชมเชยผู้ที่แต่งกายแบบไทยได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
สมบูรณ์

๐๐๐. นักเรียนแสดงความพึงพอใจเป็นอย่างยิ่ง เมื่อมีผู้นิยมแต่งกายแบบไทยไปร่วมพิธี
ต่าง ๆ มากขึ้นกว่าเดิม

๔.๑

๔.๒

๔.๓

๔.๔

๔.๕

ขอขอบพระคุณที่ท่านให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม เป็นอย่างดียิ่ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สิงหาคม ๒๕๖๙

นักเรียนชั้นประถมปีที่ ๔-๖ ที่รัก

เนื่องด้วยคัดเลือกนักเรียนเข้าร่วมโครงการ "การจัดกิจกรรมล่องเรียนรู้ธรรมชาติในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ตามการรับรู้ของผู้บริหาร ครุและนักเรียน" ซึ่งในการทำวิจัยนี้จะเป็นต้องอาศัยข้อมูลจากนักเรียนโดยตรง ที่นักเรียนจึงได้รับความกรุณาจากนักเรียนได้โปรดตอบแบบสอบถามแต่ละข้ออย่างละเอียดตามความรู้สึกของนักเรียน คำตอบของนักเรียนจะไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อคนที่นักเรียนและโรงเรียนแต่อย่างใด แต่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมล่องเรียนรู้ธรรมชาติในอนาคต

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความร่วมมือจากนักเรียนเป็นอย่างดียิ่ง

ด้วยความขอบใจยิ่ง

(นางสาวลักษณา อินทะจักร)

นิสิตปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้ก่อน เปิดหน้าค่อไปจึง

ปัจจุบันนี้วัฒนธรรมตะวันตกได้เข้ามายึดแย้มพร่องในประเทศไทยเป็นอันมาก ทั้งในทางตรงและทางอ้อม ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กไทยสนใจวัฒนธรรมไทยน้อยลง ดังนั้นทางหนึ่งที่จะทำให้เด็กไทยสนใจในวัฒนธรรมไทยมากขึ้น เพื่อจะได้รักษาเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมไทยให้คงไว้ด้วยสักวันวัน ดังนั้นจึงต้องจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมไทยขึ้น เพื่อปลูกฝังให้เด็กมีเจตคติที่ดีมีความภูมิใจในวัฒนธรรมอันดีงามของไทยอีกด้วย ให้เด็กรักษาและสืบสานต่อไป ดังนั้นจึงจัดกิจกรรมวัฒนธรรมไทยที่ควรจะให้แก่นักเรียนระดับประถมศึกษานั้น แบบออกเป็น ๕ ประเภท

คือ

๑. วัฒนธรรมทางภาษาและวรรณกรรม
๒. วัฒนธรรมทางมารยาท
๓. วัฒนธรรมอัน เป็นพิธีกรรมทางศาสนา
๔. วัฒนธรรม เกี่ยวกับการแสดงหรือการละเล่นพื้นเมือง
๕. วัฒนธรรมที่เกี่ยวกับการแต่งกายของคนไทย (ประภาพรรณ สุวรรณศุข ๒๕๒๔:๒๐๔)

กิจกรรมวัฒนธรรมไทยหมายถึง การจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย โดยสำคัญเป็นโครงสร้างที่สำคัญที่สุด คือ การจัดกิจกรรมทางภาษาและวรรณกรรม ด้วยวิธีการสอนแบบนาฏศิลป์ ที่มีความสนุกสนาน น่าสนใจ สามารถสื่อสารความรู้ ความบันเทิง และความงาม ให้เด็กได้รับรู้และเข้าใจอย่างลึกซึ้ง ดังนั้นจึงต้องจัดกิจกรรมนี้เป็นอย่างมาก ด้วยวิธีการสอนที่หลากหลาย เช่น การอ่านหนังสือ ฟังเสียงดนตรี ร้องเพลง แสดงละคร ฯลฯ ที่ช่วยให้เด็กได้接觸 ประสบการณ์ ในการเรียนรู้ ที่หลากหลาย ไม่จำเจ

วิธีการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยสามารถจัดได้หลายวิธี ดังนี้

๑. วิธีการจัดกิจกรรมทางด้านภาษาและวรรณกรรม ได้แก่ การให้เด็กแสดงบทบาท สมมติการแสดงละคร การอ่านบทกวี การเขียนเรื่อง การเขียนภาพ การทำป้ายหัว การจัดนิทรรศการ ทางภาษาและวรรณกรรม การจัดแฟชั่นโชว์ การแต่งกายของนางในวรรณคดีต่าง ๆ การประกวด แต่งร้อยแก้ว ร้อยกรอง การอ่านหนังสือ เสน่ห์และนิทาน รวมทั้งกิจกรรมที่ทำในรูปของโครงการ เป็นต้น

๒. วิธีการจัดกิจกรรมทางมารยาท ได้แก่ การให้นักเรียนปฏิบัติ การสาธิต การประพฤติมารยาทด้วยตนเอง ที่สำคัญคือ การจัดกิจกรรมแสดงบทบาท สมมติ การจัดกิจกรรมทางภาษาและวรรณกรรม รวมทั้งกิจกรรมที่ทำในรูปของโครงการ เป็นต้น

๓. วิธีการจัดกิจกรรมอันเป็นพิธีกรรมทางศาสนา ได้แก่ การสาหร่ายพิธีกรรมทางศาสนา การให้นักเรียนมีส่วนร่วมรับผิดชอบในเรื่องพิธีกรรมทางศาสนา รวมทั้งกิจกรรมที่ทำในรูปของโครงการ เป็นต้น

๔. วิธีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการแสดงถึงความสามารถในการเล่นพื้นเมือง ได้แก่ การฝึกให้นักเรียนมีความรู้ ความสามารถในการแสดงที่เป็นเอกลักษณ์ของห้องเรียนและของชาติ รวมทั้งกิจกรรมที่ทำในรูปของโครงการ เป็นต้น

๕. วิธีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการแต่งกายของคนไทย ได้แก่ การจัดให้นักเรียนได้เห็นการแต่งกายของคนไทยทุกสัญชาติ ประเพณี การแต่งกาย การจัดทำสมุดภาพ การจัดแฟชั่นโชว์ การจัดนิทรรศการและการฉายภาพยนตร์หรือสไลด์ รวมทั้งกิจกรรมที่ทำในรูปของโครงการ เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
บุคลากรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามสำหรับนักเรียน

แบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดส่วนงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น ๗ ตอน ดือ

ตอนที่ ๑ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของนักเรียน

ตอนที่ ๒ ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริม

วัฒนธรรมไทยที่โรงเรียนจัดขึ้นในปีการศึกษา ๒๕๖๘

แบ่งออกเป็น ๒ ล้วน ดือ

ก. ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยของโรงเรียน

ข. ความคิดเห็นต่อประโยชน์ของการจัดกิจกรรมแต่ละประเภท

ตอนที่ ๓ เจตนาต่อวัฒนธรรมไทยของนักเรียน ภายหลังการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริม
วัฒนธรรมไทยที่โรงเรียนจัดขึ้นในปีการศึกษา ๒๕๖๘

ตอนที่ ๔ สถานภาพของนักเรียน

โปรดเขียนเครื่องหมาย ลงใน และเติมข้อความลงในช่องว่างที่ตรงกับ
ความเป็นจริงของนักเรียนให้มากที่สุด (กรุณาทำให้ครบถ้วน)

๑. นักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม เพศ ชาย

หญิง

๒. นักเรียนนับตือศาสนา พุทธ

คริสต์

อิสลาม

อื่น ๆ (โปรดตอบ)

๓. ภูมิลำเนาเดิมของนักเรียนอยู่ในจังหวัด เชียงใหม่

จังหวัดอื่น ๆ (โปรดตอบ)

๔. นักเรียนคิดว่าคนเงยมีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยในระดับใด?

ก. มีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยค่อนข้าง

ข. มีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยเพียงเล็กน้อย

ค. ไม่มีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยเลย

๔. นักเรียน อ่าน/อ/ฟัง สิ่งใดบ้างเพื่อให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย (ตอบได้หลายข้อ)

☐ ก. วิทยุ	☐ ค. หนังสือพิมพ์/การ์ตูน/นิทาน/นิตยสาร
☐ ข. โทรทัศน์	☐ ง. ถ้าเป็นอย่างอื่น ๆ (โปรดตอบ)

๕. นักเรียนได้รับการอบรมสั่งสอนเรื่องวัฒนธรรมไทยจากใครมากที่สุด?

☐ ก. พ่อและแม่	☐ ค. ปู่ย่า ตา ยาย
☐ ข. ครู	☐ ง. ถ้าเป็นคนอื่น ๆ (โปรดตอบ)

๖. นักเรียนมีความรักต่อวัฒนธรรมไทยเพียงใด?

☐ ก. มีความรักต่อวัฒนธรรมไทยมาก
☐ ข. มีความรักต่อวัฒนธรรมไทยบ้างเล็กน้อย
☐ ค. ไม่มีความรักต่อวัฒนธรรมไทยเลย

๗. ถ้ามีการซักขวัญให้คนไทยทุกคนประพฤติปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทย นักเรียนจะทำอย่างไร?

☐ ก. จะปฏิบัติตามทันที
☐ ข. คงอยู่ก่อนถ้าคนอื่น ๆ ปฏิบัติก็จะปฏิบัติตาม
☐ ค. ทำเป็นเฉย ๆ และไม่ปฏิบัติตาม

๘. ภาษาที่นักเรียนสามารถพูดได้เป็นอย่างดีคือข้อใด?

☐ ก. ภาษาไทยกลาง
☐ ข. ภาษาสื่อเนื้อ (ภาษาพื้นเมือง)
☐ ค. ถ้าเป็นภาษาอื่น ๆ (โปรดตอบ)

โปรดทำตอนที่ ๒ ต่อไปนี้

ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยที่โรงเรียนจัดขึ้นในปีการศึกษา ๒๕๖๘

ก. ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการ

จัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยของโรงเรียนในปีการศึกษา ๒๕๖๘ ในคำถามข้อหนึ่ง ๆ นักเรียนสามารถตอบได้หลายข้อ และกรุณาทำให้ครบถ้วนทุกข้อด้วย

๑. ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนแต่ละครั้ง ผู้ใดเลือกกิจกรรมนั้น ๆ ดีหรือ? (ตอบได้หลายข้อ)
- ก. ครูไทย (ผู้บริหาร)
 ข. ครู
 ค. นักเรียน
 ง. ถ้าเป็นคนอื่น ๆ (โปรดตอบ)
๒. นักเรียนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยโดยวิธีใด? (ตอบได้หลายข้อ)
- ก. ครูคัดเลือกให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมเป็นรายบุคคล
 ข. นักเรียนเลือกเข้าร่วมกิจกรรมเองตามความสนใจของตนเอง
 ค. โรงเรียนกำหนดให้เข้าร่วมกิจกรรมได้เป็นบางชั้นเรียน
 ง. มีการให้คะแนนในการเข้าร่วมกิจกรรมนั้น ๆ
๓. เหตุผลที่นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย คืออะไร? (ตอบได้หลายข้อ)
- ก. สนใจและอยากรับความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย
 ข. ครูบังคับให้เข้าร่วมกิจกรรม
 ค. เพื่อนซักซาน
 ง. อยากร่วมสนุกกับเพื่อน ๆ
 จ. ถ้าเป็นอย่างอื่น ๆ (โปรดตอบ)
๔. ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยในแต่ละครั้ง ส่วนมากโรงเรียนจะใช้สถานที่ในข้อใดบ้าง? (ตอบได้หลายข้อ)
- ก. ในชั้นเรียน
 ข. ห้องประชุม
 ค. โรงอาหาร
 ง. สนามของโรงเรียน
 จ. รั้ว
 ฉ. ศูนย์วัฒนธรรมท้องถิ่น
 ช. ถ้าเป็นที่อื่น ๆ (โปรดตอบ)

๔. ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยแต่ละครั้ง โรงเรียนใช้เวลาในข้อใดกันบ้าง?

(ตอบได้หลายข้อ)

- ก. ตอนเช้าก่อนเข้าห้องเรียน
- ข. ตอนพักงานอาหารกลางวัน
- ค. ตอนเย็นหลังเลิกเรียน
- ง. วันเสาร์ - อาทิตย์
- จ. ถ้าเป็นเวลาอื่น ๆ (โปรดตอบ)

๕. ในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย นักเรียนศึกษาได้รับประโยชน์อะไรบ้าง?

(ตอบได้หลายข้อ)

- ก. ได้รับความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย
- ข. ได้รับประสบการณ์ทางด้านวัฒนธรรมไทย
- ค. ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน
- ง. ได้ฝึกความรับผิดชอบต่อตน เองและชาติ
- จ. ได้มีโอกาสสร้างความสัมพันธ์อันดีกับครูและเพื่อน ๆ
- ฉ. ถ้าเป็นอย่างอื่น (โปรดตอบ)

๖. ในการประเมินผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยแต่ละครั้ง ผู้ที่มีส่วนร่วมในการประเมินผลคือใครบ้าง? (ตอบได้หลายข้อ)

- ก. ครูใหญ่ (ผู้บริหาร)
- ข. ครู
- ค. นักเรียน
- ง. ผู้ปกครองนักเรียน
- จ. ถ้าเป็นบุคคลอื่น ๆ (โปรดตอบ)

๗. เมื่อโรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยเสร็จแล้ว โรงเรียนแจ้งผลการจัดให้ นักเรียนทราบหรือไม่? (ตอบเพียง ๑ ข้อ)

- ก. แจ้งผลให้ทราบทุกครั้ง
- ข. แจ้งให้ทราบบางกิจกรรม
- ค. ไม่เคยแจ้งผลให้ทราบเลย
- ง. ถ้าเป็นอย่างอื่น ๆ (โปรดตอบ)

๙๙. ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยที่ผ่านมา นักเรียนเห็นว่าครูและนักเรียนให้ความร่วมมือเป็นอย่างไร? (ตอบได้หลายข้อ)

- ก. ครูและนักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นอย่างดี
- ข. ครูและนักเรียนส่วนมากสนใจและเข้าร่วมกิจกรรมบันเทิงมากกว่า
- ค. ครูและนักเรียนไม่ค่อยให้ความร่วมมือเท่าที่ควร
- ง. ถ้าเป็นอย่างอื่น ๆ (โปรดตอบ)

๑๐. นักเรียนคิดว่าสักสิ่งใด และอุปกรณ์ที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยน่าสนใจหรือไม่? (ตอบเพียง ๑ ข้อ)

- ก. น้ำสนใจดีมาก
- ข. น้ำสนใจพอใช้
- ค. ไม่น้ำสนใจเลย
- ง. ถ้าเป็นอย่างอื่น ๆ (โปรดตอบ)

๑๑. นักเรียนได้รับทราบข่าวการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยของโรงเรียน โดยวิธีใดบ้าง? (ตอบได้หลายข้อ)

- ก. การประกาศหน้าแฉวในตอนเช้า เสียงตามสาย
- ข. จากป้ายประกาศในโรงเรียน
- ค. โรงเรียนแจกถุงมือการจัดกิจกรรมให้
- ง. ครูประจำชั้นแจ้งให้ทราบ
- จ. ถ้าเป็นอย่างอื่น ๆ (โปรดตอบ)

โปรดทำตอบที่ ๒ ค่องอีกนิคนะจ๊ะ

ช. ความคิดเห็นต่อประโยชน์ของการจัดกิจกรรมวัฒนธรรมไทยแต่ละประเภท

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ศักดินใจไม่ได้
ไม่เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เพียงช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนแต่ละข้อ
หัวอย่าง

ข้อรายการ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ศักดินใจ ไม่ได้	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๐. การจัดกิจกรรมนักเรียนทำให้เสียเวลาเรียน	✓
๐๐. โรงเรียนควรจัดให้นักเรียนมีโอกาสเข้าร่วม กิจกรรมตามความสนใจของตนเอง	✓

จากหัวอย่างข้อ ๐ นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ไม่เห็นด้วย แสดงว่า นักเรียน
ไม่เห็นด้วยกับข้อรายการนั้น ส่วนข้อ ๐๐ นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง เห็นด้วย
อย่างยิ่ง แสดงว่า นักเรียนเห็นด้วยอย่างยิ่ง กับข้อรายการนั้น
ต่อไปนี้ เป็นข้อรายการเกี่ยวกับประโยชน์ของการจัดกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยที่โรง-
เรียนจัดขึ้น ขอให้นักเรียนทำให้ครบถ้วนและควรทำด้วยหัวของนักเรียนเอง.....

ข้อรายการ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ศักดินใจ ไม่ได้	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
<u>การจัดกิจกรรมวัฒนธรรมไทยทางภาษาและ</u>					
<u>วรรณกรรม</u>					
๑. ทำให้นักเรียนได้เห็นความสำคัญของภาษา- ไทยและวรรณกรรมเพิ่มขึ้น
๒. ทำให้ได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลิน
๓. ทำให้นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกความกล้าแสดงออก
๔. ทำให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ ทางค้านภาษา
๕. ทำให้นักเรียนได้รับการฝึกทางค้านภาษา อย่างกว้างขวางขึ้น

ข้อรายการ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ศักลินใจ ไม่ได้	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๖. ทำให้นักเรียนสามารถนำเอาความรู้ ความสามารถไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
๗. ทำให้เกิดความรักและห่วงเห็นในภาษาไทย
๘. ทำให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
๙. ทำให้เกิดเจตคติ (ความรู้สึก) ที่ดีต่อภาษา และวรรณกรรมไทย
๑๐. ทำให้รู้วิธีการทำนุบำรุงและส่งเสริมภาษา และวรรณกรรม
<u>การจัดกิจกรรมวัฒนธรรมไทยทางมารยาท</u>					
๑. ทำให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับมารยาทไทย
๒. ทำให้สามารถนำเอาความรู้ความสามารถ ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
๓. ทำให้เกิดมิสัยรักความเป็นระ เปียบเรียงร้อย
๔. ทำให้ได้มีโอกาสฝึกการเข้าสังคมกับกลุ่มนบคคล
๕. ทำให้สามารถปฏิบัติคนได้ถูกต้องตามแบบ มารยาทไทย
๖. ทำให้เกิดประสบการณ์ในการแสดงมารยาท กว้างขวางขึ้น
๗. ทำให้ได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลิน
๘. ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกความกล้าแสดง ออกมามากยิ่งขึ้น
๙. ทำให้รู้วิธีทำนุบำรุงและส่งเสริมมารยาทไทย
๑๐. ทำให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อมารยาทไทย

ข้อรายการ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ตกลงใจ ไม่ได้	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
<u>การจัดกิจกรรมวัฒนธรรมไทยอันเป็นพิธีกรรมทางศาสนา</u>					
๑. ทำให้ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน				
๒. ทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับชุมชน			
๓. ทำให้ได้รับการถ่ายทอดและปลูกฝังค่านิธิกรรมทางศาสนาอย่างกว้างขวางขึ้น			
๔. ทำให้มีโอกาสฝึกศิลปะระดับสูง สิ่งของที่ใช้ในพิธีกรรมทางศาสนา เช่น ดอกไม้เงิน ดอกไม้ทอง เป็นต้น			
๕. ทำให้เกิดความตื่นตระหนักรู้เรื่องราวทางศาสนา				
๖. ทำให้สามารถนำเอาความรู้ความสามารถไปใช้ในชีวิตประจำวันได้				
๗. ทำให้นักเรียนมีโอกาสฝึกความกล้าแสดงออก				
๘. ทำให้นักเรียนสามารถปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามพิธีกรรมทางศาสนา				
๙. ทำให้รู้สึกทำนุบำรุงและส่งเสริมพิธีกรรมทางศาสนา				
๑๐. ทำให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อวัฒนธรรมทางศาสนา				
<u>การจัดกิจกรรมวัฒนธรรมไทยทางค่านการแสดงหรือการละเล่นพื้นเมือง</u>					
๑. ทำให้รับความรู้เกี่ยวกับการละเล่นของไทย				
๒. ทำให้ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน				
๓. ทำให้เกิดแนวความคิดใหม่ ๆ ด้านการละเล่น				
๔. ทำให้นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกความกล้าแสดงออก				
๕. ทำให้รู้สึกใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์				

ข้อรายการ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ศักลินใจ ไม่ได้	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๖. ทำให้เกิดความรักและห่วงเห็นในการละเล่น ของไทย
๗. ทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าของการละเล่นของไทย
๘. ทำให้มีโอกาสฝึกการประดิษฐ์สิ่งของต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการเล่น
๙. ทำให้รู้วิธีทำบุญบำรุงและส่งเสริมการละเล่น ของไทย
๑๐. ทำให้เกิดเจตนาที่ดีต่อวัฒนธรรมการเล่น ของไทย

การศักดิ์สิทธิ์วัฒนธรรมไทยทางด้านการแต่งกายของคนไทย

๑. ทำให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับการแต่งกายของไทย
๒. ทำให้เกิดมโนสัยรักความเป็นระเบียบเรียบร้อย
๓. ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในชาติที่มีเอกลักษณ์ ทางการแต่งกายเป็นของตน เอง
๔. ทำให้เกิดความรักชาติและความรู้สึกปรบผิด- ชอบต่อชาติมากยิ่งขึ้น
๕. ทำให้สามารถแต่งกายได้ถูกต้องและเหมาะสม สมกับโอกาส
๖. ทำให้ได้รับประสบการณ์ทางด้านการแต่งกาย
๗. ทำให้สามารถนำความรู้และประสบการณ์ ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
๘. ทำให้เกิดความรักและห่วงเห็นในการแต่ง กายแบบไทยมากขึ้น
๙. ทำให้รู้วิธีทำบุญบำรุงและส่งเสริมวัฒนธรรม ทางการแต่งกายของคนไทย

ข้อรายการ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ตัดสินใจ ไม่ได้	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๑๐. ทำให้เกิด เจตคติที่ดีต่อวัฒนธรรมไทยทาง การแต่งกายของคนไทย

ตอนที่ ๓ เจตคติต่อวัฒนธรรมไทยของนักเรียนภายหลังการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรม-
ไทยที่โรงเรียนจัดขึ้นในปีการศึกษา ๒๕๖๔

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ตามระดับความรู้สึกหรือการเกิดเจตคติ
ของนักเรียนที่มีต่อวัฒนธรรมไทย ภายหลังการเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทยที่โรงเรียน
จัดขึ้นในปีการศึกษา ๒๕๖๔ ถ้าข้อใดไม่ตรงกับความรู้สึกหรือการเกิดเจตคติของนักเรียนให้นัก
เรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหมายเลข ° กรุณาทำให้ครบถ้วนข้อ

การพิจารณาระดับความรู้สึกหรือการเกิดเจตคติต่อวัฒนธรรมไทยของนักเรียนสามารถ
พิจารณาได้ดังนี้

ช่องหมายเลข ๓ หมายถึง นักเรียนมีความรู้สึกหรือเกิดเจตคติต่อวัฒนธรรมไทยในเรื่องนั้นมาก
ช่องหมายเลข ๒ หมายถึง นักเรียนมีความรู้สึกหรือเกิดเจตคติต่อวัฒนธรรมไทยในเรื่องนั้น ปานกลาง
ช่องหมายเลข ๑ หมายถึง นักเรียนมีความรู้สึกหรือเกิดเจตคติต่อวัฒนธรรมไทยในเรื่องนั้น น้อย
ช่องหมายเลข ๐ หมายถึง นักเรียนไม่มีความรู้สึกหรือเกิดเจตคติต่อวัฒนธรรมไทยในเรื่องนั้นเลย

เจตคติต่อวัฒนธรรมไทย	ระดับ เจตคติที่เกิดขึ้นกับนักเรียน			
	๓	๒	๑	๐
<u>เจตคติต่อวัฒนธรรมไทยทางภาษาและวรรณกรรม</u>				
๑. นักเรียนให้ความสนใจในการเรียนวิชาภาษาไทยมากขึ้น			
๒. นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในการอ่านภาษาไทย และพยายาม พูดภาษาไทยให้ถูกต้อง เห็นจะสมบูรณ์มากขึ้น			
๓. นักเรียนเห็นคุณค่าของหนังสือที่เกี่ยวกับวรรณกรรม และวรรณคดีไทยมากขึ้น			
๔. นักเรียนมีความชานชึ่งในการอ่าน เสนางานและสนใจที่จะ ฝึกอ่านทันท่วงที่เสนอมามากขึ้นกว่าแต่ก่อน			

<u>เจตคติต่อวัฒนธรรมไทย</u>	ระดับ เจตคติที่เกิดขึ้นกับนักเรียน			
	๑	๒	๓	๔
๕. นักเรียนรู้สึกชื่นชมในตัวผู้เขียนวรรณกรรมต่าง ๆ ที่สามารถบรรยายให้รู้และเข้าใจถึงวัฒนธรรมไทยมากขึ้น
๖. นักเรียนรู้สึกซาบซึ้งในภาษาไทยและวรรณกรรมไทยมากขึ้น
๗. นักเรียนเกิดความรัก ยกย่อง และให้เกียรติแก่ พ่อขุนรามคำแหงที่ทรงประดิษฐ์อักษรไทยมากขึ้น
๘. นักเรียนเกิดความนิยมและห่วงเห念ตัวเลขไทย จึงพยายามเขียนตัวเลขไทยมากขึ้นกว่าเดิมก่อน
๙. นักเรียนเกิดความครתธาในตัวบุคคลที่ได้รับการยกย่อง ว่าเป็นยอดกรีฑาไทย เช่น คริปราษฎ์ สุนทรรจ์ เป็นต้น และพยายามศึกษาค้นคว้าอัดซีวะประวัติของบุคคลเหล่านั้น เพื่อจะได้รู้จักบุคคลเหล่านั้นให้มากขึ้นกว่าเดิม
๑๐. นักเรียนเกิดความรัก ห่วงเห念 และอนุรักษ์ตัวอักษรไทย จึงได้พยายามฝึกหัดคล้ายมือให้สวยงาม เป็นระเบียบ เรียบร้อยมากขึ้นกว่าเดิมก่อน
๑๑. ถ้ามีความรู้สึกอกเห็นอไปจากที่กำหนดนี้(โปรดตอบ) ๑๑.๑				
๑๑.๒				
๑๑.๓				
<u>เจตคติต่อวัฒนธรรมไทยทางมารยาท</u>				
๑๒. นักเรียนรู้สึกภาคภูมิใจในการแสดงออกชื่นมารยาทไทยมากขึ้น เช่น การไหว้
๑๓. นักเรียนมีความรู้สึกรักในมารยาทไทยและได้พยายามประพฤติปฏิบัติตามแบบมารยาทไทยมากขึ้น เช่น การทำความเคารพ การรับของ การเดินผ่านผู้ใหญ่

เจตคติต่อวัฒนธรรมไทย	ระดับเจตคติที่เกิดขึ้นกับนักเรียน			
	๑	๒	๓	๔
๑๔. นักเรียนมีความซาบซึ้งในมารยาทไทยและสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องมากขึ้น
๑๕. นักเรียนมีความเข้มแข็งและให้พิจารณา เสียงแบบผู้ที่มีมารยาทเชิงมากขึ้น
๑๖. นักเรียนมีความเคารพและให้เกียรติผู้ที่มาเยือนโรงเรียนมากขึ้น
๑๗. นักเรียนรู้สึกครบท่าต่อผู้ที่มีมารยาทดีแบบไทย ๆ มากขึ้นกว่าเดิม
๑๘. นักเรียนมีความยกย่องและกล่าวคำชม เชยผู้ประพฤติแบบมารยาทไทยมากขึ้น
๑๙. นักเรียนรู้สึกยินดีที่มีผู้ประพฤติตามแบบมารยาทไทยมากขึ้น
๒๐. นักเรียนใช้คำชุดที่สุภาพ อ่อนโยนและໄหเราะยิ่งขึ้น กว่าเดิม
๒๑. นักเรียนเห็นคุณค่าของความเป็นระเบียบเรียบร้อยจึงได้พิจารณาประพฤติ ปฏิบัติ ตามกฎข้อบังคับของโรงเรียนมากยิ่งขึ้น เช่น การแต่งกายให้ถูกระเบียบ เป็นต้น
๒๒. นักเรียนมีความอ่อนน้อมและให้เกียรติแก่ผู้ที่มีอาชญากรรม กว่าเดิมและเพื่อนมากขึ้น
๒๓. นักเรียนเกิดความรู้สึกห่วงเห็นในมารยาทไทยและให้พิจารณาส่งเสริมให้มีการประพฤติตามแบบมารยาทไทยโดยตนเองได้ประพฤติและปฏิบัตินำเป็นตัวอย่างมาก กว่าเดิม
๒๔. ถ้ามีความรู้สึกนอกเหนือไปจากที่กำหนดนี้(โปรดตอบ)				
๒๔.๑				
๒๔.๒				
๒๔.๓				

เจตคติต่อวัฒนธรรมไทย	ระดับ เจตคติที่เกิดขึ้นกับนักเรียน			
	๑	๒	๓	๔
<u>เจตคติต่อวัฒนธรรมไทยด้านพิธีกรรมทางศาสนา</u>				
๒๕. นักเรียนเห็นความสำคัญของพิธีกรรมทางศาสนา มากขึ้น เช่น การสวดมนต์ การกราบไหว้
๒๖. นักเรียนมีความสนใจและปฏิบัติตามพิธีกรรมทาง ศาสนามากขึ้น เช่น การทำบุญตักบาตร
๒๗. นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในการปฏิบัติตามพิธีกรรม ทางศาสนามากขึ้น
๒๘. นักเรียนมีความชื่นชมในพิธีกรรมทางศาสนามากขึ้น เช่น การแต่งเมตตา การทำบุญตักบาตร
๒๙. นักเรียนมีความครתทราและได้ปฏิบัติตามคำสอนของ ศาสนามากขึ้น เช่น การรักษาศีล ๕
๓๐. นักเรียนนิยมยกย่องในศรัทธาของผู้ปฏิบัติตามคำสอนของ ศาสนามากขึ้น
๓๑. นักเรียนมีความรัก ห่วงเหง แล้วได้พยายามทำบุญ บำรุง และส่งเสริมและซักชวนให้เพื่อน ๆ ปฏิบัติตามแบบ พิธีกรรมทางศาสนามากขึ้น เช่น การทำบุญตักบาตร การเวียนเทียน
๓๒. นักเรียนมีความกระตือรือร้นและเข้าร่วมพิธีกรรมทาง ศาสนาด้วยความเต็มใจยิ่งขึ้น เช่น การทำบุญ
๓๓. นักเรียนให้ความสนใจและพยายามศึกษาค้นคว้าหา รายละเอียดเกี่ยวกับพิธีกรรมทางศาสนาเพิ่มขึ้นกว่า เดิม เช่น การเตรียมเครื่องถายสายสิญจน์ การเทศน์ภาษาต่างประเทศ ต่อไป
๓๔. นักเรียนมีความนิยมและมีส่วนมาร่วมต่อสิ่งของ เครื่อง ใช้ค้าง ๆ ที่จะนำมาใช้ในพิธีกรรมทางศาสนามากขึ้น

เจตคติคือรักนธรรมไทย	ระดับเจตคติที่เกิดขึ้นกับนักเรียน			
	๑	๒	๓	๔
เข่น ด้วยสายสัญญา ดอกไม้ พระพุทธชูป เครื่องสังฆะ ^{ท่าน เป็นต้น}
๓๕. นักเรียนชอบซึ้งในพิธีกรรมทางศาสนาและได้เข้าร่วมฝึกปฏิบัติในการซัก เตรียมสิ่งของเครื่องใช้ ต่าง ๆ ที่ค้องนำมาใช้ในพิธีกรรมทางศาสนามากขึ้นกว่าเดิม เข่น การเตรียมดอกไม้
๓๖. ถ้ามีความรู้สึกนอกเหนือจากที่กำหนดนี้(โปรดตอบ)
๓๖.๑
๓๖.๒
๓๖.๓
<u>เจตคติคือรักนธรรมไทยทางค้านการแสดงทรหดการละเล่นพื้นเมือง</u>				
๓๗. นักเรียนมีความยุ่งใจในเพลงไทย และได้พยายามฝึกร้อง เพลงไทยให้กูกต้องตาม เนื้อร้อง ท่านอุ แล้วซังหวะมากขึ้น เข่น เพลงลาว เจริญศรี เพลงเขมรไทรโยค เป็นต้น
๓๘. นักเรียนเห็นคุณค่าของการละเล่นพื้นเมืองและได้ซักชวน เพื่อน ๆ ให้หันมา เล่นการละเล่นพื้นเมือง เพื่ออนุรักษ์การละเล่นพื้นเมืองให้คงอยู่ตลอดไปมากขึ้น เข่น ค่าว ซอ เป็นต้น
๓๙. นักเรียนสนใจและได้ฝึกการแสดงพื้นเมืองไว้ประจำตัวมากขึ้น เข่น การพ่อนดาบ การพ่อนเล็บ
๔๐. นักเรียนมีความชื่นชมในการละเล่นของไทยมากขึ้น เข่น การรำพวงมาสัย การเล่นเพลงอีแซว
๔๑. นักเรียนมีความรักต่อการละเล่นของไทยมากขึ้น และได้พยายามศึกษาวิธีการ เล่นอย่างละเอียดเพื่อรักษาให้คงรูป เติมตลอดไป

<u>เจตคติต่อวัฒนธรรมไทย</u>	ระดับเจตคติที่เกิดขึ้นกับนักเรียน			
	๑	๒	๓	๔
๔๖. นักเรียนรู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่ง เมื่อมีผู้นิยมเล่นการละเล่นของไทยมากขึ้น
๔๗. นักเรียนมีความรักต่อการละเล่นของไทยมากขึ้น และได้พยายามลุ่งเสริมการละเล่นของไทยด้วยการนำมาร่วมเล่นมากขึ้นกว่าเดิม เช่น พ่อนเล็บ พ่อนเทียน รากลอง สะปัะซัย
๔๘. นักเรียนรู้สึกยินดีและให้เกียรติแก่บุคคลที่มีความรู้เป็นอย่างดีเกี่ยวกับการละเล่นของไทยมากยิ่งขึ้น เช่น บุคคลที่มีความรู้เรื่องหุ่นกระบอก การเด่นเพลงพวงมาลัย เป็นต้น
๔๙. นักเรียนเห็นความสำคัญการละเล่นของไทยในเรื่องของการประยุกต์ โดยสามารถนำเชียงรากพื้นบ้านและวัสดุธรรมชาติมาใช้ประกอบการเล่นได้มากขึ้น เช่น การรำกราบทนาสาก
๕๐. นักเรียนมีความยินดีเป็นอย่างยิ่ง เมื่อมีการซักชวนให้นำการละเล่นของไทยมาเล่นกันมากขึ้น
๕๑. ถ้ามีความรู้สึกอกเห็นอไปจากที่ก่อกวนนี้ (โปรดตอบ)
๕๑.๑
๕๑.๒
๕๑.๓
<u>เจตคติต่อวัฒนธรรมไทยทางด้านการแต่งกายของไทย</u>				
๕๒. นักเรียนมีความชื่นชมต่อการแต่งกายมากขึ้น เช่น ชุดม้ออ้อม ชุดผ้าม้วง ชุดไทยสีใบเงียง
๕๓. นักเรียนมีความรู้สึกภาคภูมิใจที่คนไทยมีเอกลักษณ์ทางด้านการแต่งกายเป็นของตน เองมากขึ้น
๕๔. นักเรียนเห็นความสำคัญของการแต่งกายแบบไทยมากขึ้น

เจตคติที่ต่อวัฒนธรรมไทย	ระดับเจตคติที่เกิดขึ้นกับนักเรียน	๓	๒	๑	๐
๔๑. นักเรียนมีความรู้สึกยกย่องและชมเชยผู้ที่แต่งกายแบบไทยได้ถูกต้องและเหมาะสมมากขึ้น				
๔๒. นักเรียนมีความรู้สึกรักในการแต่งกายแบบไทยมากขึ้น และได้พยายามศึกษาอย่างละเอียดถ้วนถี่สังเกตุของผู้แต่งกายในลัญค์ต่าง ๆ เช่น สมัยสุโขทัย สมัยอยุธยา สมัยรัตนโกสินทร์				
๔๓. นักเรียนมีความรู้สึกชื่นชมและเห็นคุณค่าของการแต่งกายแบบไทยมากขึ้น จึงได้ซักขวัญให้เพื่อน ๆ แต่งกายแบบไทยในโอกาสอันสมควรมากขึ้น				
๔๔. นักเรียนมีความรักและหงุดเหงิดในการแต่งกายแบบไทยมากขึ้น และซักขวัญให้มีการแต่งกายแบบไทยในโอกาสต่าง ๆ มากขึ้น เช่น การให้ถูกต้องตามมาตรฐานสากล เช่น การแต่งกายแบบไทยในวันเด็ก ฯ ในการทำงานตามหน่วยงานต่าง ๆ มากขึ้น เช่น การสวมเสื้อมือข้อมือ				
๔๕. นักเรียนรู้สึกพึงพอใจเป็นอย่างยิ่ง เมื่อมีภาระงานค้าให้มีการแต่งกายไปทำงานตามหน่วยงานต่าง ๆ มากขึ้น เช่น การสวมเสื้อมือข้อมือไปทำงาน เป็นต้น				
๔๖. นักเรียนรู้สึกชื่นชมเป็นอย่างยิ่ง เมื่อมีผู้แต่งกายแบบไทยไปร่วมในงานศิริต่าง ๆ มากขึ้น เช่น การสวมชุดพื้นเมืองไปร่วมการเฉลิมฉลองในประเทศไทย				
๔๗. นักเรียนแสดงความตื่นใจและภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง เมื่อคนไทยแสดงความนิยมไทยด้วยการหันมาแต่งกายแบบไทยมากขึ้น เช่น ประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่สวมชุดมือข้อมือไปทำงานทุก ๆ วันศุกร์ เป็นต้น				
๔๘. ถ้ามีความรู้สึกนอกเหนือจากที่กำหนดให้นี้ (โปรดตอบ)					
๔๘.๑					
๔๘.๒					
๔๘.๓					

ภาคผนวก ณ

รายชื่อโรงเรียนที่เป็นกลุ่มศ้าอย่าง

๑. โรงเรียนบ้านน้ำแพร์	๒๖. โรงเรียนบ้านก้อนแก้ว
๒. โรงเรียนท้าวบุญเรือง	๒๗. โรงเรียนบ้านแม่สา
๓. โรงเรียนบ้านคง	๒๘. โรงเรียนบ้านป่าติ้ว
๔. โรงเรียนบ้านแม่นิลใต้	๒๙. โรงเรียนบุญนิมิตรราชา
๕. โรงเรียนบ้านแสนค้อ	๓๐. โรงเรียนวัดสุวรรณภavaล
๖. โรงเรียนวัดครีสพารัณ์	๓๑. โรงเรียนบ้านสหกรณ์นิยม
๗. โรงเรียนบ้านป่าคลาล	๓๒. โรงเรียนบ้านแม่ค่าว
๘. โรงเรียนบ้านลันป่าสัก	๓๓. โรงเรียนบ้านแม่โฉ
๙. โรงเรียนบ้านลบ เที่ยะ	๓๔. โรงเรียนบ้านหวยเกียง
๑๐. โรงเรียนชุมชนบ้านช่วงเปาเหโน	๓๕. โรงเรียนบ้านหัวฝาย
๑๑. โรงเรียนชุมชนครีจอมทอง	๓๖. โรงเรียนบ้านแม่ย้อย
๑๒. โรงเรียนวัดพุทธอมนิตร	๓๗. โรงเรียนสันทรายหลวง
๑๓. โรงเรียนวัดสันโค้ง	๓๘. โรงเรียนประทัยคุณรมศิริอุสรณ์
๑๔. โรงเรียนบ้านอ่อนกลาง	๓๙. โรงเรียนบ้านป่าเหมือด
๑๕. โรงเรียนหมู่บ้านสหกรณ์ ๒	๔๐. โรงเรียนบ้านแม่แก้วน้อย
๑๖. โรงเรียนหมู่บ้านสหกรณ์ ๔	๔๑. โรงเรียนบ้านเมืองขอน
๑๗. โรงเรียนบ่อสร้าง	๔๒. โรงเรียนสูนย์อพยพแบล็ง ๑๔
๑๘. โรงเรียนบ้านสันกำแพง	๔๓. โรงเรียนบ้านหนองผักบุ้ง
๑๙. โรงเรียนวัดเปาสามขา	๔๔. โรงเรียนชุมชนวัดปากก่อง
๒๐. โรงเรียนบ้านริมได้	๔๕. โรงเรียนวัดป่าแคลโยง
๒๑. โรงเรียนวัดทรายบุล	๔๖. โรงเรียนวัดกองทราย
๒๒. โรงเรียนบ้านสันกะยอม	๔๗. โรงเรียนวัดครีตตอนไชย
๒๓. โรงเรียนบ้านน้ำริน	๔๘. โรงเรียนวัดหัวคง
๒๔. โรงเรียนบ้านหนองอาบช้าง	๔๙. โรงเรียนวัดชัวมุง
๒๕. โรงเรียนบ้านคลา	๕๐. โรงเรียนบ้านปากเหมือง

ภาคผนวก ภ.(ต่อ)

๔๙. โรงเรียนวัดหนองแฟก	๗๗. โรงเรียนบ้านเชิงคออย
๕๐. โรงเรียนวัดเวชรัตน์	๗๘. โรงเรียนดันแทน
๕๑. โรงเรียนบ้านสันทราย	๗๙. โรงเรียนบ้านโพธิทองเจริญ
๕๒. โรงเรียนวัดศรีโพธาราม	๘๐. โรงเรียนบ้านร่องซึ้งเหล็ก
๕๓. โรงเรียนวัดช่วงสิงห์	๘๑. โรงเรียนบ้านบ่อศิน
๕๔. โรงเรียนวัดเจ็ดยอด	๘๒. โรงเรียนบ้านเม็ตอกรัง
๕๕. โรงเรียนวัดช่างเกี้ยน	๘๓. โรงเรียนบ้านป่าสักงาม
๕๖. โรงเรียนวัดสวนดอก	๘๔. โรงเรียนวัดยัง เมิน
๕๗. โรงเรียนอนุบาลเชียงใหม่	๘๕. โรงเรียนวัดพระนอนทอนพองผึ้ง
๕๘. โรงเรียนบ้านเชิงထอยสุ เทพ	๘๖. โรงเรียนวัดหนองป่าครึ่ง
๕๙. โรงเรียนคำเที่ยงอนุสรณ์	๘๗. โรงเรียนบ้านดอยเต่า
๖๐. โรงเรียนวัดเสาศิณ	๘๘. โรงเรียนบ้านถื่นสำราญ
๖๑. โรงเรียนวัดรังสิงห์คำ	๘๙. โรงเรียนบ้านไร่
๖๒. โรงเรียนบ้านห้วยโจ้	๙๐. โรงเรียนบ้านเม็ปค่า
๖๓. โรงเรียนวัดป่าแทด	๙๑. โรงเรียนบ้านร่มหลวง
๖๔. โรงเรียนบ้านท้องวิทยา	๙๒. โรงเรียนชลประทานผาแทด
๖๕. โรงเรียนวัดศรีล้อม	๙๓. โรงเรียนบ้านแม่ข้อยเงิน
๖๖. โรงเรียนวัดบ้านป้อก	๙๔. โรงเรียนบ้านป่านป่อง
๖๗. โรงเรียนวัดแม่แพะ	๙๕. โรงเรียนบ้านสันผักหวาน
๖๘. โรงเรียนวัดโป่งกลาง	๙๖. โรงเรียนชุมชนบ้านทรายมูล
๖๙. โรงเรียนบ้านแม่สอย	๙๗. โรงเรียนบ้านหนองต่อง
๗๐. โรงเรียนบ้านวังน้ำหยาด	๙๘. โรงเรียนบ้านลวงเหนือ
๗๑. โรงเรียนบ้านร่องชุ่น	๙๙. โรงเรียนบ้านแม่ปะ
๗๒. โรงเรียนบ้านกอกหม่อน	
๗๓. โรงเรียนบ้านแม่ก้า	
๗๔. โรงเรียนบ้านสันทราย (ค่ายสะเก็ต)	

ประวัติผู้เขียน

นางสาวลักษณา อินทะจักร เกิดวันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ.๒๕๐๙ ที่จังหวัดเชียงใหม่
สำเร็จการศึกษา ศึกษาศาสตรบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
ปีการศึกษา ๒๕๒๔ เข้าศึกษาต่อ ภาควิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา ๒๕๒๘

การรับครรภ์นี้ได้รับอนุญาตจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน
๔,๕๐๐ บาท

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย